

ส่วนที่ 2

ผลการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ

การประเมินการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติเป็นการประเมินผลสถานการณ์การบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติ ใน 2 ส่วน ได้แก่

1. การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติในภาพรวม 6 มิติ

2.การประเมินผลรายยุทธศาสตร์ชาติ ทั้ง 6 ด้าน

1. การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติในภาพรวม 6 มิติ

เป็นการประเมินผลการดำเนินการพัฒนาตามเป้าหมาย “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน โดยมีภาครัฐเป็นปัจจัยสนับสนุนบนหลักภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาและยกระดับศักยภาพของประเทศในทุกมิติ การพัฒนาคนในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ

การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และการสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการมีคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นฐานการพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน เพื่อนำพาการพัฒนาประเทศไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ เนื่องจากยุทธศาสตร์ชาติเป็นแผนระดับที่ 1 ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาประเทศระยะยาว จึงกำหนดการประเมินผลการพัฒนาในภาพรวมจำนวน 6

1. ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
2. ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
3. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
4. ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
5. ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
6. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ทั้งนี้ เป้าหมายข้างต้นไม่ได้มีการกำหนดตัวชี้วัด ซึ่งในการจัดทำรายงานผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติแต่ละปีจะพิจารณาจากข้อมูลที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวชี้วัดที่สามารถสะท้อนผลการพัฒนาในระดับผลสัมฤทธิ์ โดยใช้ตัวชี้วัดทั้งระดับประเทศ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าและความท้าทายของสถานการณ์การบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของประเทศ และระดับสากลเพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานการณ์การพัฒนาที่เทียบเคียงกับนานาประเทศ นำไปสู่การยกระดับการพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ ให้มีมาตรฐานเทียบเท่าสากล โดยสามารถสรุปผลบรรลุผลสัมฤทธิ์ระดับเป้าหมายภาพรวมของยุทธศาสตร์ชาติดังนี้

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

การประเมินผลรายยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 6 มิติ ใน พ.ศ. 2565

 ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย • ความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ลดลง • ความอยู่ดีมีสุขร่วมกันในสังคมไทย ปรับตัวลดลง	 ความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ • ความสามารถในการแข่งขัน การแข่งขันของประเทศ ลดลง • การพัฒนาเศรษฐกิจ ดีขึ้น • การกระจายรายได้ ลดลง	 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ • การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ในภาพรวม ลดลง แม้ว่าด้านการพัฒนาคนจะมีทิศทางที่ดีขึ้นแต่ยังมีบางมิติที่การพัฒนาที่ปรับตัวลดลง	 ความเท่าเทียมและความเสมอภาคทางสังคม • ความก้าวหน้าทางสังคม ลดลง • ความเหลื่อมล้ำ ค่อนข้างคงที่	 ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ • ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดลง • ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ ปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อย	 ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ • ประสิทธิภาพของภาครัฐ และการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ ค่อนข้างคงที่
--	---	---	--	---	--

2. การประเมินผลรายยุทธศาสตร์ชาติ ทั้ง 6 ด้าน

เป็นการประเมินผลการพัฒนาตามเป้าหมายรายยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักการเดียวกันกับการประเมินผลการบรรลุผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายระดับภาพรวม ทั้งนี้ การประเมินผลการพัฒนาทั้งในระดับเป้าหมายภาพรวม และระดับเป้าหมายรายยุทธศาสตร์ชาติ จะเป็นการรายงานผลการประเมินสถานการณ์การพัฒนาตามข้อเท็จจริงจากข้อมูลกลุ่มตัวชี้วัดที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกมาใช้ในการประเมินผลเท่านั้น เพื่อสะท้อนผลลัพธ์ระยะยาวหรือผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ และในส่วนของการประเมินผลลัพธ์ขั้นกลางของการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นการประเมินผลลัพธ์ของกรดำเนินโครงการ/การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งจะมีการรายงานผลการประเมินในส่วนที่สองของเล่มรายงานฉบับนี้ โดยสามารถสรุปผลการประเมินผลรายยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

การประเมินผลรายยุทธศาสตร์ชาติ ทั้ง 6 ด้าน ใน พ.ศ. 2565

 ยุทธศาสตร์ที่ 1: ความมั่นคง • ความสุขของประชากรไทย ลดลง • ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ เพิ่มขึ้น • ความพร้อมของกองทัพหน่วยงานความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาคีรัฐภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง ดีขึ้น • บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ ดีขึ้น • ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม ดีขึ้น	 ยุทธศาสตร์ที่ 2: การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน • การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ขยายตัว เพิ่มขึ้น ในขณะที่รายได้ประชาชาติ และผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวของประชากร ลดลง • อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เพิ่มขึ้น แต่ดัชนีด้านแรงงาน ลดลง • การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา ขยายตัว เพิ่มขึ้น • ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ลดลง	 ยุทธศาสตร์ที่ 3: การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ • การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ: และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย ลดลง • ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีการ ปรับตัวลดลง • การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย ลดลง	 ยุทธศาสตร์ที่ 4: การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม • ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร ดีขึ้น • ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน ลดลง • ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี • คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ ลดลง	 ยุทธศาสตร์ที่ 5: การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม • พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีส่วนลดลง • สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู มีคุณภาพดีขึ้น • การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดลง • ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มลพิษทางอากาศ ดีขึ้น	 ยุทธศาสตร์ที่ 6: การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ • ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ เพิ่มขึ้น • ประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ เพิ่มขึ้น • ระดับความโปร่งใส การทุจริตประพฤติมิชอบ คงที่ • ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม ลดลง
---	--	--	---	--	--

สรุปผลการประเมินผลสัมฤทธิ์การบรรลุเป้าหมาย ของยุทธศาสตร์ชาติในภาพรวม

การประเมินผลการพัฒนาตามเป้าหมายภาพรวมของยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 6 มิติ สรุปได้ดังนี้

มิติที่ 1 ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย

สถานการณ์ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย ในปี 2565

ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยมีค่าคะแนน**ลดลง**อยู่ที่ 5.891 คะแนน
อยู่ในอันดับที่ 61 จาก 146 ประเทศ

ความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ปรับตัว**ลดลง** อยู่ที่ร้อยละ 72.41

การดำเนินการในห้วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2561 – 2565)

พบว่า ความอยู่ดีมีสุขของประเทศไทย และความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยมีพัฒนาการที่ลดลงทั้งในระดับนานาชาติ และระดับภายในประเทศ โดยมีสาเหตุสำคัญจากการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ที่ส่งผลให้ประชาชนไทยมีความสุขลดลงซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับความอยู่ดีมีสุขของนานาชาติที่ลดลงทั่วโลก ทั้งนี้ หากพิจารณาความอยู่ดีมีสุขของประเทศไทยใน พ.ศ. 2565 พบว่า คนไทยมีความอยู่ดีมีสุขปรับตัวลดลง โดยประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 61 จาก 146 ประเทศ และมีค่าคะแนน 5.891 คะแนน ลดลงจาก พ.ศ. 2564 ที่อยู่ในอันดับที่ 54 จาก 149 ประเทศ และมีค่าคะแนน 5.985 คะแนน ซึ่งสอดคล้องกับความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยในปี 2565 ที่ปรับตัวลดลง อยู่ที่ 72.41

สถานการณ์การพัฒนา

ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย สะท้อนได้จาก

1. ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย

2. ความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย

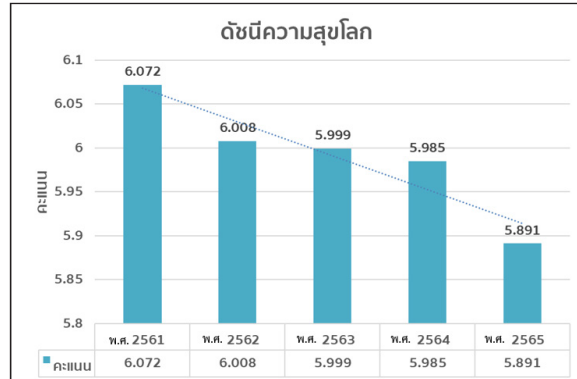
ความอยู่ดีมีสุขของประเทศไทย

ความอยู่ดีมีสุขของประเทศไทย พิจารณาจากดัชนีความสุขโลก จากรายงานความสุขโลก (World Happiness Report 2022) จัดทำโดยเครือข่ายวิชาการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายใต้

องค์การสหประชาชาติ สะท้อนให้เห็นถึงความอยู่ดีมีสุขของคนไทยเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ซึ่งเป็นการวัดปัจจัยที่ส่งผลต่อความอยู่ดีมีสุขของประชากรในประเทศ 6 ปัจจัย ได้แก่

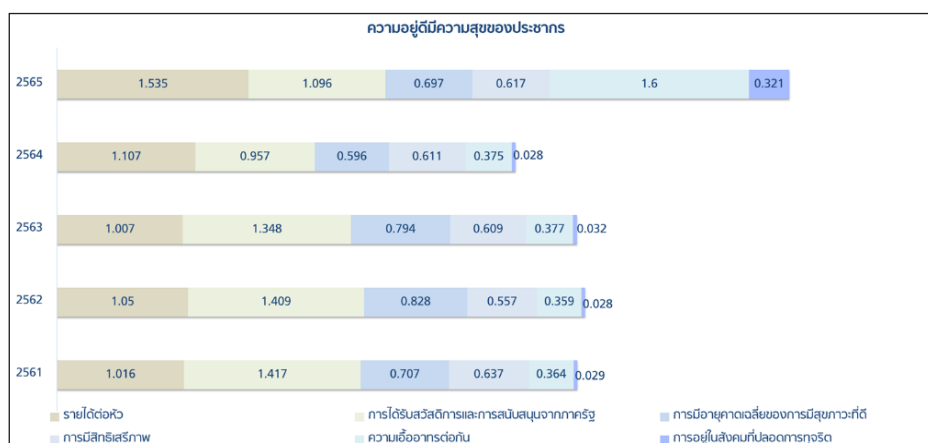
ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

1) รายได้ต่อหัว 2) การได้รับสวัสดิการและสนับสนุนจากภาครัฐ 3) การมีอายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพที่ดี 4) การมีสิทธิและเสรีภาพ 5) ความเอื้ออาทรต่อกัน และ 6) การอยู่ในสังคมที่ปลอดภัย ทุจจริต ในห้วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2561 – 2565) พบว่า ค่าคะแนนความอยู่ดีมีสุขของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลง เมื่อเทียบค่าคะแนน พ.ศ. 2561 กับ พ.ศ. 2565 พบว่า มีค่าคะแนนภาพรวมลดลง 0.181 คะแนน เมื่อพิจารณาสถานการณ์ความอยู่ดีมีสุขของคนไทย

ที่มา : World Happiness Report

โดยใน พ.ศ. 2565 คะแนนความอยู่ดีมีสุขของประเทศไทยลดลง อยู่ในอันดับที่ 61 จาก 146 ประเทศ และมีค่าคะแนน 5.891 คะแนน ลดลง จาก พ.ศ. 2564 ที่อยู่ในอันดับที่ 54 จาก 149 ประเทศ และมีค่าคะแนน 5.985 คะแนน ซึ่งสอดคล้องกับดัชนีความอยู่ดีมีสุขที่ลดลงทั่วโลกจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ใน พ.ศ. 2562 หากเปรียบเทียบกับประเทศในอาเซียน พบว่า ใน พ.ศ. 2565 ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 3 รองจากสิงคโปร์ที่อยู่ในอันดับที่ 27 (6.480 คะแนน) และฟิลิปปินส์ที่อยู่ในอันดับที่ 60 (5.904 คะแนน) โดยอันดับลดลงจาก พ.ศ. 2564 ที่อยู่ในอันดับที่ 2 ของอาเซียน รองจากสิงคโปร์เพียงประเทศเดียว ถึงแม้ว่าค่าคะแนนภาพรวมใน พ.ศ. 2565 จะลดลงแต่พบว่าคะแนนของแต่ละปัจจัย (ซึ่งไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการทำงานของคะแนนภาพรวม) มีค่าคะแนนเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าทุกปัจจัย สะท้อนให้เห็นถึงความอยู่ดีมีสุขของคนไทยที่เพิ่มขึ้น

ที่มา : World Happiness Report

อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจของรายงานความสุขโลก ชี้ให้เห็นว่าการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 และสงคราม ก่อให้เกิดความเมตตากรุณาเพิ่มสูงขึ้นทั่วโลก ได้แก่ การบริจาคเงินให้กับการกุศล การช่วยเหลือคนแปลกหน้า และการทำงานอาสาสมัครที่เพิ่มขึ้นสูงกว่าระดับก่อน

มีการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 นอกจากนี้ ประเด็นสุขภาพจิต ความสุข ความพึงพอใจในชีวิต ความสัมพันธ์กับสังคมที่กำหนดระยะห่างในการพบปะสื่อสาร ความเชื่อมั่นไว้วางใจในสถาบันสังคมและภาครัฐต่อนโยบายในการควบคุมและรับมือสถานการณ์การแพร่ระบาดใหญ่ ตลอดจน

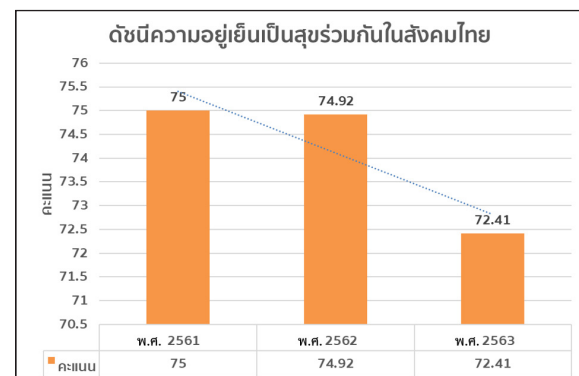
ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

การมีงานทำในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจที่ได้รับผลกระทบจาสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ล้วนส่งผลต่อการมีสุขภาวะ ความเป็นอยู่ที่ดี และมีความสุข จึงเห็นได้ว่าการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด-19 ที่มีการระบาดทั่วทุกประเทศในช่วงที่ผ่านมา ที่แม้จะมีแนวโน้มในทางที่ดีขึ้น

ยังคงเป็นประเด็นท้าทายและส่งผลกระทบต่อความอยู่ดีมีสุข มีสุขภาวะที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจของประชากรคนทั่วโลกที่ต้องเร่งให้ความสำคัญในการฟื้นฟูหลังยุคโควิด เพื่อให้ประชากรกลับมา มีความอยู่ดีมีสุขต่อไป

ความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย

ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยจัดทำโดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ซึ่งเป็นดัชนีรวมในระดับประเทศ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การมีสุขภาวะ 2) เศรษฐกิจเข้มแข็งและเป็นธรรม 3) สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศสมดุล 4) สังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาล และ 5) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย ซึ่งดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยมีค่าคะแนนเต็ม 100 คะแนน ทั้งนี้ หากคะแนนสูงหมายถึง ระดับความอยู่เย็นเป็นสุขอยู่ในระดับดีโดยในช่วง พ.ศ. 2561-2563 คนไทยและสังคมไทย

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในระดับปานกลาง และมีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งมีคะแนนอยู่ที่ 75.00 ลดลงเป็น 74.92 และ 72.41 ตามลำดับ

ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ปี 2561 - 2563			
องค์ประกอบ	2561	2562	2563
การมีสุขภาวะ	80.95	79.77	78.46
เศรษฐกิจเข้มแข็งและเป็นธรรม	82.52	84.53	80.61
สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศสมดุล	73.47	70.57	72.39
สังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาล	62.64	65.07	59.70
การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม	77.20	76.22	72.83
ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย	75.00	74.92	72.41

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุ : ระดับดีมาก = ร้อยละ 90.0 - 100 ระดับดี = ร้อยละ 80.0 - 89.9 ระดับปานกลาง = ร้อยละ 70.0 - 79.9 ระดับต้องปรับปรุง = ร้อยละ 60.0 - 69.9 ระดับเร่งแก้ไข = ต่ำกว่าร้อยละ 59.9

ใน พ.ศ. 2563 พบว่า ภาพรวมของดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทยมีค่าคะแนนลดลง สอดคล้องกับความอยู่ดีมีสุขของคนไทย จากดัชนีความสุขโลก ซึ่งเป็นตัวชี้วัดระดับนานาชาติ โดย 4 ใน 5 องค์ประกอบของดัชนีมีค่าคะแนนลดลงจากปี 2562 ซึ่งองค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลมีค่าคะแนนต่ำสุด และอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข ในขณะที่องค์ประกอบเศรษฐกิจเข้มแข็งและเป็นธรรม

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

มีค่าคะแนนสูงสุดและจัดอยู่ในระดับดี ซึ่งมีสาเหตุสำคัญจากการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ในช่วงปลาย พ.ศ. 2562 ประกอบกับรัฐบาลต้องออกมาตรการเพื่อรับมือกับการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ทั้งมาตรการ คัดกรองและเฝ้าระวังผู้ที่เดินทางจากต่างประเทศ มาตรการปิดสถานที่สาธารณะที่มีความเสี่ยงมาตรการ ห้ามเที่ยวบินพาณิชย์จากต่างประเทศบินเข้าประเทศไทย จึงส่งผลให้เกิดผลกระทบตามเศรษฐกิจ ตามมา อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศสมดุลมีคะแนนเพิ่มขึ้น สะท้อนได้จากการลดลงของปัญหามลพิษทางอากาศ ปัญหาขยะมูลฝอย รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟู ในช่วงที่มีการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ที่ทำให้ประชาชนออกมาใช้ชีวิตในพื้นที่สาธารณะลดลง เมื่อพิจารณาผลกระทบตั้งแต่ระดับปัจเจกบุคคล ครอบครัว และชุมชน พบว่า การมีสุขภาพ การมีเศรษฐกิจ ที่มีความเข้มแข็งและเป็นธรรม การอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศที่สมดุล การมีความเป็น ประชาธิปไตยและมีธรรมาภิบาล รวมทั้งการมีความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ล้วนส่งผลต่อ ความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันของคนในสังคมไทย และยังคงเป็นประเด็นท้าทายที่ต้องเร่งฟื้นฟูทั้ง 5 องค์ประกอบ เพื่อให้คนไทยและสังคมไทยมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ สสช. อยู่ระหว่างการจัดทำดัชนี ความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย พ.ศ. 2564

มิติที่ 2 ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้

การดำเนินการในห้วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2561 – 2565) พบว่า ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน และการกระจายรายได้ของประเทศไทยมีการพัฒนาที่ลดลง โดยมีสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ที่ส่งผลให้การพัฒนาและยกระดับประเทศด้านความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ มีความท้าทายเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมยังอยู่ในระดับที่ดี ทั้งนี้ หากพิจารณาการพัฒนาเศรษฐกิจใน พ.ศ. 2565 พบว่า ไตรมาสที่สาม ขยายตัวร้อยละ 4.5 (%YoY) เติบโตจากร้อยละ 2.3 และร้อยละ 2.5 ในไตรมาสแรก และไตรมาสที่สอง ตามลำดับ ซึ่งใน พ.ศ. 2565 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 3.2 เติบโตจากการขยายตัวร้อยละ 1.5 ใน พ.ศ. 2564 สะท้อนการถึงการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ของประเทศไทยรวมถึงมาตรการต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ปรับตัวดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ใน พ.ศ. 2565 อยู่ในอันดับที่ 33 ลดลงจากปีก่อนหน้าในทุก ๆ ด้าน และกระจายรายได้ในมิติเชิงพื้นที่ที่ยังคงหดตัวจากปีก่อนหน้า

สถานการณ์การพัฒนา

ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ ของประเทศไทย สะท้อนได้จาก

1. อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
2. อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP)
3. การแบ่งปันส่วนผลผลิตรวมของประเทศในหมู่ประชากรของประเทศหรือผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประชากร (Gross Domestic Product per Capita : GDP/Capita)

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ขีดความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศ พิจารณาจากการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศโดยสถาบันการจัดการนานาชาติ (World Competitiveness, International Institute for Management Development: IMD) ซึ่งเป็นการประเมินจากปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ ด้านประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ และด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยใน พ.ศ. 2565 ประเทศไทย มีอันดับลดลง 5 อันดับ จากอันดับที่ 28 มาอยู่ในลำดับที่ 33 จากทั้งหมด 63 ประเทศ โดยมีผลคะแนนสุทธิลดลงจาก 72.52 มาอยู่ที่ 68.67 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของ 63 ประเทศที่เพิ่มขึ้น จาก 63.99 คะแนน ใน พ.ศ. 2564 มาอยู่ที่ 70.03 คะแนน โดยใน พ.ศ. 2565 เดนมาร์ก เป็นประเทศ ที่ได้รับการจัดอันดับสูงสุดอันดับที่ 1 จากศักยภาพ อันโดดเด่นด้านประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ รวมถึง ปัจจัยย่อยผลิตภาพและประสิทธิภาพ และการบริหารจัดการ ที่อยู่ในอันดับ 1 จากทั้งหมด 63 ประเทศ รองลงมาได้แก่ สวิตเซอร์แลนด์ สิงคโปร์ สวีเดน ที่ได้รับการจัดอันดับที่ 2 3 และ 4 ตามลำดับ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาอันดับปัจจัยขีดความสามารถ การแข่งขันของไทยทั้ง 4 ด้าน พบว่า ใน พ.ศ. 2565 ประเทศไทยมีอันดับลดลงจากปีก่อนหน้าในทุก ๆ ด้าน ประกอบด้วย ด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ลดลง 13 อันดับ จากอันดับที่ 21 มาอยู่ อันดับที่ 34 ด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ ลดลง 11 อันดับ จากอันดับที่ 20 มาอยู่ อันดับที่ 31 ด้านประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ ลดลง 9 อันดับ จากอันดับที่ 21 มาอยู่ อันดับที่ 30 และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ลดลง 1 อันดับ จากอันดับที่ 43 มาอยู่ อันดับที่ 44 อย่างไรก็ตาม ในช่วง พ.ศ. 2561 - 2565 แม้ว่าอันดับ ขีดความสามารถของประเทศไทยจะแนวโน้มดีขึ้น ตั้งแต่ พ.ศ. 2561 ที่มีอันดับอยู่ที่ 30 โดยปรับตัวดีขึ้นมาอยู่ที่อันดับที่ 25 ใน พ.ศ. 2562 จากนั้นมี

ที่มา : IMD

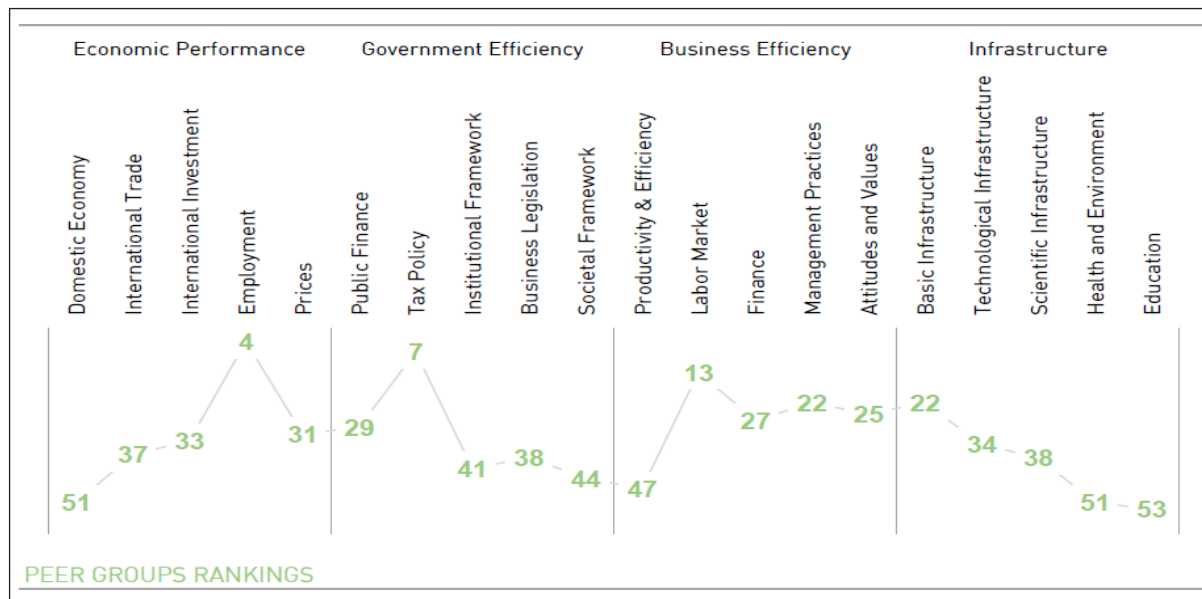
การเปรียบเทียบผลการจัดอันดับในกลุ่มภูมิภาคอาเซียน (ASEAN)				
5 เขตเศรษฐกิจในกลุ่มภูมิภาคอาเซียนที่ได้รับการจัดอันดับในปี 2565 โดย IMD				
จาก 63 เขตเศรษฐกิจ	อันดับ	ประเทศ	การเปลี่ยนแปลงอันดับจากปี 2564	ปี 2564 อันดับ
อันดับ 3	3	สิงคโปร์	▲ + 2	(ปี 2564 อันดับ 5)
อันดับ 32	32	มาเลเซีย	▼ - 7	(ปี 2564 อันดับ 25)
อันดับ 33	33	ไทย	▼ - 5	(ปี 2564 อันดับ 28)
อันดับ 44	44	อินโดนีเซีย	▼ - 7	(ปี 2564 อันดับ 37)
อันดับ 48	48	ฟิลิปปินส์	▲ + 4	(ปี 2564 อันดับ 52)

ผลการจัดอันดับปัจจัยของไทย (จาก 63 เขตเศรษฐกิจ)			
	ปี 2564	ปี 2565	
1) ด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance)	อันดับ 21	อันดับ 34	▼ 13
2) ด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ (Government Efficiency)	อันดับ 20	อันดับ 31	▼ 11
3) ด้านประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ (Business Efficiency)	อันดับ 21	อันดับ 30	▼ 9
4) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure)	อันดับ 43	อันดับ 44	▼ 1

ที่มา : Techsauce Team

แนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง เป็นอันดับที่ 29 28 และ 33 ตามลำดับ ดังนั้น ใน พ.ศ. 2565 ทุกภาค ส่วนของไทย จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับประเด็น การพัฒนาด้านการค้าระหว่างประเทศ และด้าน การคลังภาครัฐ ซึ่งทั้ง 2 ด้านเป็นปัจจัยย่อยที่มี อันดับต่ำมากที่สุด ที่ส่งผลให้ผลการจัดอันดับของ ประเทศไทยลดลง

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ที่มา : IMD

อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP)

การพัฒนาเศรษฐกิจ โดยพิจารณาจากอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2564 มีมูลค่ารวม 16,178.7 พันล้านบาท โดยมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 1.5 จาก พ.ศ. 2563 ซึ่งเป็นการขยายตัวจากภาคอุตสาหกรรมที่คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 32.30 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่มีการขยายตัวจากปีก่อนหน้าร้อยละ 8.9 ขณะที่สัดส่วนของภาคบริการและอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 59 โดยขยายตัวจากปีก่อนหน้าคิดเป็นร้อยละ 0.35 เนื่องจากภาวะการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจจากผลกระทบการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ขณะที่กิจกรรมที่พักและบริการอาหารในภาคของการบริการ ยังคงหดตัวคิดเป็นร้อยละ 14.84 ซึ่งยังเป็นธุรกิจประเภทที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 อย่างไรก็ดีตาม ในภาพรวมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยมีการฟื้นตัวอย่างช้า ๆ โดยมีปัจจัยการสนับสนุนจาก (1) การขับเคลื่อนนโยบาย

(%YoY)	2564 ทั้งปี
GDP (CVM)	1.5
การลงทุนรวม ^{1/}	3.4
ภาคเอกชน	3.3
ภาครัฐ	3.8
การบริโภคภาคเอกชน	0.3
การอุปโภคบริโภคภาคครัวเรือน	3.2
มูลค่าการส่งออกสินค้า ^{2/}	19.2
ปริมาณ ^{2/}	15.5
มูลค่าการนำเข้าสินค้า ^{2/}	23.9
ปริมาณ ^{2/}	17.9
ดุลบัญชีเดินสะพัด	-2.2
ต่อ GDP (%)	
เงินเฟ้อ	1.2

หมายเหตุ : ^{1/}การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น

^{2/}ฐานข้อมูลดุลการค้าเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

และมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ (2) นโยบายสาธารณสุขในการควบคุมการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 และ (3) การฟื้นตัวของอุปสงค์ในประเทศและการผลิตตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ที่คลี่คลายลง

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

การแบ่งปันส่วนผลผลิตรวมของประเทศในหมู่ประชากรของประเทศหรือผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประชากร (Gross Domestic Product per Capita : GDP/Capita)

การแบ่งปันส่วนผลผลิตรวมของประเทศในหมู่ประชากรของประเทศหรือผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวของประชากร เป็นการวัดการกระจายรายได้ (Income Distribution) ที่เกิดจากการพัฒนาเศรษฐกิจในแต่ละภูมิภาค โดยพิจารณาจากรายได้ประชาชาติต่อหัวของประชากร โดยใน พ.ศ. 2563 รายได้ประชาชาติต่อคนของประเทศไทยอยู่ที่ 243,705 บาท/คน/ปี เปรียบเทียบกับปีก่อนหน้าที่มีมูลค่า 224,962 บาท/คน/ปี ซึ่งลดลงร้อยละ 7.7 และหากสะท้อนจากผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวของประชากร (Gross Regional Product – per Capita : GRP/Capita) ซึ่งเป็นเครื่องชี้วัด

ภาวะเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศพบว่า ใน พ.ศ. 2563 หดตัวลงในทุกภูมิภาค โดยภาคใต้ กรุงเทพฯ และปริมณฑล ภาคตะวันออก ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลดลงร้อยละ 12.3 ร้อยละ 6.7 ร้อยละ 6.1 ร้อยละ 5.1 และร้อยละ 1.4 จากที่ขยายตัวร้อยละ 2.7 ร้อยละ 3.6 ร้อยละ 1.7 ร้อยละ 0.3 และร้อยละ 0.1 ใน พ.ศ. 2562 ตามลำดับ ส่วนภาคตะวันตกและภาคกลางยังคงลดลงต่อเนื่อง โดยลดลงร้อยละ 4.7 และร้อยละ 3.1 จากที่ลดลงร้อยละ 1.1 และร้อยละ 1.5 ใน พ.ศ. 2562 ตามลำดับ

GRP per capita และอัตราเพิ่ม ในปี 2562 - 2563

ภาค	GRP per capita (บาท/ปี)		อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	
	2562	2563	2562	2563
ตะวันออกเฉียงเหนือ	86,105	86,233	2.1	0.1
เหนือ	114,225	108,472	2.5	-5.0
ใต้	152,112	132,857	4.0	-12.7
ตะวันออก	501,429	436,255	-0.0	-13.0
ตะวันตก	161,214	153,790	1.4	-4.6
กลาง	273,517	265,663	-0.6	-2.9
กทม. และปริมณฑล	475,041	435,356	3.5	-8.4
เฉลี่ยทั้งประเทศ	243,705	224,962	2.9	-7.7

ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวปี 2563 (บาทต่อปี)

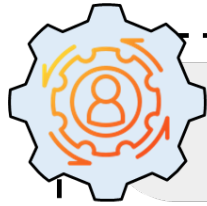
10 อันดับแรกสูงสุด		10 อันดับสุดท้ายต่ำสุด	
1. ระยอง	831,734	1. นราธิวาส	55,417
2. กรุงเทพมหานคร	585,689	2. พะเยา	59,157
3. ปราจีนบุรี	510,887	3. มุกดาหาร	61,345
4. ชลบุรี	471,723	4. แม่ฮ่องสอน	63,419
5. พระนครศรีอยุธยา	436,363	5. ยโสธร	65,254
6. ฉะเชิงเทรา	403,574	6. บึงกาฬ	68,497
7. สมุทรสาคร	382,372	7. สกลนคร	69,009
8. สระบุรี	321,625	8. ชัยภูมิ	69,375
9. นครปฐม	288,232	9. สระแก้ว	71,924
10. สมุทรปราการ	285,173	10. อำนาจเจริญ	72,573

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โดยภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวสูงสุด เท่ากับ 436,255 บาทต่อปี รองลงมา คือ กรุงเทพฯ และปริมณฑล ภาคกลาง ภาคตะวันตก ภาคใต้ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีค่าเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวต่ำสุดเท่ากับ 86,233 บาทต่อปี ทั้งนี้ จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ระยอง กรุงเทพมหานคร ปราจีนบุรี ชลบุรี และพระนครศรีอยุธยา ตามลำดับ ส่วนจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวต่ำสุด 5 ลำดับ ได้แก่ นราธิวาส พะเยา มุกดาหาร แม่ฮ่องสอน และ ยโสธร ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นว่าจังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวสูงที่สุดกับต่ำสุด มีความแตกต่างกันถึง 15 เท่า ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องเร่งการพัฒนาเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัดเหล่านี้ เพื่อให้มีความครอบคลุมทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย รวมถึงลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความสมดุลมากที่สุด

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

มิติที่3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

สถานการณ์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทย พ.ศ. 2565

ประเทศไทยมีความก้าวหน้าและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ในภาพรวมลดลง
สะท้อนจากดัชนีความก้าวหน้าของคน พ.ศ. 2564 มีคะแนนอยู่ที่ 0.6411
ลดลงจาก พ.ศ. 2563 ที่มีคะแนน 0.6466

การดำเนินการในห้วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2561 – 2565) พบว่า ในภาพรวมมีทิศทางที่ดีขึ้น ถึงแม้ว่าสถานการณ์พ.ศ. 2565 ประเทศไทยมีการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ในภาพรวมลดลง สะท้อนจากดัชนีความก้าวหน้าของคน ที่ 0.6411 ใน พ.ศ. 2564 ซึ่งมีการปรับตัวลดลงจาก 0.6466 ใน พ.ศ. 2563

สถานการณ์การพัฒนา

การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ สะท้อนได้จาก

1. ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index : HAI)

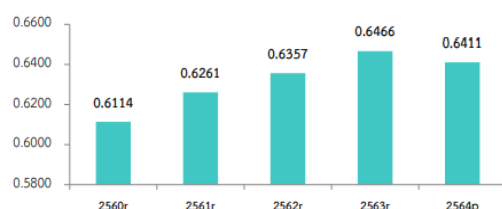
การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยใช้ผลการจัดทำดัชนีความก้าวหน้าของคน ในช่วงปี 2561 - 2565 ทิศทางการพัฒนาคนในระดับประเทศปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าใน พ.ศ. 2564 ระดับการพัฒนาคนจะปรับตัวลดลงเล็กน้อยก็ตาม จากสถานการณ์ใน พ.ศ. 2565 เทียบกับ พ.ศ. 2564 พบว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศในภาพรวมลดลง เมื่อพิจารณาจากดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index : HAI) ของ สศช. พบว่า ใน พ.ศ. 2564 ประเทศไทยมีความก้าวหน้าของคนในภาพรวมอยู่ที่ 0.6411 ซึ่งมีการปรับตัวลดลงจาก 0.6466 ใน พ.ศ. 2563 โดยดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) เป็นดัชนีที่ประยุกต์และ

พัฒนามาจากดัชนีการพัฒนามนุษย์ (Human Development Index: HDI) ของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ซึ่งประกอบด้วย 8 ดัชนีย่อย ได้แก่ (1) ด้านสุขภาพ (2) ด้านการศึกษา (3) ด้านชีวิตการงาน (4) ด้านเศรษฐกิจ (5) ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม (6) ด้านชีวิตครอบครัวและ

ภาพรวมการพัฒนาของ ทวีราชอาณาจักร

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ชุมชน (7) ด้านการคมนาคมและการสื่อสาร และ (8) ด้านการมีส่วนร่วม ทั้งนี้การปรับตัวลดลงของค่าดัชนีความก้าวหน้าของคน ใน พ.ศ. 2565 นั้นเป็นผลมาจากการลดลงของการพัฒนาคนใน 5 ด้าน ได้แก่

1. **ด้านการศึกษา** มีค่าดัชนีลดลงจาก 0.5711 ใน พ.ศ. 2563 มาอยู่ที่ 0.5200 ใน พ.ศ. 2564 เป็นผลมาจากการดำเนินการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ที่ส่งผลให้มีการจำกัดการเรียนการสอนผ่านรูปแบบออนไลน์ อาจส่งผลให้เด็กบางส่วนอาจมีข้อจำกัดเรื่องอุปกรณ์การศึกษา ความไม่พร้อมของรูปแบบการสอน
2. **ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน** มีค่าดัชนีลดลงจาก 0.6560 ใน พ.ศ. 2563 มาอยู่ที่ 0.6448 ใน พ.ศ. 2564 เป็นผลมาจากการเป็นครัวเรือนเดี่ยวเพิ่มขึ้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านประชากรศาสตร์ และวัยแรงงาน จำเป็นต้องย้ายถิ่นเข้าเมืองเพื่อหางานทำ ทำให้บางครอบครัวต้องใช้ชีวิตอยู่ลำพังมากขึ้น
3. **ด้านการมีส่วนร่วม** มีค่าดัชนีลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ พ.ศ. 2562 เป็นต้นมา และมีค่าเท่ากับ 0.5642 ใน พ.ศ. 2564 เป็นผลมาจากข้อจำกัดในการจัดกิจกรรมและการประชุมต่าง ๆ ส่งผลกระทบให้ประชาชนมีการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ลดน้อยลงอย่างต่อเนื่อง
4. **ด้านเศรษฐกิจ** มีค่าดัชนีลดลงจาก 0.6696 ใน พ.ศ. 2563 มาอยู่ที่ 0.6637 ใน พ.ศ. 2564 เป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของความเหลื่อมล้ำและหนี้สินครัวเรือนที่ยังคงขยายตัว โดยภาวะเศรษฐกิจของไทยใน พ.ศ. 2564 เริ่มฟื้นตัวอีกครั้งภายหลังจากการเผชิญกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19
5. **ด้านสุขภาพ** มีค่าดัชนีลดลงจาก 0.6411 ใน พ.ศ. 2563 มาอยู่ที่ 0.6386 ใน พ.ศ. 2564 เป็นผลมาจากแนวโน้มอัตราการฆ่าตัวตายสำเร็จมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ส่งผลกระทบด้านสุขภาพกายและจิตใจของประชากรไทยโดยเฉพาะวัยแรงงานเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตาม ใน พ.ศ. 2561 - 2565 การพัฒนาคนในระดับประเทศในภาพรวมมีทิศทางพัฒนาที่ดีขึ้น โดยการปรับตัวสูงขึ้นของความก้าวหน้าของคนเป็นผลมาจากการพัฒนาคนอย่างชัดเจนในด้านการคมนาคมและการสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วมและด้านชีวิตการงาน เนื่องจากทิศทางการปรับตัวที่ดีขึ้นของตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต และมีโทรศัพท์มือถือของประชากร การเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรในท้องถิ่นของครัวเรือน และสัดส่วนของแรงงานที่มีหลักประกันทางสังคม สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศของไทยที่มุ่งเน้นและสนับสนุนการเข้าถึงระบบโครงสร้างพื้นฐานทางด้านอินเทอร์เน็ต และการเข้าถึงเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อพัฒนาและ

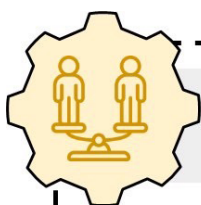
ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรโดยรวม รวมทั้งการดำเนินนโยบายหลักต้นและสนับสนุนให้ประชาชนได้รับระบบความคุ้มครองทางสังคมหรือหลักประกันในการทำงานโดยเฉพาะการผลักดันให้ประชาชนเข้าสู่ระบบกองทุนประกันสังคมมากยิ่งขึ้นทั้งรูปแบบภาคบังคับและภาคสมัครใจ ทั้งนี้ แม้ว่าภาพรวมด้านการพัฒนาคนในภาพรวมใน พ.ศ. 2561 - 2565 จะมีทิศทางที่ดีขึ้นแต่ยังมีบางมิติที่มีการพัฒนาที่ปรับตัวลดลงส่งผลให้ภาพรวมการพัฒนาคนปรับตัวลดลง อาทิ มิติด้านสุขภาพ โดยเป็นผลจากร้อยละของเด็กอายุ 0 - 5 ปี ที่มีพัฒนาการสมวัย ลดจากร้อยละ 88.10 ใน พ.ศ. 2563 มาอยู่ที่ร้อยละ 82.55 ใน พ.ศ. 2564 และคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบทางการศึกษา

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 31.57 จากร้อยละ 33.78 **ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน และด้านการมีส่วนร่วม** ได้รับผลกระทบจากการดำเนินมาตรการจำกัดการเดินทางและผลสืบเนื่องจากปัญหาการชะลอตัวทางเศรษฐกิจเพราะการจำกัดการเดินทางของภาครัฐส่งผลให้ การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ลดลงอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจหรือกิจกรรมทางสังคมและวัฒนธรรมต่าง ๆ **มิติด้านเศรษฐกิจ** เป็นอีกมิติที่ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ

ของเชื้อโควิด-19 เพราะการดำเนินมาตรการบางส่วน ของภาครัฐเพื่อการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคเช่น การยกเลิกการเดินทางระหว่างประเทศ การจำกัดการเดินทางระหว่างพื้นที่ การปิดสถานที่บางประเภท และมิติด้านสุขภาพ เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของร้อยละประชากรที่พิการ รวมทั้ง แนวโน้มการฆ่าตัวตายอาจยังต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิดเพราะผลสืบเนื่องมาจากความเครียดและปัญหาทางด้านสุขภาพจิตที่เพิ่มสูงขึ้นในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19

มิติที่ 4 ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม

สถานการณ์ความเท่าเทียมและความเสมอภาคทางสังคม ของประเทศไทย พ.ศ. 2565

ความก้าวหน้าทางสังคมลดลง โดยค่าคะแนนของดัชนีความก้าวหน้าทางสังคม (Social Progress Index: SPI) พ.ศ. 2565 อยู่ที่ 69.80 จัดอยู่ในอันดับที่ 71 ของโลก จาก 169 ประเทศ จาก พ.ศ. 2564 ที่มีค่าคะแนนอยู่ที่ 70.96 และอยู่ในอันดับที่ 71 ของโลก จาก 168

ความเหลื่อมล้ำในสังคมค่อนข้างคงที่ โดยค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ใน พ.ศ. 2565 มีค่าอยู่ที่ 0.350 ซึ่งเท่ากับปี 2564 นอกจากนี้ ความแตกต่างของรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่รวยที่สุด (decile 10) ต่อกกลุ่มประชากรที่จนที่สุด (decile 1) พบว่า ใน พ.ศ. 2564 อยู่ที่ 8.61 เท่าแตกต่างจาก พ.ศ. 2563 เล็กน้อยที่มีค่าอยู่ที่ 8.62 เท่า

การดำเนินการในห้วง 5 ปี (พ.ศ. 2561 – 2565) พบว่า ประเทศไทยมีความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคมในภาพรวมค่อนข้างคงที่ โดยความก้าวหน้าทางสังคมที่มีการขยายตัวมาอย่างต่อเนื่องก่อนหน้านี้หดตัวลงเล็กน้อยในที่สุดท้ายของห้วงปี จากสถานการณ์ด้านสิทธิส่วนบุคคลและการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมถึงการเข้าถึงการศึกษาขั้นสูงที่ถดถอย ขณะที่สถานการณ์ความเหลื่อมล้ำอยู่ในระดับค่อนข้างคงที่ตลอดมา โดยเฉพาะ 2 ปีหลังที่ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายจ่ายของคนไทยอยู่ที่ 0.350 และมีความแตกต่างระหว่างรายได้ของกลุ่มประชากรที่รวยที่สุด (decile 10) ต่อกกลุ่มประชากรที่จนที่สุด (decile 1) ตลอดห้วงอยู่ที่ 8.7 เท่า โดย 2 ปีสุดท้ายของห้วงความแตกต่างของรายได้ระหว่างสองกลุ่มข้างต้นคงที่อยู่ที่ 8.6

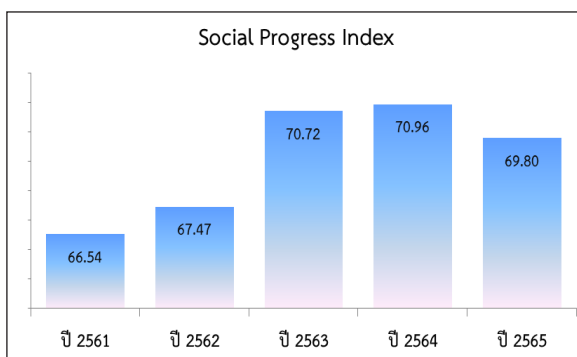
ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

สถานการณ์การพัฒนา

ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม สะท้อนจาก

1. **ค่าดัชนีความก้าวหน้าทางสังคม (Social Progress Index: SPI)** จัดทำโดยองค์กร Social Progress Imperative ซึ่งเป็นเครื่องมือในการวัดความก้าวหน้าทางสังคม และมีบทบาทในการบ่งชี้ให้ภาคธุรกิจเห็นถึงความสำคัญในการสนับสนุนความก้าวหน้าทางสังคม โดยเป็นมาตรวัดที่สะท้อนความก้าวหน้าทางสังคมโดยตรง ครอบคลุมใน 3 มิติ ได้แก่ (1) ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ (Basic Human Needs) (2) พื้นฐานของการอยู่ดีมีสุข (Foundations of Wellbeing) และ (3) โอกาส (Opportunity)
2. **ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient)** ของรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคที่ประมวลผลโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

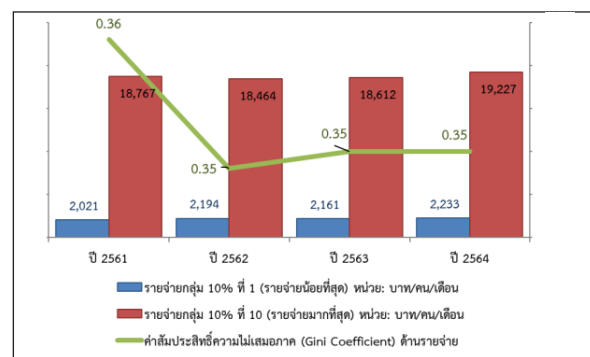
ความก้าวหน้าทางสังคม

ที่มา : Social Progress Imperative

โดยสถานการณ์ประเทศไทยใน พ.ศ. 2565 เมื่อพิจารณาจากค่าดัชนีความก้าวหน้าทางสังคม (Social Progress Index: SPI) พบว่า ค่าคะแนน SPI อยู่ที่ 69.80 จัดอยู่ในอันดับที่ 71 ของโลก จาก 169 ประเทศ ลดลงจาก พ.ศ. 2564 ที่มีค่าคะแนนอยู่ที่ 70.96 และอยู่ในอันดับที่ 71 ของโลก จาก 168 โดยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในอาเซียน พบว่า ประเทศสิงคโปร์ อยู่ในลำดับที่ 28 มีค่าคะแนนเท่ากับ 83.76 ประเทศมาเลเซีย อยู่ในลำดับที่ 54 มีค่าคะแนน เท่ากับ 74.08 โดยประเทศในอาเซียนที่มีค่าคะแนน SPI น้อยกว่าประเทศไทยได้แก่ ประเทศเวียดนาม (ลำดับที่ 77) ฟิลิปปินส์ (ลำดับที่ 81) อินโดนีเซีย (ลำดับที่ 87) กัมพูชา (ลำดับที่ 121) เมียนมาร์ (ลำดับที่ 137) และลาว (ลำดับที่ 140)

ความเหลื่อมล้ำ

ที่มา : สสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สศช. คำนวณโดย สศช.

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของดัชนีเปรียบเทียบ พ.ศ. 2565 กับ พ.ศ. 2564 พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าเพิ่มขึ้น เช่น น้ำและสุขาภิบาล (Water and Sanitation) มีค่าคะแนน พ.ศ. 2565 เท่ากับ 88.55 คะแนน เพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2564 ที่มีค่าคะแนนเท่ากับ 84.91 คะแนน การเข้าถึงความรู้ขั้นพื้นฐาน (Access to Basic Knowledge) มีค่าคะแนน พ.ศ. 2565 เท่ากับ 78.24 คะแนน เพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2564 ที่มีค่าคะแนนเท่ากับ 77.51 คะแนน การเข้าถึงข้อมูลและการสื่อสาร (Access to Information and Communications) มีค่าคะแนน พ.ศ. 2565 เท่ากับ 81.63 คะแนน เพิ่มขึ้น จาก พ.ศ. 2564 ที่มีค่าคะแนนเท่ากับ 73.41 คะแนน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ยังมีองค์ประกอบที่ได้คะแนนน้อยและอาจจะต้อง

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

พิจารณาปรับปรุงต่อไป เช่น สิทธิส่วนบุคคล (Personal Rights) มีค่าคะแนน พ.ศ. 2565 เท่ากับ 45.15 คะแนน ลดลงจาก พ.ศ. 2564 ที่มีค่าคะแนน เท่ากับ 50.78 คะแนน ความครอบคลุมและการมีส่วนร่วม (Inclusiveness) มีค่าคะแนน พ.ศ. 2565 เท่ากับ 47.97 คะแนน ลดลงจาก พ.ศ. 2564

ที่มีค่าคะแนนเท่ากับ 49.25 คะแนน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในช่วง พ.ศ. 2561 – 2565 ค่าคะแนน SPI มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยใน พ.ศ. 2561 – 2564 มีค่าคะแนนเท่ากับ 66.54 67.47 70.72 และ 70.96 ตามลำดับ ก่อนจะหดตัวเล็กน้อยใน พ.ศ. 2565 ที่มีค่าคะแนน เท่ากับ 69.80

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค พบว่า พ.ศ. 2561 – 2564 ประเทศไทยมีค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายจ่ายอยู่ที่ 0.363 0.348 0.350 และ 0.350 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาความแตกต่างของรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่รวยที่สุด (decile 10) ต่อกับกลุ่มประชากรที่จนที่สุด (decile 1) พบว่าในภาพรวมตั้งแต่ พ.ศ. 2561 – 2564 รายจ่ายของสองกลุ่มแตกต่างกัน 8.73 เท่า โดยใน พ.ศ. 2564 กลุ่มประชากรร้อยละ 10 ที่มีรายจ่ายสูงที่สุด (decile 10) มีค่าเฉลี่ยรายจ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 19,227 บาท/คน/เดือน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.30 จาก พ.ศ. 2563 ที่มีรายจ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 18,612 บาท/คน/เดือน ขณะที่กลุ่มประชากรร้อยละ 10 ที่มีรายจ่ายต่ำที่สุด (decile 1) มีค่าเฉลี่ยรายจ่ายเพื่อการบริโภคเท่ากับ 2,233 บาท/คน/เดือน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.34 จาก 2,161 บาท/คน/เดือน ใน พ.ศ. 2563 โดยสัดส่วนรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของประชากร (สัดส่วนกลุ่มที่10/กลุ่มที่1)ใน พ.ศ. 2564 คิดเป็น 8.61 เท่า แตกต่างเล็กน้อยจาก พ.ศ. 2563 ที่มีสัดส่วนคิดเป็น 8.62 เท่า

มิติที่ 5 ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ

ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืน
ของทรัพยากรธรรมชาติ ใน พ.ศ. 2565

ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม **ลดลง** โดยมีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศ อยู่ในอันดับที่ 108 และมีค่าดัชนีอยู่ที่ 38.1

ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ **ปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อย** โดยมีค่าดัชนีเศรษฐกิจสีเขียว อยู่ที่ 49.5

การดำเนินการในห้วง 5 ปี (พ.ศ. 2561 – 2565) พบว่า ประเทศไทยมีความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในภาพรวมลดลง โดยใน พ.ศ. 2565 สมรรถนะสิ่งแวดล้อมของประเทศ มีค่าดัชนีอยู่ที่ 38.1 และอยู่ในอันดับที่ 108 ชัยลงมาจาก พ.ศ. 2563 ซึ่งมีค่าดัชนีอยู่ที่ 45.4 และอยู่ในอันดับที่ 78 จากทั้งหมด 180 และ อย่างไรก็ตาม ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทยในภาพรวมมีการปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อย โดยใน พ.ศ. 2565 มีค่าดัชนี อยู่ที่ 49.5 เพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2563 ที่มีค่าดัชนีอยู่ที่ 49.38

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

สถานการณ์การพัฒนา

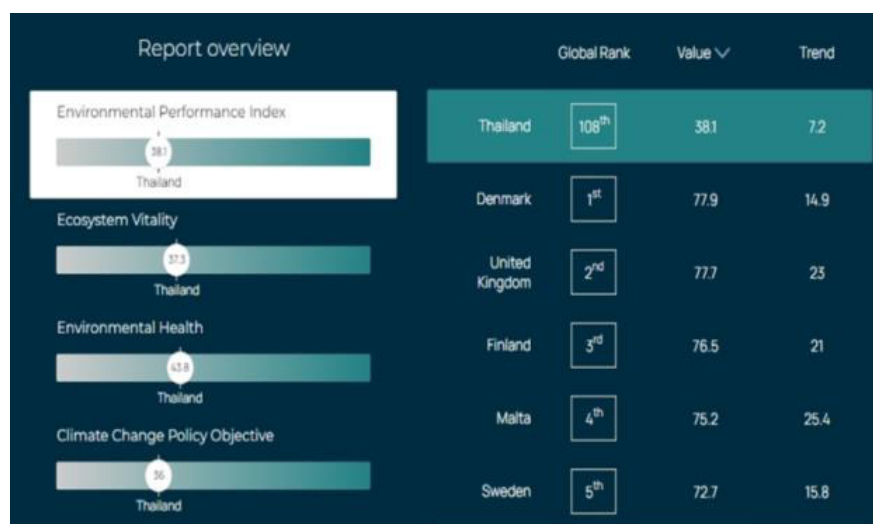
ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ สะท้อนได้จาก

1. ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม (Environmental Performance Index : EPI)
2. ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจสีเขียว (The Global Green Economy Index : GGEI)

ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม (Environmental Performance Index : EPI)

ความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อม พิจารณาจากดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม (Environmental Performance Index : EPI) ซึ่งมีการจัดทำทุก ๆ 2 ปี โดยศูนย์นโยบายด้านกฎหมายและสิ่งแวดล้อมแห่งมหาวิทยาลัยเยล ศูนย์เครือข่ายวิทยาศาสตร์โลกนานาชาติ แห่งมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย โดยในช่วงปี พ.ศ. 2561 - 2563 ได้มีการพิจารณาใน 2 มิติ ได้แก่ คุณภาพสิ่งแวดล้อม (Environmental Health) และคุณภาพระบบนิเวศ (Ecosystem Vitality) พบว่า สถานการณ์ใน พ.ศ. 2561 ประเทศไทยมีค่าดัชนีอยู่ที่ 49.88 (คุณภาพสิ่งแวดล้อม 46.21 คะแนน และคุณภาพระบบนิเวศ 52.33 คะแนน) และใน พ.ศ. 2563 มีค่าดัชนีลดลงอยู่ที่ 45.4 (คุณภาพสิ่งแวดล้อม 48.4 คะแนน และคุณภาพระบบนิเวศ 43.5 คะแนน) ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบ การถ่วงน้ำหนัก และวิธีการประเมิน ตามสถานการณ์

สิ่งแวดล้อมในช่วงเวลานั้น ๆ ส่งผลให้ใน พ.ศ. 2565 ได้มีการพิจารณาใน 3 มิติ ได้แก่ คุณภาพสิ่งแวดล้อม (Environmental Health) คุณภาพระบบนิเวศ (Ecosystem Vitality) และการประเมินการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) โดยประเทศไทยมีค่าดัชนีลดลงอยู่ที่ 38.1 (คุณภาพสิ่งแวดล้อม 43.8 คะแนน คุณภาพระบบนิเวศ 37.3 คะแนน และการประเมินการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 36 คะแนน) จะเห็นได้ว่า คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยในระดับนานาชาติมีค่าดัชนีในภาพรวมลดลง อันเป็นผลมาจากดัชนีใน 5 ด้าน มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของทุกประเทศ ได้แก่ ดัชนีคุณภาพอากาศโดยรวม ดัชนีการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ดัชนีการจัดการขยะ ดัชนีการบำบัดน้ำเสีย และ ดัชนีการอนุรักษ์ระบบนิเวศและบริการของระบบนิเวศ

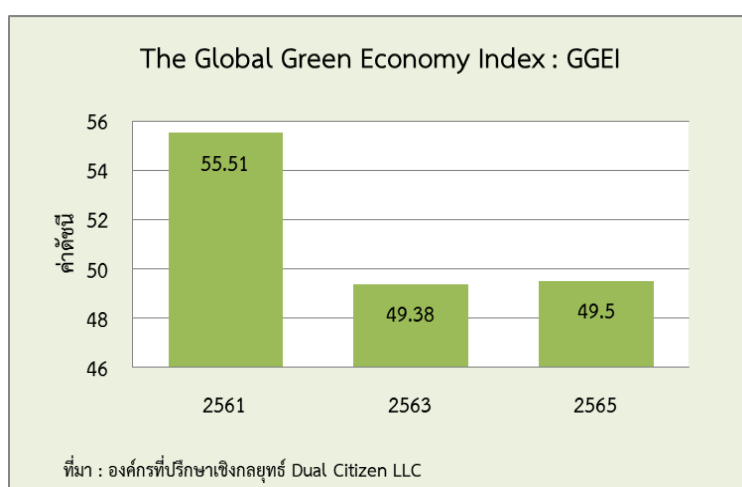

ที่มา : <https://global-reports.23degrees.eu/epi2022/root>

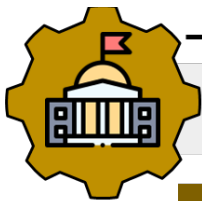
ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจสีเขียว (The Global Green Economy Index : GGEI)

ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ พิจารณาจากดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจสีเขียว (The Global Green Economy Index : GGEI) ซึ่งมีการจัดทำทุก ๆ 2 ปี โดยวัดจากความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรม (Perception) และผลการดำเนินงาน (Performance) ตามดัชนีชี้วัดใน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความตระหนักของผู้นำและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Leadership and climate change) ด้านประสิทธิภาพของการผลิตในระดับสาขา (Efficiency sectors) ด้านการดำเนินงานของภาคธุรกิจและการลงทุน (Markets and investment) และด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) พบว่า พ.ศ. 2561 ประเทศไทยมีค่าดัชนีอยู่ที่ 55.51 พ.ศ. 2563 มีค่าดัชนีลดลงอยู่ที่ 49.38 และ พ.ศ. 2565 มีค่าดัชนีปรับตัวขึ้นเล็กน้อยอยู่ที่ 49.5 เป็นอันดับที่ 4 ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีประเทศลาว สิงคโปร์ และเวียดนามได้อันดับ 1 - 3 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาควบคู่กับการเติบโตสีเขียว (Green Growth Index) ซึ่งเป็นการวัดผ่าน 4 มิติ ประกอบไปด้วย (1) ประสิทธิภาพและความยั่งยืนในการใช้ทรัพยากร (2) การปกป้องทุนทางธรรมชาติ (3) โอกาสทางเศรษฐกิจสีเขียวและ (4) ความครอบคลุมทางสังคม พบว่า ใน พ.ศ. 2562 ประเทศไทยมีค่าดัชนีเท่ากับ 44.36 หรืออยู่อันดับที่ 12 ของเอเชีย ใน พ.ศ. 2563 มีค่าดัชนีเท่ากับ 49.38 หรืออยู่อันดับที่ 9 ของเอเชีย และใน พ.ศ. 2564 ประเทศไทยมีค่าดัชนีเท่ากับ 64.08 หรืออยู่อันดับที่ 2 ของเอเชีย โดยสามารถพิจารณาค่าคะแนนแยกรายมิติได้ดังนี้ (1) ประสิทธิภาพและความยั่งยืนในการใช้ทรัพยากรที่ 56.17 (2) การปกป้องทุนทางธรรมชาติที่ 73.82 (3) โอกาสทางเศรษฐกิจสีเขียวที่ 46.29 และ (4) ความครอบคลุมทางสังคมที่ 70.73 จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีอันดับการเติบโตสีเขียวและอันดับเศรษฐกิจสีเขียวในระดับดีขึ้นในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และระดับเอเชีย แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบคุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยในระดับนานาชาติแล้ว ประเทศไทยยังอยู่ในอันดับที่ 108 จากทั้งหมด 180 ประเทศ ดังนั้นประเทศไทยจึงควรมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหา อาทิ ปัญหาคุณภาพอากาศฝุ่นพิษ PM2.5 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การปรับเปลี่ยนระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การบำบัดน้ำเสีย และการจัดการขยะอย่างจริงจังและเป็นไปอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลใน 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต อันจะนำไปสู่การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

มิติที่ 6 ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ ในปี 2565

ประสิทธิภาพของภาครัฐและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ **ค่อนข้างจะคงที่** โดย

- ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลกมีคะแนนเฉลี่ย -0.23 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า
- อันดับประสิทธิภาพของภาครัฐอยู่ในอันดับที่ 31 ต่ำกว่าปี 2564 ถึง 11 อันดับ
- อันดับดัชนีเสรีภาพทางเศรษฐกิจอยู่ในอันดับที่ 70 ต่ำกว่าปี 2564 ถึง 28 อันดับ

การดำเนินการในห้วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2561 – 2565) พบว่า ภาพรวมของประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ มีการพัฒนาที่ดีขึ้น เนื่องจากการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้เอื้อต่อการดำเนินการดำเนินธุรกิจ การปรับปรุงระบบราชการเพื่ออำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน การมีเสถียรภาพและวินัยการคลังของประเทศ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาสถานการณ์ใน พ.ศ. 2565 ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ **ค่อนข้างจะคงที่** โดยเป็นผลกระทบมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 อาทิ การขาดดุลงบประมาณของภาครัฐและหนี้สาธารณะเพิ่มสูงขึ้นจากการดำเนินมาตรการเยียวยาประชาชนและฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม และเสรีภาพทางเศรษฐกิจที่ลดลงจากการดำเนินมาตรการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19

สถานการณ์การพัฒนา

ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ สะท้อนได้จาก

1. ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก (Worldwide Governance Indicators : WGI)
2. ปัจจัยประสิทธิภาพของภาครัฐภายใต้อันดับความสามารถในการแข่งขัน (The IMD World Competitiveness Rankings)
3. ดัชนีเสรีภาพทางเศรษฐกิจ (Index of Economic Freedom)

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก (Worldwide Governance Indicators : WGI)

ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก โดยธนาคารโลกเป็นการประเมินธรรมาภิบาลในภาครัฐของประเทศต่าง ๆ ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านเสรีภาพของประชาชนในการแสดงความคิดเห็น ด้านเสถียรภาพทางการเมืองและการปราศจากความรุนแรง ด้านประสิทธิภาพของภาครัฐด้านคุณภาพของกฎระเบียบ ด้านหลักนิติธรรม และด้านการควบคุมปัญหาทุจริตประพฤติดมิชอบ ซึ่งมีการระบุคะแนนในแต่ละด้านตั้งแต่ -2.5 (มีระดับธรรมาภิบาลต่ำ) ถึง 2.5 (มีระดับธรรมาภิบาลสูง) และจัดลำดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) ของทั้ง 209 ประเทศ ตั้งแต่ 0 (ลำดับต่ำสุด) ถึง 100 (ลำดับสูงสุด) โดยระหว่าง พ.ศ. 2561 – 2565 (ข้อมูล พ.ศ. 2560 – 2564) ภาพรวมระดับของธรรมาภิบาลของประเทศไทยมีการปรับตัวดีขึ้น แต่ยังมีค่าคะแนนที่ค่อนข้างต่ำ โดยคะแนนเฉลี่ยของทุกด้านขยับจาก -0.33 ใน พ.ศ. 2561 เป็น -0.23 ใน พ.ศ. 2564 ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นจากคะแนนของด้านเสรีภาพของประชาชนในการแสดงความคิดเห็นด้านเสถียรภาพทางการเมืองฯ ด้านหลักนิติธรรม และด้านคุณภาพของกฎระเบียบตามลำดับ ขณะที่ด้านประสิทธิภาพของภาครัฐและด้านการควบคุมปัญหาทุจริตประพฤติดมิชอบมีคะแนนที่ลดลง ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาใน พ.ศ. 2564 พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเฉลี่ยของทุกด้านเท่ากับ

ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก (Worldwide Governance Indicators : WGI)

ตัวชี้วัดรายมิติ	2560	2561	2562	2563	2564	การเปลี่ยนแปลงปี 2563-2564
เสรีภาพของประชาชนในการแสดงความคิดเห็น (Voice and Accountability)	-1.05	-1.02	-0.85	-0.81	-0.79	0.02
เสถียรภาพทางการเมืองและการปราศจากความรุนแรง/การก่อการร้าย (Political Stability and Absence of Violence/Terrorism)	-0.75	-0.80	-0.48	-0.58	-0.55	0.03
ประสิทธิภาพของภาครัฐ (Government Effectiveness)	0.30	0.30	0.30	0.23	0.25	0.02
คุณภาพของกฎระเบียบ (Regulatory Quality)	0.02	-0.03	-0.01	0.08	0.09	0.01
หลักนิติธรรม (Rule of Law)	0.03	0.02	0.11	0.12	0.11	-0.01
การควบคุมปัญหาทุจริตประพฤติดมิชอบ (Control of Corruption)	-0.42	-0.44	-0.45	-0.46	-0.46	0
ค่าเฉลี่ย	-0.31	-0.33	-0.23	-0.24	-0.23	0.01

ที่มา : World Bank

-0.23 ซึ่งปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปีก่อนหน้าที่มีคะแนนเฉลี่ย -0.24 คะแนน โดยเป็นการเพิ่มขึ้นจากคะแนนของด้านเสรีภาพของประชาชนในการแสดงความคิดเห็น ด้านเสถียรภาพทางการเมืองฯ ด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ และด้านคุณภาพของกฎระเบียบ ขณะที่ด้านการควบคุมปัญหาทุจริตประพฤติดมิชอบมีคะแนนคงที่ ส่วนด้านหลักนิติธรรมมีคะแนนลดลง อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากการจัดลำดับเปอร์เซ็นต์ไทล์พบว่าใน พ.ศ. 2564 ประเทศไทยมีค่าเฉลี่ยของเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 43.77 ซึ่งลำดับตกลงมาเล็กน้อยจาก พ.ศ. 2563 ที่อยู่ในลำดับเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 43.85 และหากเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน พบว่า ประเทศไทยยังมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าประเทศสิงคโปร์ (1.65 คะแนน) บรูไน (1.1 คะแนน) มาเลเซีย (0.41 คะแนน) และอินโดนีเซีย (-0.05 คะแนน) ตามลำดับ

ปัจจัยประสิทธิภาพของภาครัฐภายใต้อันดับความสามารถในการแข่งขัน (The IMD World Competitiveness Rankings)

ปัจจัยประสิทธิภาพของภาครัฐภายใต้อันดับความสามารถในการแข่งขัน พิจารณาจากปัจจัยย่อย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการคลังภาครัฐ ด้านนโยบายภาษี ด้านกรอบการบริหารภาครัฐ ด้านกฎหมายธุรกิจ และด้านกรอบ

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

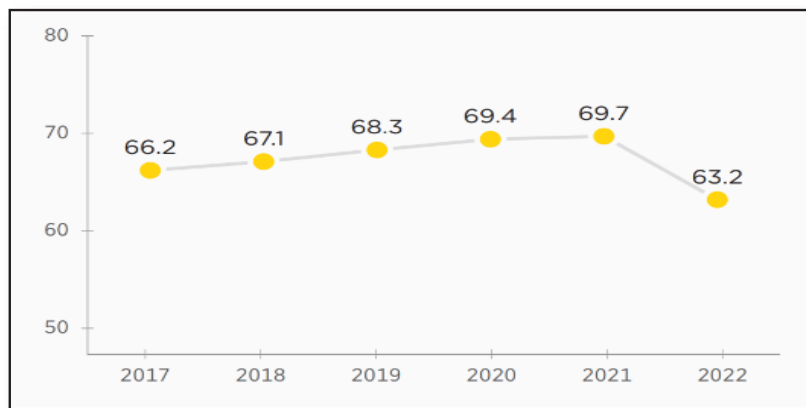
การบริหารสังคม โดยในช่วง พ.ศ. 2561–2564 ภาพรวมประสิทธิภาพของภาครัฐค่อนข้างคงที่ ซึ่งประเทศไทยมีอันดับประสิทธิภาพของภาครัฐของอยู่ในระหว่างอันดับที่ 20–23 แต่ใน พ.ศ. 2565 อันดับประสิทธิภาพของภาครัฐของประเทศไทยได้ตกลงไปอยู่ในอันดับที่ 31 จาก 63 เขตเศรษฐกิจทั่วโลก ต่ำกว่า พ.ศ. 2564 ถึง 11 อันดับ โดยมีอันดับลดลงในทุกปัจจัยย่อย โดยเฉพาะด้านการคลังภาครัฐ ที่มีอันดับลดลงจากปีก่อนหน้ามากที่สุดถึง 15 อันดับ ซึ่งเป็นผลมาจากการขาดดุลงบประมาณของภาครัฐและหนี้สาธารณะที่เพิ่มสูงขึ้นเพื่อประคองเศรษฐกิจให้ฟื้นตัวจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 รองลงมาคือด้านกฎหมายธุรกิจ ด้านกรอบการบริหารภาครัฐ ด้านนโยบายภาษี และด้านกรอบการบริหารสังคม ตามลำดับ หากเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน พบว่า ประเทศไทยยังมีอันดับประสิทธิภาพของภาครัฐเป็นรองแค่ประเทศสิงคโปร์ (อันดับที่ 4)

ดัชนีเสรีภาพทางเศรษฐกิจ (Index of Economic Freedom)

ดัชนีเสรีภาพทางเศรษฐกิจ เป็นการประเมินนโยบายที่ส่งผลต่อเสรีภาพทางเศรษฐกิจของ 177 ประเทศใน 4 ด้านหลัก ได้แก่ หลักนิติธรรม ขนาดของรัฐบาล ประสิทธิภาพการกำกับดูแล และตลาดเสรีโดยในช่วง พ.ศ. 2561–2565 ดัชนีเสรีภาพทางเศรษฐกิจมีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดี ซึ่งสามารถขยับจากอันดับที่ 53 มีคะแนน 67.1 คะแนน ใน พ.ศ. 2561 มาอยู่ที่อันดับที่ 42 มีคะแนน 67.1 คะแนน ใน พ.ศ. 2564 แต่ใน พ.ศ. 2565 อันดับดัชนีเสรีภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ตกลงไปอยู่ในอันดับที่ 70 ต่ำกว่า พ.ศ. 2564 ถึง 28 อันดับ มีค่าคะแนนอยู่ที่ 63.2

ลดลงจากปีก่อนหน้า 6.5 คะแนน ซึ่งเป็นผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ที่ทำให้คะแนนของหลายตัวชี้วัดลดลง อาทิ การใช้จ่ายภาครัฐ สิทธิในทรัพย์สิน เสรีภาพด้านแรงงาน เช่นเดียวกันกับหลายประเทศที่เสรีภาพทางเศรษฐกิจลดลงในปี 2565 หากเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน พบว่า ประเทศไทยยังมีค่าคะแนนต่ำกว่าประเทศสิงคโปร์ (84.4 คะแนน) มาเลเซีย (68.1 คะแนน) บรูไน (64.8 คะแนน) และอินโดนีเซีย (64.4 คะแนน) ตามลำดับ

ดัชนีเสรีภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทย (Index of Economic Freedom)

ที่มา : Heritage Foundation และ Wall Street Journal

การประเมินผลรายยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 6 ด้าน

ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ โดยในส่วนของประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ เป็นการประเมินผลรายยุทธศาสตร์ชาติ อันประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ชาติ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยรายยุทธศาสตร์ชาติมีค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดเป็นลักษณะกลุ่มตัวชี้วัด ไม่ได้เจาะจง และไม่ได้มีค่าเป้าหมายเหมือนเป้าหมายแผนแม่บทระดับประเด็น (Y2) และเป้าหมายแผนแม่บทย่อย (Y1) ดังนั้น การประเมินผลเป็นผลการพัฒนาตามข้อเท็จจริงของกลุ่มตัวชี้วัดที่ได้รับคัดเลือกมาใช้ในการประเมินเท่านั้น ทั้งนี้ หากตัวชี้วัดใดที่ยังขาดข้อมูลจะใช้ตัวชี้วัดเทียบเคียงสะท้อนตัวชี้วัดนั้นแทน

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

“ประเทศมีสภาวะแวดล้อมที่มั่นคงและปลอดภัยในทุกระดับและทุกมิติ ประชาชนไทยมีความสุข เป็นพันธมิตร
ทุกประเทศทั่วโลก”

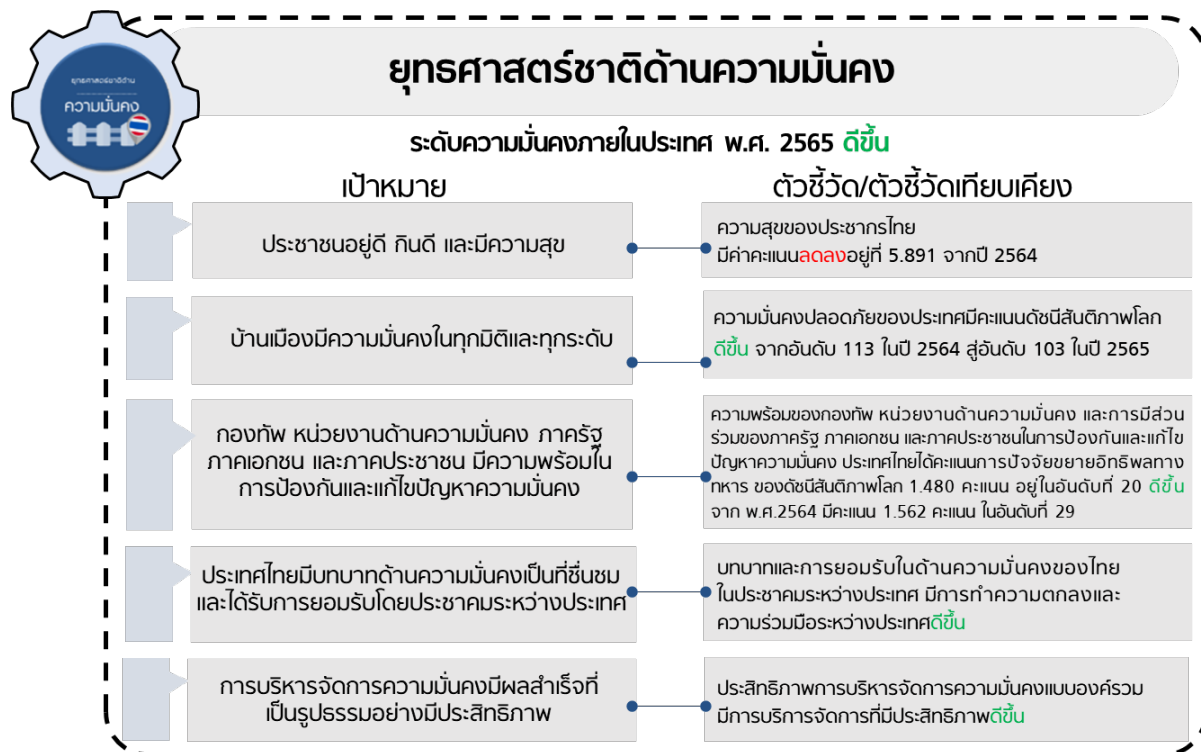
ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มี 5 เป้าหมายการพัฒนา ได้แก่

1. ประชาชนอยู่ดี กินดีและมีความสุข
2. บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
3. กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
4. ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ
5. การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มี 5 ตัวชี้วัด ได้แก่

1. ความสุขของประชากรไทย
2. ความมั่นคงปลอดภัยภายในประเทศ
3. ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
4. บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของประเทศไทยในประชาคม
5. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ภาพรวมการพัฒนาในห้วง 5 ปีแรก (พ.ศ. 2561 - 2565) ของยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ประเทศไทยมีการพัฒนาความมั่นคงค่อนข้างคงที่ เนื่องจาก ปัญหาอันเกิดจากความมั่นคงที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและหลากหลาย มีความซับซ้อน โดยเฉพาะเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์และนาโนเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดพื้นที่ปฏิบัติการทางทหารใหม่ ซึ่งอาจกลายเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของรูปแบบสงครามในอนาคต และการแสวงหาประโยชน์จากห้วงอวกาศของประเทศมหาอำนาจ ซึ่งส่งผลให้ความอยู่ดี มีสุขของประชากรไทยลดลง รวมถึงมีความขัดแย้งในประเทศไทยเพิ่มขึ้น ขณะที่เมื่อพิจารณาจากค่าใช้จ่ายทางทหาร ซึ่งเป็นปัจจัยภายใต้ดัชนีสันติภาพโลก พบว่ามีสถานการณ์ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในพ.ศ. 2565 พบว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 61 (จากทั้งหมด 146 ประเทศ) อันดับลดลงจากปีก่อนหน้า รวมทั้งมีค่าคะแนนลดลงอยู่ที่ 5.891 คะแนน เมื่อเทียบกับพ.ศ. 2564 ที่อยู่ในอันดับที่ 54 (จากทั้งหมด 149 ประเทศ) และมีค่าคะแนนอยู่ที่ 5.985 คะแนน

ประชาชนอยู่ดี กินดีและมีความสุข

สะท้อนเทียบเคียงจาก **ความสุขของประชากรไทย** โดยพิจารณาจากดัชนีชี้วัดความสุขโลก ที่จัดทำโดยเครือข่ายวิชาการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย ภายใต้โครงการสหประชาชาติ พบว่าประชาชนอยู่ดีมีความสุขลดลงใน พ.ศ. 2565 ประเทศไทยมีอันดับและคะแนนความสุขลดลง อยู่ในอันดับที่ 61 (จากทั้งหมด 146 ประเทศ) และมีค่าคะแนนอยู่ที่ 5.891 คะแนน ลดลงจากปี 2564 ที่อยู่ในอันดับที่ 54 (จากทั้งหมด 149 ประเทศ) และมีค่าคะแนนอยู่ที่ 5.985 คะแนน

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ

สะท้อนเทียบเคียงจาก ความมั่นคงปลอดภัยภายในประเทศ โดยพิจารณาจากดัชนีสันติภาพโลก วัดจากปัจจัยที่ส่งผลต่อความสงบสุขของประเทศ 3 ปัจจัย ได้แก่ (1) ปัจจัยความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในและระหว่างประเทศที่ยังดำรงอยู่ (2) ปัจจัยความปลอดภัยและความมั่นคงในสังคม และ (3) ปัจจัยการขยาย

อิทธิพลทางทหาร พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนดัชนีสันติภาพโลกดีขึ้น แม้ว่าจะมีอันดับลดลงไปในปี 2562 ที่ลดลงมาอยู่ในอันดับ 166 อย่างไรก็ตามในปี 2563 ก็อันดับที่ดีขึ้นเรื่อยมาจนใน พ.ศ. 2565 ที่มีอันดับ 103 และมีคะแนน 2.098 คะแนน

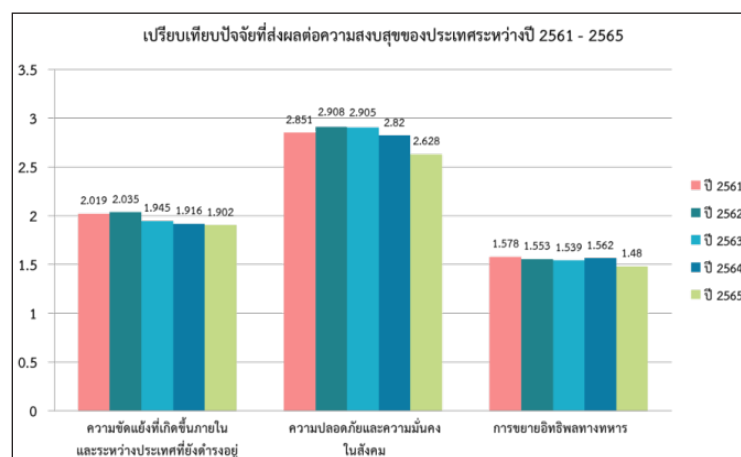
ดัชนีสันติภาพโลก	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565
จำนวนประเทศที่ถูกจัดอันดับ	163	163	163	163	163
อันดับของประเทศไทย	113	116	114	113	103
คะแนน	2.259	2.278	2.245	2.205	2.098

ที่มา : ดัชนีสันติภาพโลก

กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

สะท้อนเทียบเคียงจาก ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง โดยพิจารณาจากปัจจัยการขยายอิทธิพลทางทหาร ภายใต้ดัชนีสันติภาพโลก พบว่า อัตรากองกำลังติดอาวุธและ

ค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายทางทหารต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศทั่วโลกลดลงตั้งแต่พ.ศ. 2551 และใน พ.ศ. 2565 ประเทศไทยได้คะแนน 1.480 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 20 ดีขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีคะแนนอยู่ที่ 1.562 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 29

ที่มา : ดัชนีสันติภาพโลก

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ขึ้นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ

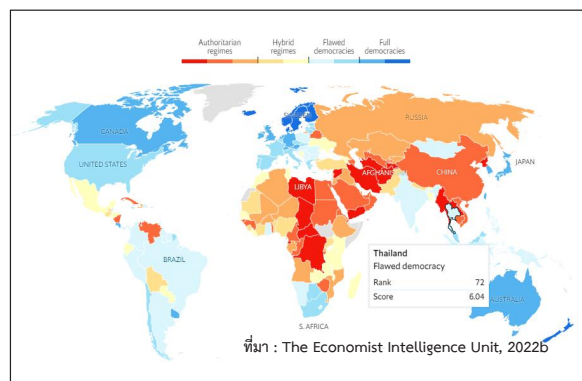
สะท้อนเทียบเคียงจาก บทบาทและการยอมรับ ในด้านความมั่นคงของประเทศไทยในประชาคมระหว่างประเทศ โดยพิจารณาจากความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงในทุกมิติกับประเทศมหาอำนาจและประเทศที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ดีขึ้น โดยใน พ.ศ. 2561 - 2565 ประเทศไทยสามารถฟื้นฟูความสัมพันธ์กับซาอุดีอาระเบียได้สำเร็จเมื่อเดือนมกราคม 2565 อันนำมาซึ่งโอกาสทางการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวของไทย ตลอดจนความร่วมมือด้านความมั่นคงทางพลังงาน และโอกาสของแรงงานไทย

นอกจากนี้ ในด้านการส่งเสริมบทบาทเชิงรุกที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศต่าง ๆ ทั้งในกรอบทวิภาคีและพหุภาคี รวมถึงระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แสดงบทบาทในเชิงรุกอย่างสร้างสรรค์ในเวทีระหว่างประเทศ ผ่านการจัดประชุมกลไกทวิภาคีกับประเทศต่าง ๆ รวมถึงกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเข้าร่วมและจัดประชุมระหว่างประเทศที่สำคัญ รวมถึงการเป็นประธานอาเซียน ใน พ.ศ. 2562 การเป็นประธานความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก (APEC) ใน พ.ศ. 2565

การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

สะท้อนเทียบเคียงจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม โดยพิจารณาเทียบเคียงจากผลการประเมินดัชนีชี้วัดประชาธิปไตยของประเทศไทย จากดัชนีประชาธิปไตย (Democracy Index) จัดทำโดย Economist Intelligence Unit โดยใน พ.ศ. 2561 ประเทศไทยมีคะแนน 4.63 ทำให้ตกไปอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการปกครองกึ่งอำนาจ และใน พ.ศ. 2562 มีคะแนน 6.32 เนื่องจากประเทศไทยได้มีการจัดการเลือกตั้งขึ้น ประเทศไทยจึงได้รับการประเมินสูงขึ้น และขยับขึ้นมาเป็นประเทศที่มีประชาธิปไตยที่มีความบกพร่องถึงแม้ว่าใน พ.ศ. 2563 จะมีคะแนนลดลงมา และใน พ.ศ. 2564 ประเทศไทยมีคะแนนดัชนีประชาธิปไตยอยู่ในระดับคงที่ 6.04 คะแนน ซึ่งเป็นคะแนนเท่ากับ พ.ศ. 2563 โดยใน พ.ศ. 2565 ได้มีการจัดทำ (ร่าง) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 - 2570) ซึ่งเป็นการจัดทำโดยใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมของหน่วยงานของรัฐและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งการ

บริหารจัดการความมั่นคงสามารถสะท้อนได้จากประเทศไทยมีการบริหารจัดการภัยคุกคามอันเกิดจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ซึ่งประเทศไทยประเทศที่มีความมั่นคงทางสุขภาพ (Global Health Security Index) อยู่ในอันดับที่ 5 ของโลก จากทั้งหมด 195 ประเทศ เป็นการประเมินผ่านตัวชี้วัดที่ครอบคลุมประเด็น การป้องกันการแพร่ระบาด การตรวจหาเชื้อและติดตามดูแลผู้ป่วย การรับมือต่อการแพร่ระบาด ระบบสาธารณสุข การปฏิบัติตามมาตรฐานสากล

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

“ทุกภาคการผลิตสร้างมูลค่า ประชาชนอยู่ดีกินดี มีโครงสร้างพื้นฐานมาตรฐานสากล พัฒนาคนรุ่นใหม่ให้เป็นผู้ประกอบการ”

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มี 2 เป้าหมายการพัฒนา ประกอบด้วย

1. การพัฒนาประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
2. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

เป้าหมายพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน สามารถสะท้อนได้จาก

1. รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้
2. ผลิภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน
3. การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
4. ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

การพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
พ.ศ. 2565 **ลดลงเล็กน้อย**

เป้าหมาย

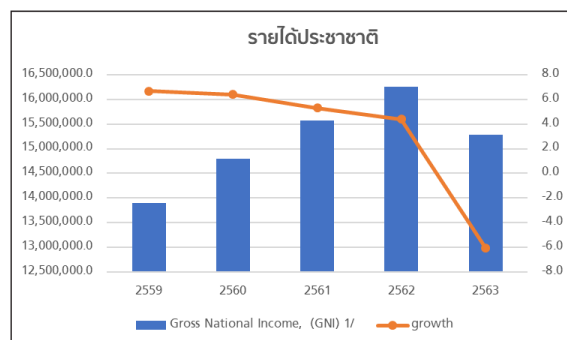
ตัวชี้วัด/ตัวชี้วัดเทียบเคียง

ภาพรวมการพัฒนา (พ.ศ. 2561-2565) ของยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน พบว่าประเทศไทยมีการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศลดลงเล็กน้อย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผลจากปัจจัย ด้านการค้าระหว่างประเทศ และด้านการคลังภาครัฐ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 และภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอย ประกอบกับประเทศไทยมีพื้นฐานโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ในภาคการท่องเที่ยวเป็นหลัก จึงทำให้ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มที่ฟื้นตัวทางเศรษฐกิจช้า โดย พ.ศ. 2565 ภาพรวมการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันลดลงเล็กน้อย จาก พ.ศ. 2564 โดยจะเห็นจากรายได้ประชาชาติและการกระจายรายได้ผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวของประชากรลดลง แต่การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น รวมถึงผลิตภาพการผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น แต่ผลิตภาพแรงงานลดลง นอกจากนี้การลงทุนเพื่อการวิจัยพัฒนา คาดการณ์ว่าจะเกิดการลงทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยรวมลดลง

การพัฒนาประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

พิจารณาจากรายได้ประชาชาติ ข้อมูลจากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า ใน พ.ศ. 2561- 2562 รายได้ประชาชาติมีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ใน พ.ศ. 2563 รายได้ประชาชาติ (ข้อมูลล่าสุด) มีมูลค่า 15,277,823 ล้านบาท ลดลงจากปีก่อนหน้า มีมูลค่า 16,264,900 ล้านบาท โดยมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว 219,796 บาท ลดลงจากปีก่อนหน้าที่ 234,652 บาท ซึ่งเป็นผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด - 19

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ที่ทำให้สถานการณ์การยกระดับของเศรษฐกิจมีความท้าทายเพิ่มมากขึ้น

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ในขณะที่ พ.ศ. 2565 พบว่า **ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ณ พ.ศ. 2564 มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 1.5** จากปีก่อน (ขณะที่ พ.ศ. 2563 มีอัตราการหดตัวติดลบร้อยละ 6.2 เมื่อเทียบกับพ.ศ. 2562) โดยเป็นภาคการเกษตร ร้อยละ 1.0 นอกภาคการเกษตร ร้อยละ 1.6 ซึ่งเป็นขยายตัวจากการผลิตอุตสาหกรรม ร้อยละ 4.9 ในขณะที่ภาคบริการอยู่ที่ 0.7 ที่เป็นผลจากการหดตัวของที่พักแรม และบริการด้านอาหารที่หดตัวร้อยละ 14.4 ทั้งนี้ **ประมาณการอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ณ วันที่ 21 พฤศจิกายน 2565 อยู่ในการขยายตัวร้อยละ 3.2**

เมื่อพิจารณาผลิตภาพการผลิตรวม พ.ศ. 2565 พบว่า**ภาวะเศรษฐกิจไทย พ.ศ. 2564 ขยายตัวร้อยละ 1.5** เร่งตัวขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ 6.2 ในพ.ศ. 2563

เมื่อพิจารณาจากแหล่งที่มาของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Source of growth) พบว่าการขยายตัวเกิดขึ้น จากทุกปัจจัยการผลิต ซึ่งปัจจัยสำคัญมาจากผลิตภาพการผลิตรวม ร้อยละ 1.05 ปัจจัยทุนที่ร้อยละ 0.41 และ ปัจจัยแรงงานร้อยละ 0.07

ในขณะที่ พิจารณาจาก**ดัชนีผลิตภาพแรงงาน** พบว่า พ.ศ. 2565 อัตราการขยายตัวของผลิตภาพแรงงานซึ่งคำนวณจากสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อผู้มีงานทำของ พ.ศ. 2565 อยู่ที่ร้อยละ 0.69 ต่อปัดลงจาก พ.ศ. 2564 ที่ร้อยละ 1.34 อันเป็นผลสืบเนื่องจากผลกระทบการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ทำให้ภาวะการเติบโตเศรษฐกิจภายในประเทศต่ำลง ส่งผลต่อกำลังแรงงานไทยมีอัตราการเติบโตลดลง

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2565 - 2566

(%YoY)	2564	2565		ประมาณการ	
	ทั้งปี	Q2	Q3	2565	2566
GDP (CVM)	1.5	2.5	4.5	3.2	3.0 - 4.0
การลงทุนรวม ^{1/}	3.4	-1.0	5.2	2.6	2.5
ภาคเอกชน	3.3	2.3	11.0	3.9	2.6
ภาครัฐ	3.8	-9.0	-7.3	-0.7	2.4
การบริโภคภาคเอกชน	0.3	7.1	9.0	5.4	3.0
การอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล	3.2	2.8	-0.6	-0.2	-0.1
มูลค่าการส่งออกสินค้า ^{2/}	19.2	9.7	6.7	7.5	1.0
ปริมาณ ^{2/}	15.5	4.4	2.1	3.2	1.0
มูลค่าการนำเข้าสินค้า ^{2/}	23.9	22.4	23.2	17.8	1.6
ปริมาณ ^{2/}	17.9	7.5	8.0	5.3	2.6
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-2.2	-6.6	-5.8	-3.6	1.1
เงินเฟ้อ	1.2	6.5	7.3	6.3	2.5 - 3.5

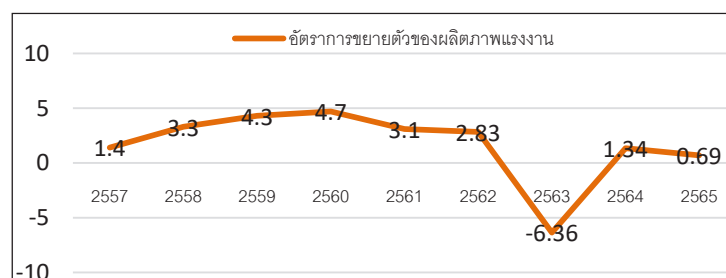
หมายเหตุ: ^{1/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนการเบื้องต้น
^{2/} ฐานข้อมูลมูลค่าการนำเข้าและส่งออกของประเทศไทย

ตารางที่ 1 GDP ด้านการผลิต

หน่วย: ร้อยละ	2564						2565				
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	9M	Q4	Q1	Q2	Q3	9M	
ภาคเกษตร	1.0	1.0	2.1	2.2	1.7	-0.6	4.7	4.4	-2.3	2.7	
ภาคอุตสาหกรรม	1.6	-2.6	8.3	-0.3	1.5	2.0	2.1	2.3	5.0	3.1	
การผลิตอุตสาหกรรม	4.9	1.1	17.0	-0.9	5.3	3.8	2.0	-0.5	6.3	2.5	
ภาคบริการ	0.7	-3.8	5.3	0.3	0.3	1.7	2.9	4.5	5.3	4.2	
การค้าปลีก	2.7	13.5	3.1	-4.2	3.6	-0.8	-5.5	-4.5	-2.8	-4.3	
การค้าส่ง การขายปลีก	1.7	-2.4	5.0	2.7	1.3	3.0	2.8	3.1	3.5	3.1	
การขนส่ง และภาคที่เกี่ยวเนื่อง	-2.9	-16.9	10.3	-1.4	-4.9	3.2	4.2	5.2	9.9	6.4	
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	-14.4	-36.8	16.4	-19.0	-17.9	-4.9	33.5	44.9	53.6	43.7	
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	5.6	4.5	5.6	6.8	5.7	5.3	5.7	6.3	4.9	5.6	
การเงิน	5.7	6.4	5.9	6.1	6.1	4.4	1.3	1.6	0.5	1.1	
GDP	1.5	-2.4	7.7	-0.2	1.5	1.8	2.3	2.5	4.5	3.1	

	ICOR*	CP**	GDP Growth	Labor	Land	Capital	TFP***
ภาพรวม	1.10	0.39	1.53	0.07	0.00	0.41	1.05
• ภาคเกษตร	5.30	0.29	0.98	0.29	0.00	1.16	-0.47
• ภาคอุตสาหกรรม	1.10	0.46	3.40	-0.45	-	1.14	2.72
• ภาคบริการและอื่นๆ	0.39	0.37	0.67	-0.12	-	0.06	0.73

* อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยทุนต่อการเปลี่ยนแปลงของผลผลิต (Incremental Capital Output Ratio: ICOR)
** ผลิตภาพทุน (Capital Productivity: CP)
*** ผลิตภาพการผลิตรวม (Total Factor Productivity: TFP)

หมายเหตุ : ปีงบประมาณ 2565 ใช้ข้อมูลเฉลี่ยของไตรมาส 1-3 ปี 2565 เปรียบเทียบกับข้อมูลเฉลี่ยของไตรมาส 1-3 ปีงบประมาณ 2564
ที่มา : ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร, สำนักงานสถิติแห่งชาติ และข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ
สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

นอกจากนี้ หากพิจารณาการกระจายรายได้ที่สะท้อนศักยภาพของการพัฒนาเศรษฐกิจของภูมิภาค โดยพิจารณาจากผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวของประชากร ซึ่งเป็นเครื่องชี้วัดภาวะเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ พบว่า พ.ศ. 2563 ภาคตะวันออก ยังคงมีค่าเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวสูงสุด เท่ากับ 436,255 บาทต่อปี หดตัวร้อยละ 13.0 รองลงมา คือเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ภาคกลาง ภาคตะวันตก ภาคใต้ ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวต่ำสุด เท่ากับ 86,233 บาทต่อปี ทั้งนี้ จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัวสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ระยอง

GRP per capita และอัตราเพิ่ม ในปี 2562 – 2563

ภาค	GRP per capita (บาท/ปี)		อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	
	2562	2563	2562	2563
ตะวันออกเฉียงเหนือ	86,105	86,233	2.1	0.1
เหนือ	114,225	108,472	2.5	-5.0
ใต้	152,112	132,857	4.0	-12.7
ตะวันออก	501,429	436,255	-0.0	-13.0
ตะวันตก	161,214	153,790	1.4	-4.6
กลาง	273,517	265,663	-0.6	-2.9
กทม. และปริมณฑล	475,041	435,356	3.5	-8.4
เฉลี่ยทั้งประเทศ	243,705	224,962	2.9	-7.7

มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว เท่ากับ 831,734 บาท/คน/ปี
รองลงมาเป็น กรุงเทพมหานคร ปราจีนบุรีชลบุรี
และพระนครศรีอยุธยา ตามลำดับ ส่วนจังหวัด
ที่มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวต่ำสุด 5 ลำดับ ได้แก่
นราธิวาส มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว เท่ากับ 55,417
บาท/คน/ปี รองลงมาเป็น นนทบุรีลำปาง มุกดาหาร
แม่ฮ่องสอน และ ยโสธร ตามลำดับ ทั้งนี้ หากพิจารณา
สถานะในห่วงโซ่ค่าเพิ่ม (พ.ศ. 2561-2565) โดยใช้
ข้อมูล พ.ศ. 2561-2563 พบว่า อัตราการเติบโตของ
ผลิตภัณฑ์ต่อหัวของประชากรมีอัตราที่หดตัวลง
คิดเป็นร้อยละ 5.05 จาก พ.ศ. 2561 มีมูลค่า
236,927 บาท/คน/ปี เป็น พ.ศ. 2563 มีมูลค่า
224,962 บาท/คน/ปี ซึ่งเป็นผลจากการแพร่ระบาดของ
ของเชื้อโควิด-19 ในขณะที่ผลิตภาพการผลิตของ
ประเทศ ทั้งในปีจ้ยการผลิตและแรงงาน

ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวปี 2563 (บาทต่อปี)

10 อันดับแรกสูงสุด			10 อันดับสุดท้ายต่ำสุด		
1. ระยอง	831,734	1. นราธิวาส	55,417		
2. กรุงเทพมหานคร	585,689	2. พังงา	59,157		
3. ปราจีนบุรี	510,887	3. มุกดาหาร	61,345		
4. ชลบุรี	471,723	4. แม่ฮ่องสอน	63,419		
5. พระนครศรีอยุธยา	436,363	5. ยโสธร	65,254		
6. ฉะเชิงเทรา	403,574	6. ปึงกาฬ	68,497		
7. สมุทรสาคร	382,372	7. สกลนคร	69,009		
8. สระบุรี	321,625	8. ชัยภูมิ	69,375		
9. นครปฐม	288,232	9. สระแก้ว	71,924		
10. สมุทรปราการ	285,173	10. อำนาจเจริญ	72,573		

ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

พิจารณาจากผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติ (IMD) ซึ่งเป็นการประเมินจากปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ด้านประสิทธิภาพของภาครัฐ ด้านประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ และด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยลดลง โดย พ.ศ. 2565 ประเทศไทยมีอันดับลดลง 5 อันดับ จากอันดับที่ 28 มาอยู่ในลำดับที่ 33 จากทั้งหมด 63 ประเทศโดยมีผลคะแนนสุทธิลดลงจาก 72.52 มาอยู่ที่ 68.67 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของ 63 ประเทศที่เพิ่มขึ้นจาก 63.99 คะแนนพ.ศ. 2564 มาอยู่ที่ 70.03 คะแนน

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ในขณะที่ ด้านการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา ในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา (Research and Development หรือ R&D) เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดย พ.ศ. 2563 – 2565 คาดการณ์ว่าจะลดลงต่ำกว่า 1 % เล็กน้อยจากผลกระทบการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด -19 ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อการลงทุนการวิจัยและการพัฒนาโดย พ.ศ. 2563 คาดว่าตัวเลขการลงทุนวิจัยและพัฒนาจะอยู่ที่ร้อยละ 0.91 ต่อ GDP พ.ศ. 2564 อยู่ที่ร้อยละ 0.94 ต่อ GDP และ พ.ศ. 2565 คาดการณ์ตัวเลขการลงทุนวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ 0.96 ต่อ GDP ซึ่ง พ.ศ. 2570 คาดว่าประเทศไทยจะมีการลงทุนในด้านนี้คิดเป็นร้อยละ 1.46 ต่อ GDP ซึ่งไม่ถึงร้อยละ 2 ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ อย่างไรก็ตามหากภาครัฐมีมาตรการรองรับหรือ

กระตุ้นให้เกิดการลงทุนวิจัยและพัฒนา รวมถึงส่งเสริมให้ภาคเอกชนทำวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะเรื่อง Bio-based หรือเรื่องอาหาร สุขภาพ ที่ประเทศไทยมีศักยภาพทัดเทียมหลายประเทศจะสามารถสร้างโอกาสใหม่ให้กับทุกภาคส่วนได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ทั้งนี้ ผลการดำเนิน พ.ศ. 2561-2565 ซึ่งเป็นห่วงแรกของยุทธศาสตร์ชาติ ค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาที่มีแนวโน้มที่ลดลง เนื่องจากผลกระทบการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด -19 โดยหากสถานการณ์คลี่คลายลง ประเทศไทยจำเป็นต้องปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้ขับเคลื่อนด้วยการวิจัย พัฒนาและสร้างนวัตกรรมเพื่อยกระดับและเพิ่มผลิตภาพในทุกภาคส่วนและนำไปสู่การเติบโตทางเศรษฐกิจ

จากภาพรวมสถานการณ์การพัฒนา เพื่อยกระดับการพัฒนาประเทศ ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ต้องปรับตัว พัฒนาดตนเองอย่างรวดเร็ว เพื่อรับมือกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่ยังคงอยู่อย่างต่อเนื่อง ทั้งในเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ที่ต้องดำเนินการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคเศรษฐกิจที่เป็นเสาหลักของประเทศ โดยส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในทุกระดับ การจัดทำนโยบายส่งเสริมภาคเศรษฐกิจและภาคธุรกิจของประเทศให้สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งทุกภาคส่วนต่าง ๆ มีกลไกเตรียมพร้อมรับความผันผวนและเผชิญกับอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นได้อย่างทันทั่วทั้งที่มีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

“คนไทยมีการพัฒนาการสมวัย ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม พร้อมดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21”

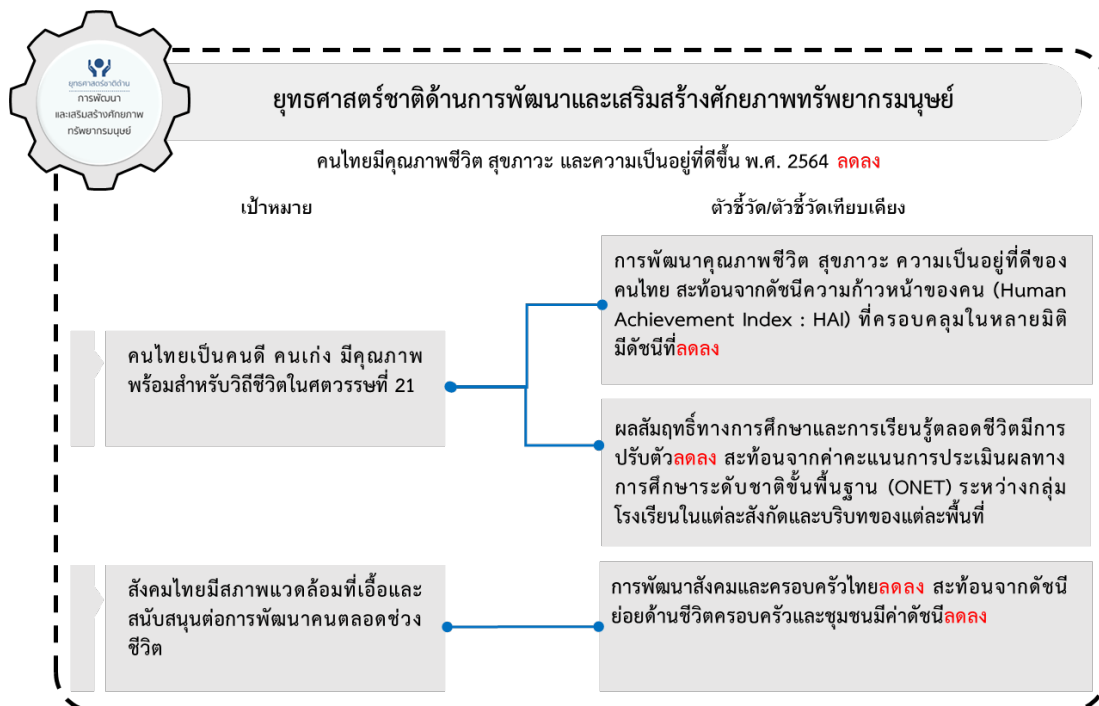
การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มี 2 เป้าหมายการพัฒนา ประกอบด้วย

1. คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21
2. สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอด

เป้าหมายการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ สามารถสะท้อนได้จากพัฒนา ประกอบด้วย

1. การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ ความเป็นอยู่ที่ดีของไทย
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
3. การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

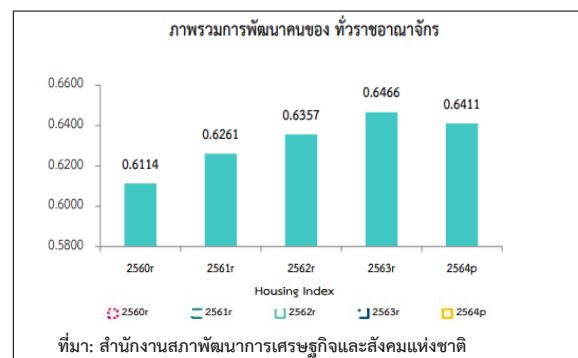

ภาพรวมการพัฒนาใน พ.ศ. 2561 - 2565 ของยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ พบว่า **คนไทยมีคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นลดลง** โดยใช้ดัชนีความก้าวหน้าของคน โดยใน พ.ศ. 2564 ความก้าวหน้าของคนในภาพรวมมีการปรับตัวลดลง สะท้อนได้จากดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index: HAI) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีการปรับตัวลดลง โดยพบว่า ยังมีความแตกต่างของคุณภาพการศึกษาที่สะท้อนจากค่าคะแนนการประเมินผลทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระหว่างกลุ่มโรงเรียนในแต่ละสังกัดและบริบทของแต่ละพื้นที่ นอกจากนี้ การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทยมีการปรับตัวลดลง สะท้อนได้จากดัชนีย่อยด้านชีวิตและครอบครัว

คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21

พิจารณาจากการพัฒนาคุณภาพชีวิตสุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของคนไทย สะท้อนได้จากดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index: HAI) โดยจากรายงานความก้าวหน้าของคนในภาพรวม พบว่า ใน พ.ศ. 2564 ระดับการพัฒนาคนมีการปรับตัวลดลงลงมาอยู่ที่ 0.6411 จากเดิมที่มีค่าดัชนีอยู่ที่ 0.6466 ใน พ.ศ. 2563 ตามการลดลงของการพัฒนาคนใน 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการศึกษา มีค่าดัชนีลดลงจาก 0.5711 ใน พ.ศ. 2563 มาอยู่ที่ 0.5200 ใน พ.ศ. 2564 (2) ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน มีค่าดัชนีลดลงจาก 0.6560 ใน พ.ศ. 2563 มาอยู่ที่ 0.6448 ใน พ.ศ. 2564 (3) ด้านการมีส่วนร่วมมีค่าดัชนีลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ พ.ศ. 2562 เป็นต้นมา

และมีค่าเท่ากับ 0.5642 ใน พ.ศ. 2564 (4) **ด้านเศรษฐกิจ** มีค่าดัชนีลดลงจาก 0.6696 ใน พ.ศ. 2563 มาอยู่ที่ 0.6637 ใน พ.ศ. 2564 และ (5) **ด้านสุขภาพ** มีค่าดัชนีลดลงจาก 0.6411 ใน พ.ศ. 2563 มาอยู่ที่ 0.6386 ใน พ.ศ. 2564

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าใน พ.ศ. 2564 มีการปรับตัวลดลงของค่าดัชนีการพัฒนา แต่เมื่อมีการพิจารณาสถานการณ์ในห้วงแรกของการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2565) พบว่า มีการพัฒนาคนในระดับประเทศ มีทิศทางการพัฒนาที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยนับตั้งแต่ พ.ศ. 2561 ดัชนีที่มีการพัฒนาที่ดีขึ้นเป็นผลมาจากการพัฒนาคนอย่างชัดเจน ได้แก่ ดัชนีด้านการคมนาคมและการสื่อสาร ดัชนีด้านการมีส่วนร่วม และดัชนีด้านชีวิตการงาน โดยใน พ.ศ. 2561 มีดัชนีความก้าวหน้าคนอยู่ที่ 0.626 พ.ศ. 2562 อยู่ที่ 0.635 พ.ศ. 2563 อยู่ที่ 0.646 และ พ.ศ. 2564 อยู่ที่ 0.641 ตามลำดับ ซึ่งมีการปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นผลมาจากทิศทางการปรับตัวที่ดีขึ้นของตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและเครื่องมือสื่อสารของประชากร การเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรในท้องถิ่นของครัวเรือนและสัดส่วนของแรงงานที่มีหลักประกันทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศของไทยที่มุ่งเน้นและสนับสนุนการเข้าถึงระบบโครงสร้างพื้นฐานทางด้านอินเทอร์เน็ตและการเข้าถึงเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรโดยรวม

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
พิจารณาจากค่าคะแนนการประเมินผลทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) พบว่าทิศทางการพัฒนามีปรับตัวลงในทุกปี โดยใน พ.ศ. 2561 - 2564 มีคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 37.50 คะแนน 36.30 คะแนน 36.03 และ 34.57 คะแนน ตามลำดับ โดยการปรับตัวลดลงสะท้อนได้จากการที่ได้รับผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ส่งผลให้สถานศึกษาดำเนินการตามมาตรการของกระทรวงสาธารณสุขโดยการปิดสถานศึกษาชั่วคราว และปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ และยังคงมีข้อจำกัดด้านอุปกรณ์ทางการศึกษา รวมทั้งความไม่พร้อมของเทคโนโลยีในการเรียนการสอน ที่มีส่วนสำคัญต่อปัญหาการเรียนรู้ไม่ต่อเนื่องการหลุดออกจากระบบของการศึกษา และความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา อย่างไรก็ตาม ในส่วนของงบประมาณในการลงทุนด้านการ

ศึกษามีแนวโน้มดีขึ้น เนื่องจากภาครัฐและเอกชนให้ความสำคัญทางด้านการศึกษา สะท้อนได้จากการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของสถาบันการจัดการนานาชาติ (World Competitiveness, International Institute for Management Development : IMD) ที่มีการปรับตัวที่ดีขึ้นจากปีก่อนหน้า

เมื่อพิจารณาจากตัวชี้วัดทั้ง 2 ตัวแล้ว พบว่า การพัฒนาประเทศของไทยที่มุ่งเน้นการพัฒนาคนทั้ง 5 ด้าน เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรโดยรวม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตยังคงเป็นประเด็นท้าทายที่สำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของไทย

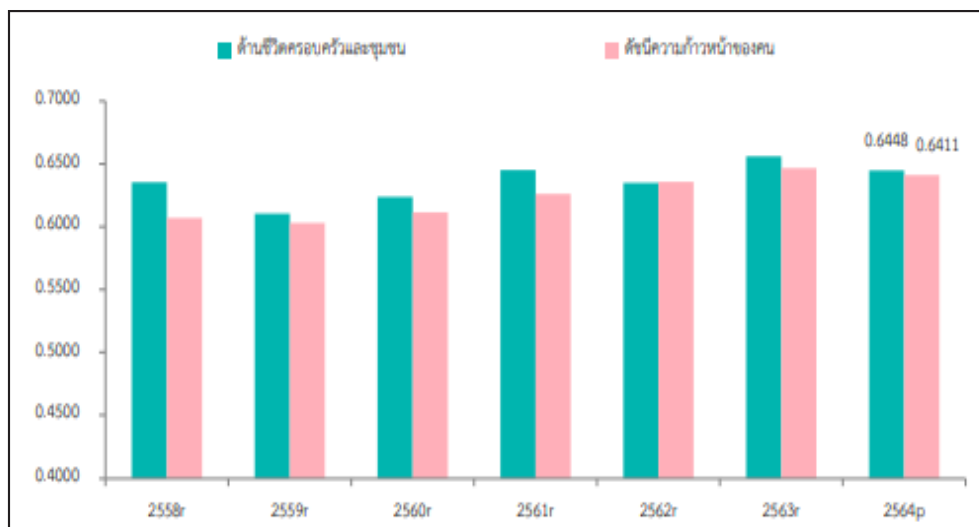

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย ประเมินจากดัชนีย่อยด้านชีวิตครอบครัวและชุมชนที่เป็นปัจจัยพื้นฐานของดัชนีความก้าวหน้าของคนโดยมีปัจจัยที่ส่งผลให้มิติด้านชีวิตครอบครัวและชุมชนมีค่าดัชนีลดลง ซึ่งลดลงจาก 0.6560 ใน พ.ศ. 2563 มาอยู่ที่ 0.6448 ใน พ.ศ. 2564 ประกอบด้วย ตัวชี้วัดครัวเรือนที่มีหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ตัวชี้วัดผู้สูงอายุที่อยู่ลำพังคนเดียว และตัวชี้วัดการแจ้งความคดี ชีวิต ร่างกาย และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ อันเนื่องมาจากการ

เปลี่ยนแปลงทางด้านประชากรศาสตร์ ทิศนคคติ ค่านิยม รวมทั้งโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม ที่ส่งผลให้เกิดครอบครัวเรือนเดี่ยวในประเทศไทยมากขึ้น วัยแรงงานมีความจำเป็นต้องย้ายถิ่นฐานเข้าสู่เมืองเพื่อหางานทำและสร้างรายได้ ส่งผลให้บางครอบครัวที่มีความเปราะบางต้องใช้ชีวิตอยู่เพียงลำพังมากขึ้นโดยเฉพาะเด็ก และผู้สูงอายุ รวมทั้งจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเข้าสู่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมากขึ้น

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาจากตัวชี้วัดแล้ว พบว่า การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทยมีทิศทางการพัฒนามีทิศทางที่ไม่คงที่ ขึ้นอยู่กับสถานะการของตัวชี้วัดภายใต้มิติการพัฒนาดังกล่าว โดยใน พ.ศ. 2561 มีค่าดัชนีอยู่ที่ 0.6451 พ.ศ. 2562 0.6349 พ.ศ. 2563 0.6560 และ พ.ศ. 2564 0.6448 ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์จากการพัฒนาในมิติต่าง ๆ ของด้านชีวิตและครอบครัวและชุมชนโดยรวมซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาสังคมทางด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและสภาพแวดล้อมชุมชนที่เอื้อต่อการดำรงอยู่อย่างมั่นคงและอบอุ่นของครอบครัวไทย

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

“สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาคในทุกมิติ ทุกภาคีมีส่วนร่วมในการพัฒนามุ่งหน้ากระจายความเจริญ”

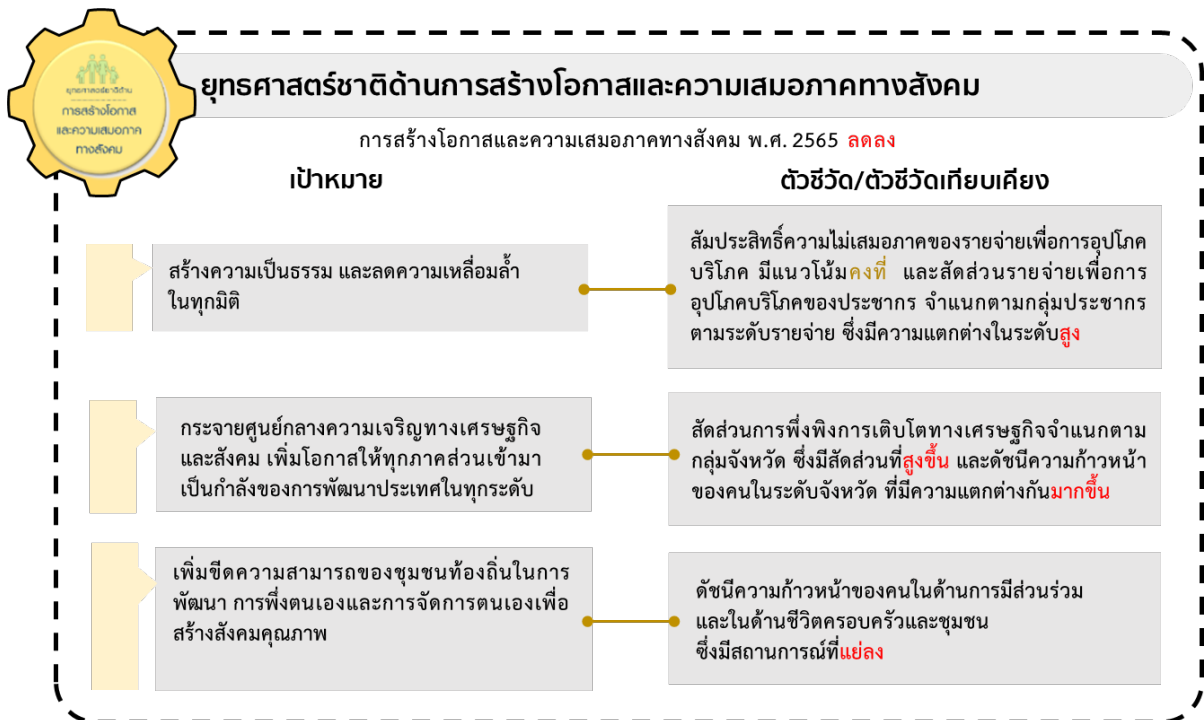
ยุทธศาสตร์ชาติการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มี 3 เป้าหมายการพัฒนา ได้แก่

1. สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
2. กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
3. เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ชาติการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มี 4 ตัวชี้วัด ได้แก่

1. ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
2. ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
3. ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
4. คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

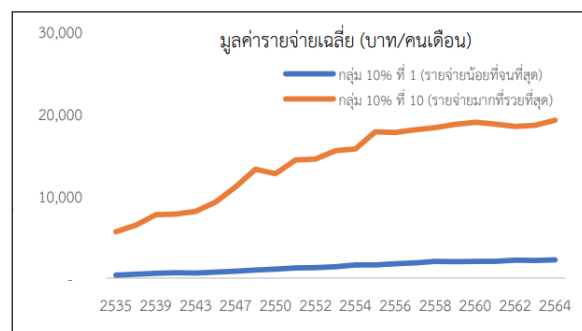
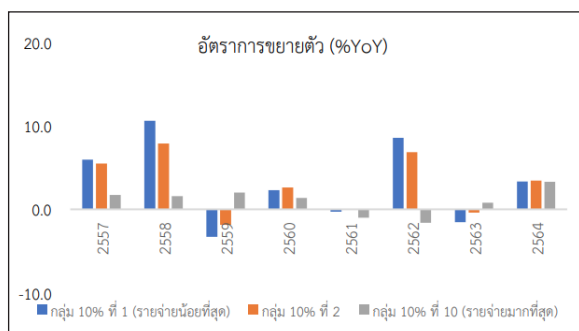
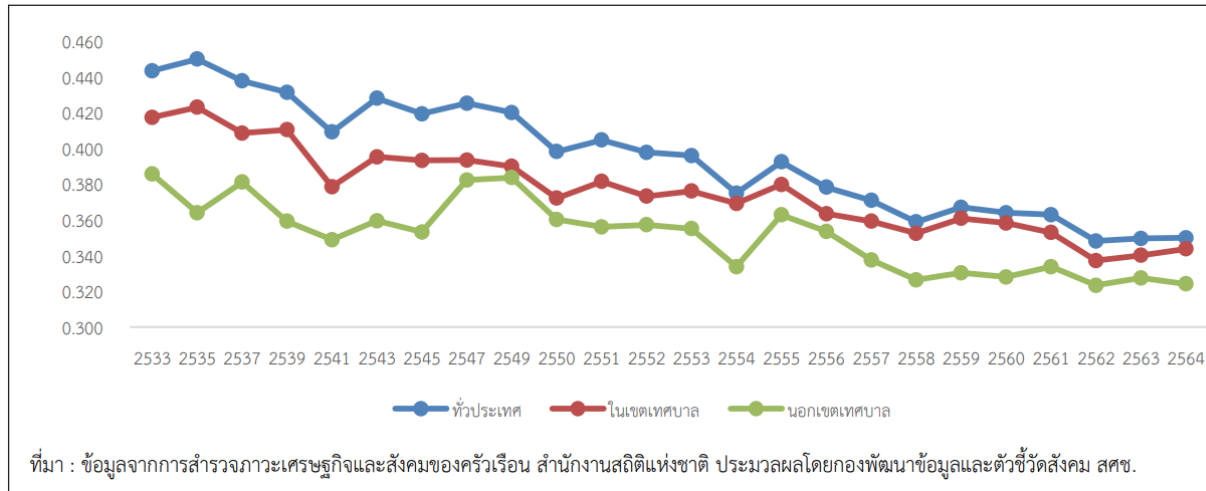
ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ในห้วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2561-2565) ประเทศไทยมีผลการดำเนินการเพื่อการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมที่ **ลดลง** โดยส่วนหนึ่งเกิดจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจการจ้างงาน และวิถีชีวิตของคนไทยเป็นจำนวนมาก โดย (1) **สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ** พิจารณาจากสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค และสัดส่วนรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของประชากร จำแนกตามกลุ่มประชากรตามระดับรายจ่าย (2) **กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ** พิจารณาจากสัดส่วนการพึ่งพิงการเติบโตทางเศรษฐกิจจำแนกตามกลุ่มจังหวัด และดัชนีความก้าวหน้าของคนในระดับจังหวัด (3) **เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ** พิจารณาจากดัชนีความก้าวหน้าของคนในด้านการมีส่วนร่วม และในด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ

พิจารณาจากสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค พบว่ามีแนวโน้มคงที่ โดยใน พ.ศ. 2564 อยู่ที่ 0.350 ใกล้เคียงกับ พ.ศ. 2563 และเมื่อพิจารณาจากความเหลื่อมล้ำด้านรายจ่ายระหว่างเขตการปกครอง พบว่าความเหลื่อมล้ำด้านรายจ่ายของประชากรในเขตเทศบาลเพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค

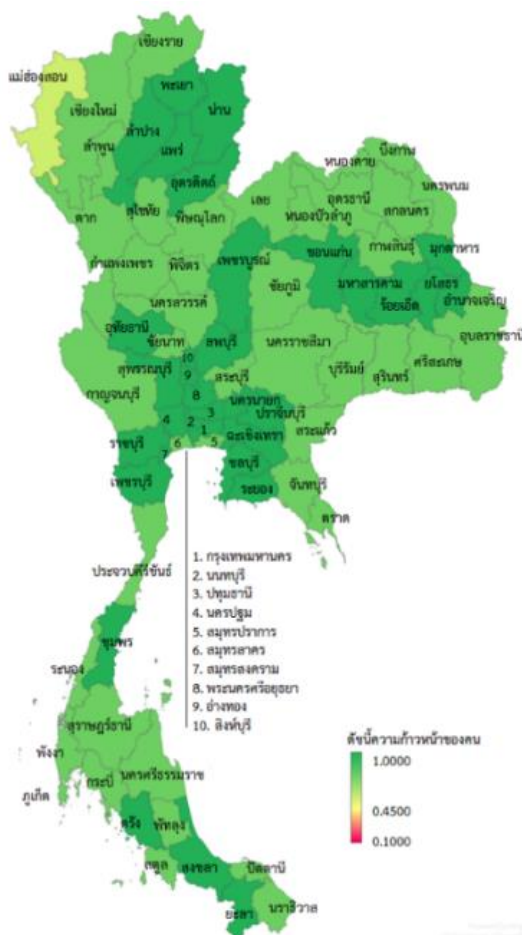
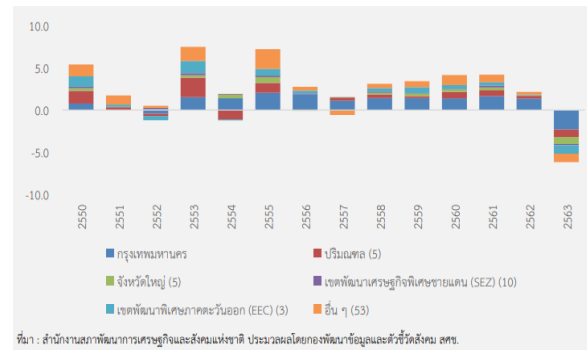
ใน พ.ศ. 2564 มีค่า เท่ากับ 0.344 เพิ่มขึ้นจาก 0.340 ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายจ่ายของประชากรนอกเขตเทศบาลลดลงจาก 0.327 ใน พ.ศ. 2563 อยู่ที่ 0.324 ใน พ.ศ. 2564 สะท้อนให้เห็นว่าความรุนแรงของปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายจ่ายในพื้นที่เขตเทศบาลยังคงสูงกว่าในพื้นที่นอกเขตเทศบาล

นอกจากนี้ หากพิจารณาจากสัดส่วนรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของประชากร จำแนกตามกลุ่มประชากรตามระดับรายจ่าย พบว่า ความแตกต่างของรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยของกลุ่มที่เศรษฐกิจฐานดีที่สุด (decile 10) ต่อกลุ่มประชากรเศรษฐกิจฐานต่ำที่สุด (decile 1) ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ช่องว่างของความแตกต่างดังกล่าวไม่เปลี่ยนแปลงมากนักและยังคงอยู่ในระดับสูง โดยใน พ.ศ. 2564 พบว่า ช่องว่างของรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคระหว่างกลุ่มประชากร decile 1 และกลุ่มประชากร decile 10 ลดลงจาก 8.62 เท่า ใน พ.ศ. 2563 เป็น 8.61 เท่าใน พ.ศ. 2564 กลุ่มประชากรที่เศรษฐกิจฐานดีที่สุด (decile 10) มีรายจ่ายเพื่อการอุปโภค บริโภคเฉลี่ยเท่ากับ 19,227 บาทต่อคนต่อเดือน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.30 จาก พ.ศ. 2563 ในขณะที่กลุ่มประชากรที่เศรษฐกิจฐานต่ำที่สุด (decile 1) มีรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยเท่ากับ 2,233 บาทต่อคนต่อเดือน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.34 จากปีก่อนหน้า

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

พิจารณาจากสัดส่วนการพึ่งพิงการเติบโตทางเศรษฐกิจจำแนกตามกลุ่มจังหวัด พบว่าแรงขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทยกระจุกตัวในบางจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเท่านั้น โดยในช่วงที่ผ่านมา กรุงเทพมหานคร ปริมณฑล จังหวัดใหญ่ และ EEC (14 จังหวัด จาก 77 จังหวัด) มีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 80 ของอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของทั้งประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นการเจริญเติบโตที่กระจุกตัวในบางจังหวัดที่ค่อนข้างสูง

ที่มา : รวบรวมและประมวลผลโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

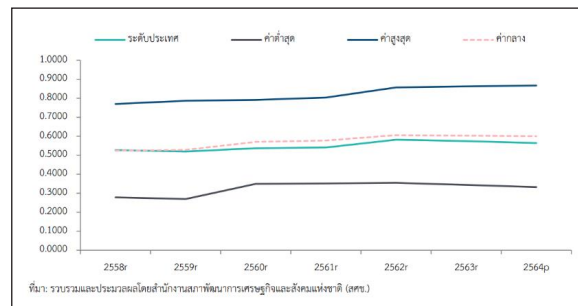
และความเหลื่อมล้ำระหว่างภูมิภาคต่าง ๆ อย่างชัดเจนเพราะส่วนใหญ่กระจุกตัวในพื้นที่ที่เป็นเป้าหมายนโยบายการพัฒนาของภาครัฐหรือศูนย์กลางความเจริญของประเทศ

นอกจากนี้หากพิจารณาในมิติทางสังคม จากดัชนีความก้าวหน้าของคนในระดับจังหวัด ที่ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านสุขภาพ (2) ด้านการศึกษา (3) ด้านชีวิตการงาน (4) ด้านเศรษฐกิจ (5) ด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม (6) ด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน (7) ด้านการคมนาคมและการสื่อสาร และ (8) ด้านการมีส่วนร่วมพบว่าใน พ.ศ. 2564 จังหวัดมากกว่าครึ่งมีระดับความก้าวหน้าของคนต่ำกว่าค่าดัชนีความก้าวหน้าของคนในภาพรวมของประเทศ โดยจังหวัดที่มีดัชนีความก้าวหน้าของคนต่ำกว่าค่าดัชนีของประเทศ (0.6411) มีจำนวน 43 จังหวัด คิดเป็นร้อยละ 55.8 ของจังหวัดทั้งหมด ซึ่งจังหวัดที่มีระดับการพัฒนาคนต่ำกว่าจะอยู่ในภาคใต้ 11 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ 3 จังหวัด ชัยแดน และภาคเหนือเป็นหลัก ในขณะที่จังหวัดที่มีดัชนีความก้าวหน้าของคนสูงกว่าค่าดัชนีของประเทศ มีจำนวน 34 จังหวัด อยู่ในภาคกลาง ภาคตะวันออก และกรุงเทพมหานคร โดยรูปแบบการกระจุกตัวของจังหวัดที่มีระดับการพัฒนาคนสูง (สูงกว่าค่าดัชนีความก้าวหน้าคนของประเทศ) ค่อนข้างสะท้อนให้เห็นความแตกต่าง

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

พิจารณาจากดัชนีความก้าวหน้าของคนในด้านการมีส่วนร่วมรายจังหวัด พบว่า ทิศทางการพัฒนาคน มีการกระจายตัวลดลง และความแตกต่างระหว่างจังหวัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยใน พ.ศ. 2564 ช่องว่างระหว่างระดับการพัฒนาคนด้านการมีส่วนร่วมสูงสุดและต่ำสุดเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องมาอยู่ที่ 0.5349 ซึ่งความแตกต่างระหว่างจังหวัดที่มีค่าสูงสุดและจังหวัดที่มีค่าต่ำสุดจะค่อย ๆ ออกจากกัน นอกจากนี้ ดัชนีความก้าวหน้าของคนในด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน ใน พ.ศ. 2564 พบว่าอยู่ที่ 0.6448 ลดลงจาก 0.6560 ใน พ.ศ. 2563 ซึ่งถือเป็น

ที่มา : รวบรวมและประมวลผลโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ปัจจัยลบในการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

“การผลิตและบริการที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมพร้อมสร้างสมดุลให้เกิดการพัฒนาและเติบโตอย่างยั่งยืน”

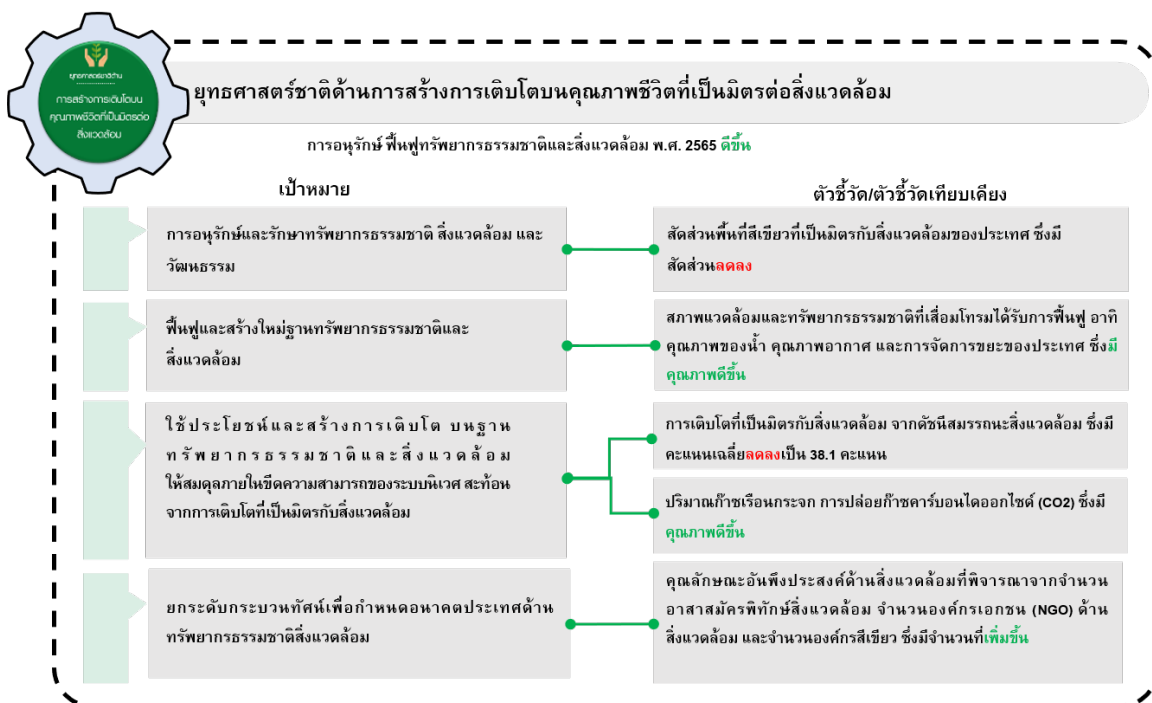
ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มี 4 เป้าหมายการพัฒนา ประกอบด้วย

1. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน
2. ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
3. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
4. ยกระดับกระบวนการตัดสินใจกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

เป้าหมายการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถสะท้อนได้จาก

1. พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2. สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เชื่อมโยงได้รับการฟื้นฟู
3. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

ภาพรวมการพัฒนาใน พ.ศ. 2561 - 2565 ประเทศไทยมีการดำเนินการเพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น ขณะที่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบผลการดำเนินการเพื่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ระหว่าง พ.ศ. 2565 และ 2564 พบว่าผลการดำเนินการในภาพรวมดีขึ้น โดย (1) อนุรักษ์ และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ

วัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืนมีสมดุลพิจารณาจากสัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของประเทศ ซึ่งประเทศไทยมีพื้นที่ป่าธรรมชาติ 102.21 ล้านไร่ลดลงจาก พ.ศ. 2563 ที่ 102.35 ล้านไร่ (2) ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ พิจารณาจากสภาพแวดล้อมและ

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

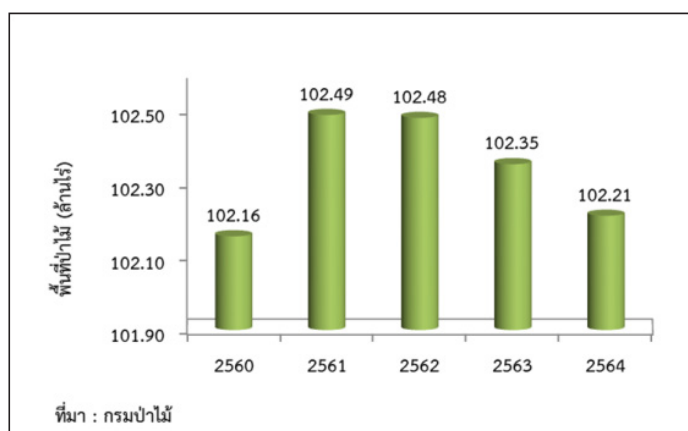
ทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู ได้แก่ คุณภาพของน้ำซึ่งแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อยจากปีก่อนหน้า คุณภาพอากาศ โดยฝุ่นละอองมีปริมาณลดลงอย่างต่อเนื่อง ขณะที่การจัดการขยะมูลฝอยของประเทศมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีปริมาณขยะมูลฝอยชุมชน 24.98 ล้านตัน ลดลงจาก พ.ศ. 2563 ที่มีปริมาณ 25.37 ล้านตัน (3) ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ พิจารณาจากการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยใช้ปริมาณก๊าซเรือนกระจกการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO2) ซึ่งมีสัดส่วนการปล่อยก๊าซ CO2 มีแนวโน้มลดลง สะท้อนสัญญาณการลดก๊าซเรือนกระจกที่ดีขึ้น ขณะที่คะแนนดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมของ

ประเทศลดลง เป็นเกณฑ์ และ (4) ยกย่องระดับกระบวนการเพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล พิจารณาจากคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมที่พิจารณาจากจำนวนอาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อม ใน พ.ศ. 2565 มีจำนวนสะสมเพิ่มขึ้น 277,680 คน ขณะที่จำนวนองค์กรเอกชน (NGO) ด้านสิ่งแวดล้อมมีจำนวนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยใน พ.ศ. 2565 มีจำนวน 297 องค์กร มีจำนวนองค์กรสีเขียวที่ผ่านการรับรอง 263 แห่ง ลดลงจาก พ.ศ. 2564 จำนวน 56 แห่ง และมีจำนวนโรงเรียน Eco-School ใน พ.ศ. 2565 จำนวน 517 โรงเรียนเพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2564 ที่จำนวน 256 โรงเรียน เป็นผลให้เมื่อพิจารณาภาพรวมการดำเนินการ

การอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

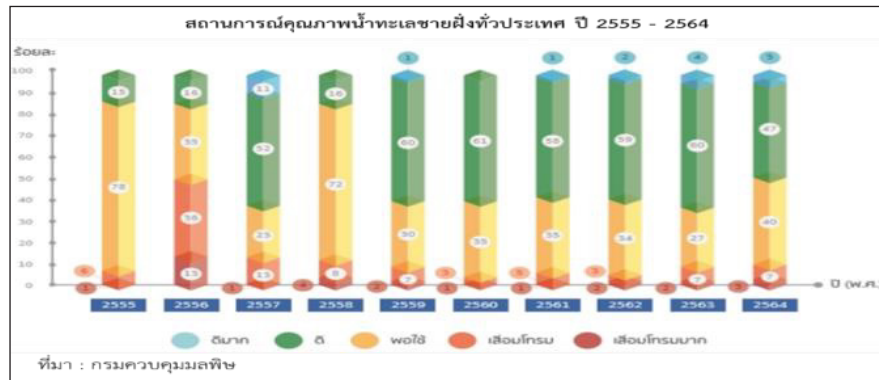
พิจารณาจากสัดส่วนพื้นที่สีเขียวธรรมชาติของประเทศ จากกรมป่าไม้ พบว่า พื้นที่สีเขียวโดยเฉพาะพื้นที่ป่าธรรมชาติลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยใน พ.ศ. 2564 มีพื้นที่ป่าธรรมชาติ 102.21 ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 31.59 ของพื้นที่ประเทศ ลดลงจาก พ.ศ. 2563 2562 และ 2561 ซึ่งมีพื้นที่ป่าธรรมชาติ 102.35 ล้านไร่ (ร้อยละ 31.64) 102.48 ล้านไร่ (ร้อยละ 31.68) และ 102.49 ล้านไร่ (ร้อยละ 31.68) ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาถึงสัดส่วนของ

พื้นที่ป่าไม้ในแต่ละภูมิภาคใน พ.ศ. 2564 ภาคเหนือมีสัดส่วนพื้นที่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.66 ของพื้นที่ทั้งหมด รองลงมาเป็นภาคตะวันตก คิดเป็นร้อยละ 59.05 ของพื้นที่ทั้งหมด ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นภาคที่มีพื้นที่ป่าไม้น้อยที่สุด มีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้เพียงร้อยละ 14.98 ของพื้นที่ทั้งหมด ส่งผลให้สัดส่วนพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมลดลง

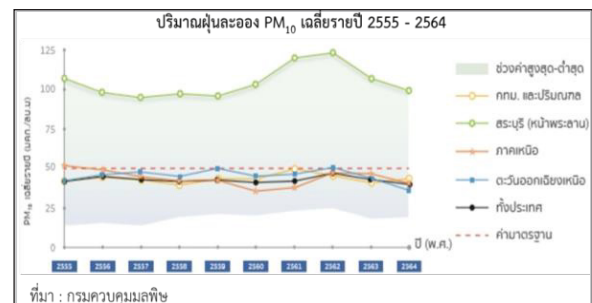

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

การฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

พิจารณาจากคุณภาพของน้ำ คุณภาพอากาศ และการจัดการขยะของประเทศ โดย (1) แหล่งน้ำผิวดิน น้ำทะเลชายฝั่ง และน้ำบาดาล พิจารณาจากการติดตามตรวจสอบคุณภาพแหล่งน้ำสำคัญทั่วประเทศ ในช่วง พ.ศ. 2561-2564 พบว่าใน พ.ศ. 2562 มีแนวโน้มลดลงจาก พ.ศ. 2561 และปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องใน พ.ศ. 2563 - 2564 ซึ่งใน พ.ศ. 2564 คุณภาพน้ำผิวดินมีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อยจากปีก่อนหน้า โดยอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ร้อยละ 2 อยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 40 อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ร้อยละ 44 และอยู่ในเกณฑ์เลวทรम ร้อยละ 14 เนื่องจากการบูรณาการร่วมกันระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ อาทิ การควบคุมการระบายน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด และการกำหนดมาตรการทางด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบจากปัญหาน้ำเสีย แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาคุณภาพน้ำไปในทิศทางที่ดีขึ้น นอกจากนี้คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งทั่วประเทศส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ถึงดี แต่ยังคงมีคุณภาพลดลงจาก พ.ศ. 2563 โดยอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ร้อยละ 3 อยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 47 อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ร้อยละ 40 ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้าอยู่ในเกณฑ์เลวทรम ร้อยละ 7 เท่ากับปีก่อนหน้า และอยู่ในเกณฑ์เลวทรमมาก ร้อยละ 3 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่มีคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งอยู่ในเกณฑ์เลวทรमมากเพียงร้อยละ 2

เท่านั้น เป็นผลมาจากเหตุการณ์น้ำมันรั่วไหลในทะเลและชายฝั่ง ในขณะที่น้ำบาดาลใน 74 จังหวัดมีคุณภาพดีอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่สามารถบริโภคได้ (2) คุณภาพอากาศประเมินจากข้อมูลปริมาณฝุ่นละออง ในช่วง พ.ศ. 2561 - 2564 พบว่าใน พ.ศ. 2562 ฝุ่นละอองมีปริมาณเพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2561 และลดลงอย่างต่อเนื่องใน พ.ศ. 2563 และ 2564 โดยใน พ.ศ. 2564 มีปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 10 ไมครอน (PM10) ค่าเฉลี่ยทั้งประเทศลดลงจาก พ.ศ. 2563 อยู่ที่ร้อยละ 7 ในขณะที่ฝุ่นละออง

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

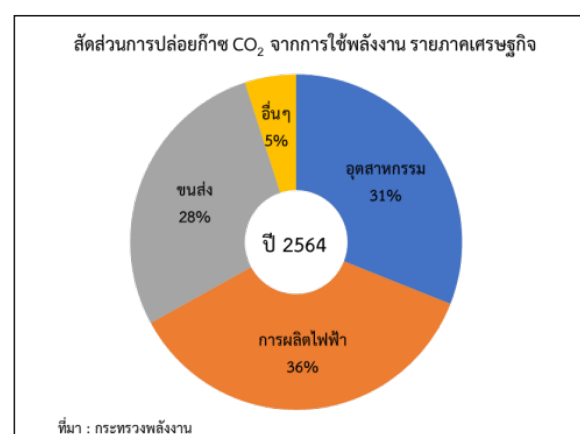
ขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM2.5) ค่าเฉลี่ยทั้งประเทศลดลงจาก พ.ศ. 2563 อยู่ที่ร้อยละ 4 อย่างไรก็ตาม ยังพบปริมาณฝุ่นละอองทั้งสองขนาดเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ อาทิ สระบุรี พิษณุโลก กรุงเทพมหานคร สมุทรสงคราม และลำปาง

(3) ขยะมูลฝอยชุมชน ของเสียอันตรายและสารอันตราย ซึ่งสะท้อนความสามารถในการบริหารจัดการขยะประเภทต่าง ๆ ของประเทศจากการขยายตัวของชุมชนเมือง การอุปโภคบริโภค การท่องเที่ยว โดยใน พ.ศ. 2564 **การจัดการขยะมูลฝอยมีแนวโน้มดีขึ้น** โดยมีปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนเกิดขึ้น 24.98 ล้านตัน ลดลงจาก พ.ศ. 2563 ร้อยละ 1 ที่มีปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนเกิดขึ้น 25.37 ล้านตัน โดยขยะมูลฝอยชุมชนได้ถูกคัดแยก ณ ต้นทาง และนำกลับไปใช้ประโยชน์ 7.89 ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 32 ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น (ลดลงจาก พ.ศ. 2563 ร้อยละ 6) ทั้งนี้ ขยะมูลฝอยที่เหลือจากการคัดแยกและนำไปใช้ประโยชน์แล้วจะถูกนำไปกำจัดอย่างถูกต้อง 9.28

ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 37 ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น (เพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2563 ร้อยละ 7) และมีขยะมูลฝอยที่มีการกำจัดแบบไม่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล โดยการเทกอง การเผากลางแจ้ง และเตาเผาไม่มีระบบบำบัดมลพิษอากาศ 7.81 ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 31 ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น (ลดลงจาก พ.ศ. 2563 ร้อยละ 6) อย่างไรก็ตาม ของเสียอันตรายชุมชนมีปริมาณเพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2563 ร้อยละ 1.6 โดยร้อยละ 65 เป็นซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และร้อยละ 35 เป็นของเสียอันตรายจากชุมชนประเภทอื่น ๆ เช่น แบตเตอรี่ ถ่านไฟฉาย ภาชนะบรรจุสารเคมี กระป๋องสเปรย์ ทั้งนี้ ปริมาณของเสียได้รับการจัดการอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้นร้อยละ 22 จากปริมาณของเสียอุตสาหกรรมทั้งหมด หรือประมาณ 147,294 ตัน เมื่อพิจารณาทั้ง 3 ตัวชี้วัดแล้ว พบว่าสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟูปรับปรุงให้มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดีขึ้น

การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

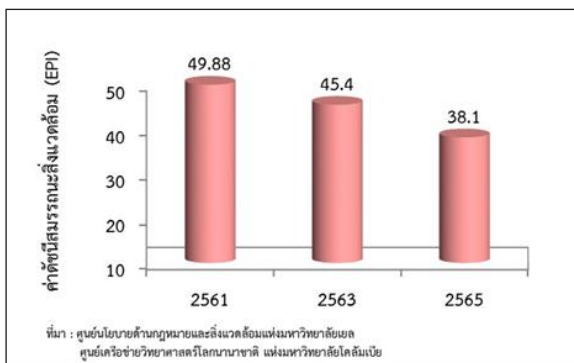
พิจารณาจากปริมาณก๊าซเรือนกระจก การปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ทั้งนี้ตามรายงานสัดส่วนการปล่อยก๊าซ CO₂ จากการใช้พลังงานแยกรายภาคเศรษฐกิจของประเทศในช่วง พ.ศ. 2561-2564 พบว่าสัดส่วนการปล่อยก๊าซ CO₂ มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยใน พ.ศ. 2564 มีปริมาณการปล่อยลดลงคิดเป็นร้อยละ 2.5 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยภาคการผลิตไฟฟ้ามีสัดส่วนการปล่อยก๊าซ CO₂ สูงสุด ร้อยละ 36 ของการปล่อยก๊าซ CO₂ ทั้งหมดลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ขณะที่ภาคภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนการปล่อยก๊าซ CO₂ ร้อยละ 31 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า และการขนส่งมีสัดส่วนการปล่อยก๊าซ CO₂ ร้อยละ 28 ลดลง

จากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า รวมถึงภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ ซึ่งมีสัดส่วนการปล่อยก๊าซ CO₂ คิดเป็นร้อยละ 5 ของการปล่อยก๊าซทั้งหมด ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ทั้งนี้ การปล่อย CO₂

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ต่อการใช้พลังงาน (การใช้พลังงานขั้นต้นรวมถึงการ
ใช้พลังงานทดแทน) ของประเทศไทยอยู่ที่ 2.04
 พันตัน (CO₂/1 KTOE) ซึ่งเป็นอัตราที่ค่อนข้างต่ำ
 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของโลก สะท้อนความก้าวหน้า
 ในการดำเนินการลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกของ
 ประเทศไทย ขณะที่เมื่อพิจารณาประกอบกับ
 ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม (Environmental
 Performance Index : EPI) โดยศูนย์นโยบายด้าน
 กฎหมายและสิ่งแวดล้อมแห่งมหาวิทยาลัยเยล
 ศูนย์เครือข่ายวิทยาศาสตร์โลกนานาชาติ แห่ง
 มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ซึ่งประเมินจาก 2 มิติ ได้แก่
 คุณภาพสิ่งแวดล้อม (Environmental Health)
 และคุณภาพระบบนิเวศ (Ecosystem Vitality)
 โดยในพ.ศ. 2561 ประเทศไทยมีค่าดัชนีอยู่ที่ 49.88
 (คุณภาพสิ่งแวดล้อม 46.21 คะแนน และคุณภาพ
 ระบบนิเวศ 52.33 คะแนน) และในพ.ศ. 2563

มีค่าดัชนีลดลงอยู่ที่ 45.4 (คุณภาพสิ่งแวดล้อม 48.4
 คะแนน และคุณภาพระบบนิเวศ 43.5 คะแนน) ทั้งนี้
 ใน พ.ศ. 2565 ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อมได้มีการ
 เปลี่ยนแปลงองค์ประกอบการประเมิน โดยใน
 พ.ศ. 2565 ได้มีการพิจารณาใน 3 มิติ ได้แก่ คุณภาพ
 สิ่งแวดล้อม (Environmental Health) คุณภาพ
 ระบบนิเวศ (Ecosystem Vitality) และการ
 ประเมินการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 (Climate Change) ซึ่งประเทศไทยมีค่าดัชนีลดลง
 อยู่ที่ 38.1 (คุณภาพสิ่งแวดล้อม 43.8 คะแนน
 คุณภาพระบบนิเวศ 37.3 คะแนน และการประเมิน
 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 36 คะแนน)
 เป็นผลให้ภาพรวมของการใช้ประโยชน์และสร้าง
 การเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและ
 สิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถ
 ของระบบนิเวศลดลง เมื่อพิจารณาทั้ง 2 ตัวชี้วัด
 แล้วพบว่าการใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต
 บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้
 สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
 มีทิศทางที่ดีขึ้นในการลดการปล่อยก๊าซเรือน
 กระจกซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะก่อให้เกิดการใช้
 ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมที่สมดุลอย่างยั่งยืน ขณะที่
 มิติของสมรรถนะสิ่งแวดล้อมยังคงเป็นประเด็น
 ท้าทายที่สำคัญของประเทศ

การยกระดับกระบวนการเพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

พิจารณาจากจำนวนอาสาสมัครพิทักษ์
 สิ่งแวดล้อม จำนวนองค์กรเอกชน (NGO) ด้าน
 สิ่งแวดล้อม และจำนวนองค์กรสีเขียว ตามรายงาน
 ของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมซึ่งส่วนใหญ่
 มีจำนวนที่เพิ่มขึ้น โดย (1) จำนวนอาสาสมัคร
 พิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทสม.)
 ใน พ.ศ. 2565 มีจำนวนสะสม 277,680 คน เพิ่มขึ้น
 จาก พ.ศ. 2562 ที่ 232,904 คน เพิ่มขึ้น 44,776 คน
 คิดเป็นร้อยละ 19.23 ของจำนวน ทสม. ใน พ.ศ. 2562
 (2) จำนวนองค์กรเอกชน (NGO) ด้านสิ่งแวดล้อม
 ใน พ.ศ. 2565 มีจำนวน 297 องค์กร เพิ่มขึ้น

ต่อเนื่องจาก พ.ศ. 2561 เฉลี่ยปีละ 7 องค์กร หรือ
 คิดเป็นอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 1.85 (3) จำนวน

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

องค์กรสีเขียว คือองค์กร/กิจการ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่ผ่านการประเมินตามมาตรฐาน G-Green ใน พ.ศ. 2565 มีจำนวนที่ผ่านการรับรองทั้งหมด 263 กิจการ/องค์กร ลดลงจาก พ.ศ. 2564 จำนวน 56 กิจการ/องค์กร ทั้งนี้ได้พิจารณาประกอบกับ จำนวนโรงเรียน Eco-School ซึ่งเป็นหน่วยงานสำคัญในการบ่มเพาะและปลูกฝังคุณลักษณะด้านสิ่งแวดล้อมที่ดี พบว่า พ.ศ. 2565

มีจำนวน 517 โรงเรียน เพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. 2564 จำนวน 256 โรงเรียน เป็นผลให้เมื่อพิจารณาภาพรวมการดำเนินการที่ผ่านมาพบว่าการยกระดับกระบวนการทัศน์ด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีเพื่อกำหนดอนาคตของประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น และสามารถส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติให้แก่คนรุ่นต่อไปได้อย่างยั่งยืน

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

“ภาครัฐโปร่งใส ทันสมัย ใส่ใจบริการ ปฏิบัติงานเทียบเท่ามาตรฐานสากลเพื่อประโยชน์ของประชาชนและส่วนรวม”

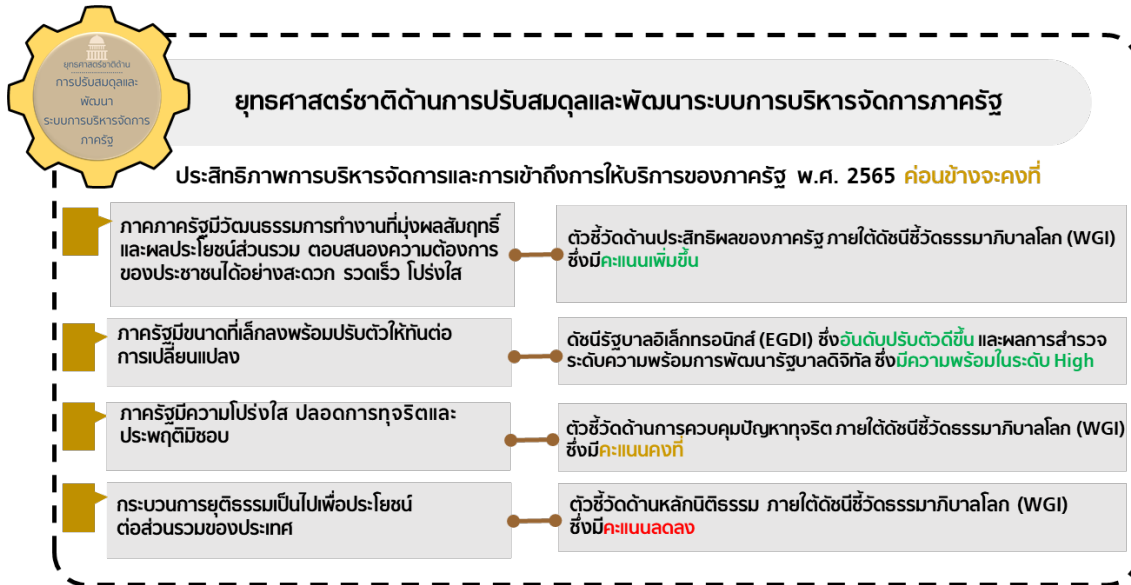
เป้าหมายการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถสะท้อนได้จาก

1. ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
2. ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลงพร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
3. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
4. กระบวนการยุติธรรมเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มี 4 ตัวชี้วัด ได้แก่

1. ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
2. ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
3. ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ
4. ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

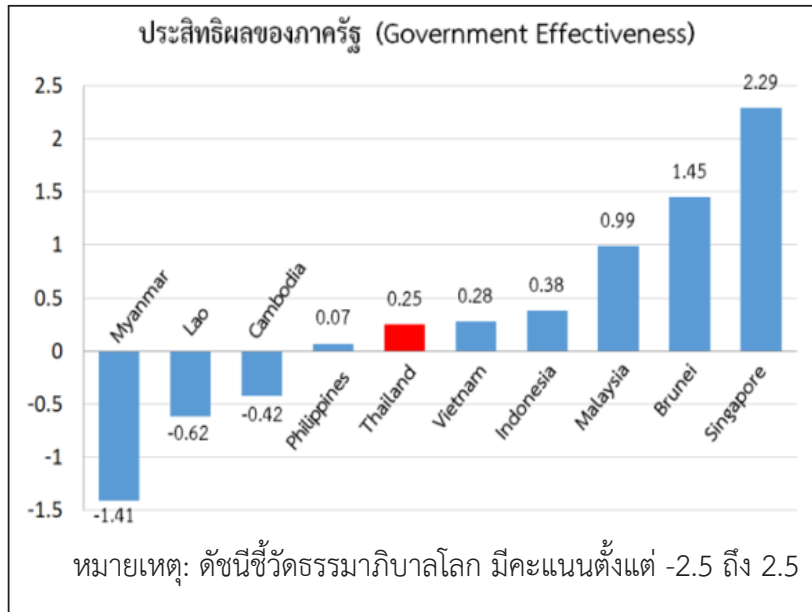
ในห้วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2561 - 2565) ภาพรวมของประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ มีการพัฒนาที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเฉพาะสถานการณ์ในช่วง พ.ศ. 2564-2565 พบว่าประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐค่อนข้างคงที่ โดยสะท้อนจากตัวชี้วัด ดังนี้ (1) ภาคภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส พิจารณาจากตัวชี้วัดด้านประสิทธิผลของภาครัฐ ภายใต้ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก (WGI) ที่มีค่าคะแนนเพิ่มขึ้น (2) ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลงพร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง พิจารณาจากดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government Development Index : EGI) ที่มีอันดับดีขึ้น และผลการสำรวจระดับความพร้อมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ที่มีคะแนนความพร้อมในระดับ High (3) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ พิจารณาจากตัวชี้วัดด้านการควบคุมปัญหาทุจริต ภายใต้ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก (WGI) ที่มีค่าคะแนนคงที่ และ (4) กระบวนการยุติธรรมเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ พิจารณาจากตัวชี้วัดด้านหลักนิติธรรม ภายใต้ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก (WGI) ที่มีค่าคะแนนลดลง

ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

สะท้อนจากผลการประเมิน ด้านประสิทธิผลของภาครัฐ ภายใต้ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก (WGI) ของธนาคารโลก ซึ่งส่งผลต่อระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ พบว่า ระหว่างพ.ศ. 2561 - 2565 (ข้อมูล พ.ศ. 2560 - 2564) ภาพรวมประสิทธิผลของภาครัฐมีการปรับตัวลดลง ซึ่งค่าคะแนนลดลงจาก 0.30 ใน พ.ศ. 2560 เป็น 0.23 ในพ.ศ. 2563 อย่างไรก็ตาม ในพ.ศ. 2564

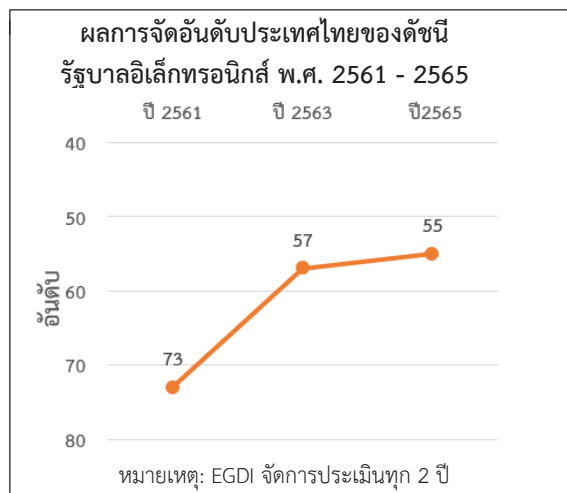
ประเทศไทยมีค่าคะแนนประสิทธิผลของภาครัฐอยู่ที่ 0.25 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าที่ได้ 0.23 คะแนน ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 6 รองจากประเทศสิงคโปร์ บรูไน มาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม ตามลำดับ ซึ่งตกลงมา 1 อันดับจากปีก่อนหน้าที่ เนื่องจากประเทศเวียดนาม มีคะแนนเพิ่มขึ้นกว่าเดิมในปีที่ผ่านมา

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ภาครัฐมีขนาดเล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

สะท้อนจากดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (EGDI) พบว่าระหว่างพ.ศ. 2561 – 2565 ภาพรวมการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง ซึ่งประเทศไทยสามารถขยับจากอันดับที่ 73 ในพ.ศ. 2561 เป็นอันดับที่ 55 ในพ.ศ. 2565 โดยในพ.ศ. 2565 ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มที่มีการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลในระดับสูงมาก (Very High EDGI) และอยู่ในอันดับที่ 55 ด้วยคะแนน EDGI ที่ 0.7660 ปรับตัวดีขึ้นจากพ.ศ. 2563 ที่อยู่ในอันดับที่ 57 ด้วยคะแนน 0.7565 สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของภาครัฐในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานและการให้บริการแก่ประชาชน ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 3 รองจากประเทศสิงคโปร์ (อันดับที่ 12 ของโลก) และมาเลเซีย (อันดับที่ 53 ของโลก) ตามลำดับ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาผลการสำรวจระดับความพร้อมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ที่จัดทำโดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) พบว่า ในพ.ศ. 2565 หน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าจำนวน 310 หน่วยงาน ส่วนใหญ่มีคะแนนความพร้อมในภาพรวมอยู่ที่ระดับ High (ร้อยละ 46.77) โดยด้าน

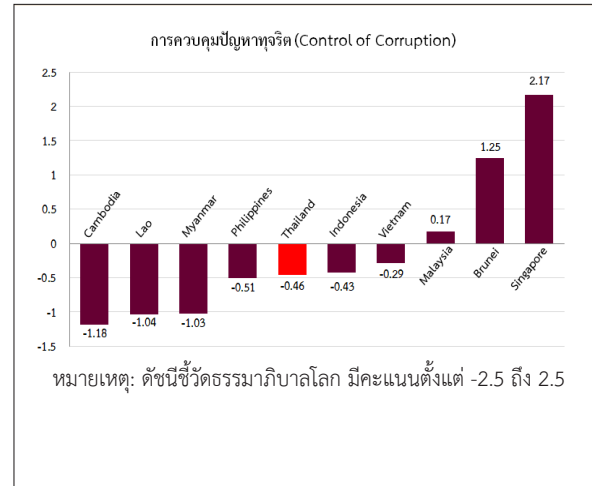

การบริหารจัดการรูปแบบดิจิทัล มีความโดดเด่นมากที่สุด ขณะที่ด้านศักยภาพเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้านดิจิทัลมีความโดดเด่นที่สุดในส่วนของหน่วยงานระดับจังหวัดจำนวน 1,577 หน่วยงาน ส่วนใหญ่มีคะแนนความพร้อมในภาพรวมอยู่ที่ระดับ High (ร้อยละ 57.83) โดยด้านนโยบายและหลักปฏิบัติมีความโดดเด่นมากที่สุด ขณะที่ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการนำไปใช้ มีหน่วยงานระดับจังหวัดอยู่ในกลุ่ม Low มากที่สุด (ร้อยละ 90.93) ซึ่งสะท้อนว่าหน่วยงานระดับจังหวัดส่วนมากยังไม่มีมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปประยุกต์ใช้กับการดำเนินงาน

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

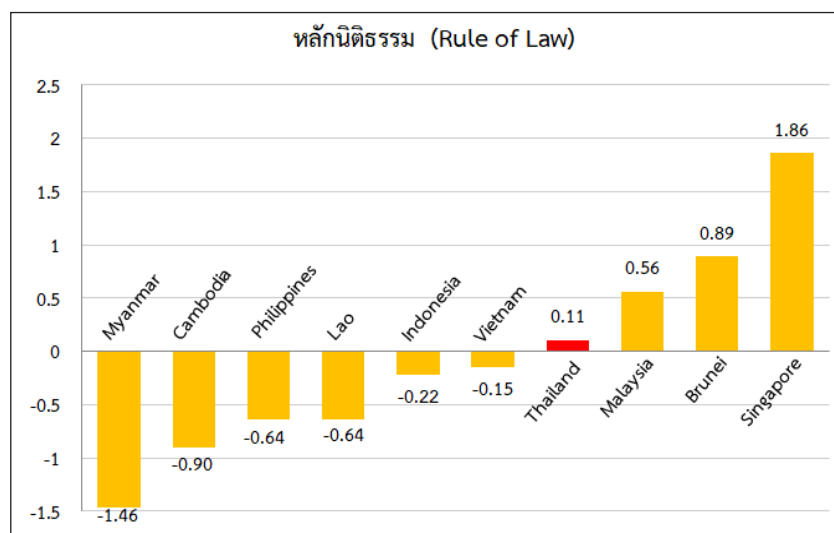
สะท้อนจากผลการประเมินด้านการควบคุมปัญหาทุจริตประพฤติมิชอบ ภายใต้ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก (WGI) ที่พิจารณาความสามารถของภาครัฐในการควบคุมไม่ให้มีการใช้อำนาจรัฐเพื่อสร้างผลประโยชน์ส่วนตัวผ่านการทุจริตและประพฤติมิชอบพบว่า ระหว่าง พ.ศ. 2561 – 2565 (ข้อมูล พ.ศ. 2560 – 2564) ภาพรวมการควบคุมปัญหาทุจริตประพฤติมิชอบมีการปรับตัวลดลง ซึ่งค่าคะแนนลดลงต่อเนื่องจาก -0.42 ในพ.ศ. 2560 เป็น -0.46 ในพ.ศ. 2563 และในพ.ศ. 2564 ประเทศไทยยังคงมีค่าคะแนนด้านการควบคุมปัญหาทุจริตประพฤติมิชอบที่-0.46เท่ากับปีก่อนหน้าทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยอยู่อันดับ

ที่ 6 รองจากประเทศสิงคโปร์ บรูไน มาเลเซีย เวียดนาม และอินโดนีเซีย ตามลำดับ

กระบวนการยุติธรรมเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

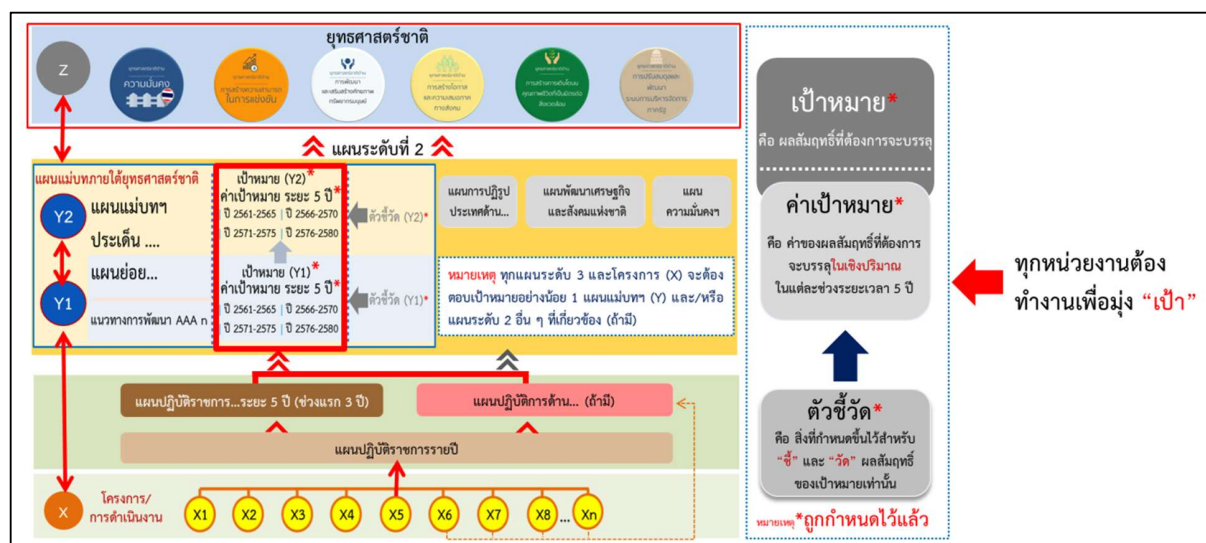
สะท้อนจากผลการประเมินด้านหลักนิติธรรม ภายใต้ดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก (WGI) ที่พิจารณาถึงคุณภาพของการบังคับใช้กฎหมาย กระบวนการยุติธรรม และการควบคุมอาชญากรรมและความรุนแรง พบว่า ระหว่าง พ.ศ. 2561 – 2565 (ข้อมูล พ.ศ. 2560 – 2564) ภาพรวมของหลักนิติธรรม มีการปรับตัวดีขึ้น ซึ่งค่าคะแนนเพิ่มขึ้นจาก 0.03 ในพ.ศ. 2560 เป็น 0.12 ในพ.ศ. 2563 อย่างไรก็ตาม ในพ.ศ. 2564 มีค่าคะแนนด้านหลักนิติธรรมที่ 0.11 คะแนน ลดลงเล็กน้อยจากปีก่อนหน้าที่ได้ 0.12 คะแนน ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 4 รองจากประเทศสิงคโปร์ บรูไน และมาเลเซีย ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

การประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติผ่านแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นการดำเนินการโดยประยุกต์หลักการของความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causal Relationship : XYZ) ระหว่างโครงการ/การดำเนินงาน (X) ของหน่วยงานของรัฐ ในการมีส่วนสนับสนุนการบรรลุผลลัพธ์ขั้นต้น (เป้าหมายระดับประเด็น : Y1) ผลลัพธ์ชั้นกลาง (เป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย : Y2) และผลลัพธ์ระยะยาว (เป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ : Z) และนำไปสู่ข้อเสนอแนะทางนโยบายบนฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เหมาะสมต่อไป

การประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติผ่านแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ได้นำข้อมูลสถิติสถานการณ์ งานวิจัย และตัวชี้วัดที่จัดทำขึ้นจากหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ ที่ได้มีการกำหนดเป็นตัวชี้วัดตามแผนแม่บทฯ รวมถึงข้อมูลโครงการ/การดำเนินการต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐจากระบบ eMENSOCR ที่หน่วยงานของรัฐนำเข้าระบบโดยผ่านความเห็นชอบจากผู้บริหารตามสายการบังคับบัญชา (M7) หน่วยงานทุก 3 เดือน ซึ่งเป็นข้อมูลความก้าวหน้าการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายแผนแม่บทฯ และยุทธศาสตร์ชาติ มาใช้ประกอบในการดำเนินการ

การประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติผ่านแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 23 ฉบับ มีกระบวนการและขั้นตอน ดังนี้

1. ระดับประเด็นแผนแม่บท

เพื่อวิเคราะห์และประมวลผลสถานะของการพัฒนาเพื่อบรรลุเป้าหมายประเด็นแผนแม่บทฯ รวมทั้งความเสี่ยง/ความเป็นไปได้ในการบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดในห่วง 5 ปีแรกของการพัฒนาใน พ.ศ. 2565 โดยจะมีการแสดงสถานะการพัฒนาเพื่อการบรรลุเป้าหมายกำกับซึ่งในการประเมินสถานการณ์จะพิจารณาจากข้อมูลตัวชี้วัดที่กำหนดในแผนแม่บทฯ หรือ ข้อมูลตัวชี้วัดเทียบเคียงขึ้นอยู่กับความพร้อมของข้อมูล โดยเปรียบเทียบจากสถานการณ์ปัจจุบันกับค่าเป้าหมายที่กำหนดขึ้นใน พ.ศ. 2565 โดย

1.1 การประเมิน ผลลัพธ์การดำเนินการ ที่ส่งผลต่อการ บรรลุเป้าหมาย

-**กรณีตัวชี้วัดเป็นสัดส่วน/ร้อยละ/ค่าตัวเลขเชิงเดียว** อาทิ จำนวน สัดส่วนอัตราวิเคราะห์หาการเปลี่ยนแปลงระหว่างข้อมูล พ.ศ. 2565 (หรือปีล่าสุดที่มีข้อมูล) กับ พ.ศ. 2564 (หรือปีก่อนหน้าปีล่าสุดและ/หรือปีฐาน) หรือการคำนวณหาค่าเฉลี่ยตลอดห่วง 5 ปี เพื่อนำไปสู่การประมวลสถานการณ์การพัฒนา

-**กรณีที่ตัวชี้วัดเป็นดัชนีรวม** นอกจากจะพิจารณาการเปลี่ยนแปลงค่าคะแนนและอันดับของดัชนีรวมระหว่าง พ.ศ. 2565 (หรือปีล่าสุดที่มีข้อมูล) กับ พ.ศ. 2564 (หรือปีก่อนหน้าปีล่าสุดและ/หรือปีฐาน) จำเป็นต้องวิเคราะห์และประเมินองค์ประกอบ/ปัจจัยย่อยของดัชนีเพิ่มเติมเพื่อประมวลหาประเด็นการพัฒนาและ/หรือปัจจัยต่าง ๆ ในรายละเอียดที่ส่งผลต่อการปรับลด/เพิ่มของอันดับและค่าคะแนนของดัชนีรวม และนำไปสู่ข้อสังเกตของประเด็นที่จำเป็นต้องเร่งให้ความสำคัญในระยะต่อไป เพื่อที่จะสามารถนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บทฯ ตามที่กำหนดใน พ.ศ. 2565

-**กรณีที่ตัวชี้วัดเป็นตัวชี้วัดระดับสากล** วิเคราะห์เปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของกับต่างประเทศเพิ่มเติม ทั้งในส่วนของการจัดอันดับและค่าคะแนนของตัวชี้วัด โดยในส่วนของอันดับจะเป็นการสะท้อนให้เห็นสถานะการพัฒนาของประเทศไทยในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ขณะที่ในส่วนของคะแนนจะเป็นการสะท้อนความก้าวหน้าการพัฒนาของประเทศไทย เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความพร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และมาตรฐานการพัฒนาของประเทศไทยเทียบเคียงกับนานาประเทศ นำไปสู่ข้อเสนอการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในการยกระดับการพัฒนาของประเทศไทยให้ได้ตามมาตรฐานสากล

-**กรณีที่ตัวชี้วัดที่กำหนดไม่มีข้อมูล หรือไม่ได้มีการจัดเก็บเป็นรายปี หรือได้มีการยกเลิกการจัดเก็บข้อมูลแล้ว** จะดำเนินการวิเคราะห์จากตัวชี้วัดหรือข้อมูลเชิงสถิติอื่นที่สามารถสะท้อนสถานการณ์ของเป้าหมายได้ใกล้เคียงที่สุด ซึ่งจะเป็นตัวชี้วัดเทียบเคียง (Proxy) สำหรับเป้าหมายนั้น ๆ โดยต้องดำเนินการหาค่าฐาน (Baseline) ใน พ.ศ. 2560 หรือปีล่าสุดที่มีข้อมูลก่อนที่จะมียุทธศาสตร์ชาติ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาการกำหนดค่าเป้าหมายที่เหมาะสมในห่วง 5 ปีแรก

1.2 ประเด็นท้าทาย และข้อเสนอแนะ

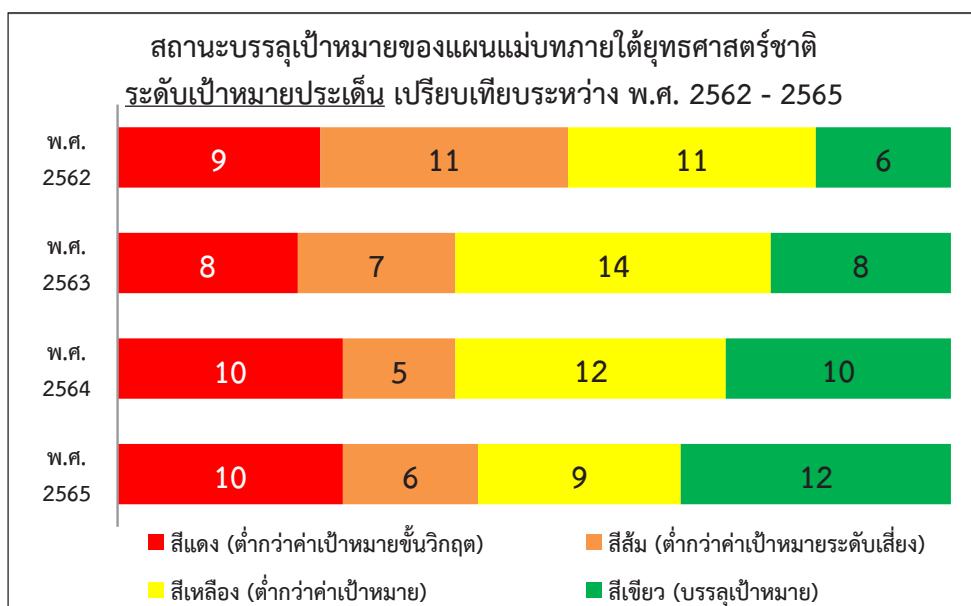
ประเด็นท้าทายในการดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายประเด็นแผนแม่บทฯ ประมวลผลประเด็นท้าทายที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรายงานในระบบ eMENSER เพื่อนำไปประมวลเป็นปัญหา/อุปสรรคระดับเป้าหมาย และจัดทำข้อเสนอแนะที่เหมาะสมต่อไป

2. ระดับแผนแม่บทย่อย

2.1 ความสอดคล้องของ เป้าหมายแผนแม่บทย่อย และเป้าหมายประเด็น แผนแม่บทฯ	แสดงความเชื่อมโยงระหว่างเป้าหมายแผนแม่บทย่อยในการสนับสนุนการบรรลุ เป้าหมายประเด็นแผนแม่บทฯ รวมทั้งปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญที่จะนำไปสู่ การบรรลุเป้าหมายแผนแม่บทย่อยได้อย่างเป็นรูปธรรม
2.2 สถานการณ์การ บรรลุเป้าหมาย	ประเมินผลโดยใช้หลักการเดียวกันกับประเมินผลลัพธ์การดำเนินการที่ส่งผล ต่อการบรรลุเป้าหมายระดับประเด็นแผนแม่บท (ข้อ 1.1)
2.3 การดำเนินการ ที่ผ่านมา	ผลการดำเนินงานต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่คาดว่าจะมีส่วนในการ ขับเคลื่อนเป้าหมายแผนแม่บทย่อยได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยต้องเป็นการดำเนินงาน ที่มีความสอดคล้องกับปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย แผนแม่บทย่อยได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งในรอบการรายงานนี้ ประกอบด้วย การดำเนินการใน พ.ศ. 2565 และภาพรวมการดำเนินการในห้วง 5 ปีแรกของ ยุทธศาสตร์ชาติ
2.4 ประเด็นท้าทาย ที่ส่งผลต่อการ บรรลุเป้าหมาย	ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมาย โดยอาจเป็นปัญหา อุปสรรคเชิงกระบวนการ กฎระเบียบ ศักยภาพและความพร้อมบุคลากร และ/หรือ ความไม่ครอบคลุมของการดำเนินงานตามปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญที่จะนำไปสู่ การบรรลุเป้าหมายแผนแม่บทย่อยได้อย่างเป็นรูปธรรม
2.5 ข้อเสนอแนะ เพื่อการ บรรลุเป้าหมาย	ข้อเสนอการดำเนินการในเชิงปฏิบัติที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปแปลงสู่การ ปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อนำไปสู่แก้ไขปัญหาและขจัดอุปสรรคต่าง ๆ ที่ส่งผล กระทบต่อการบรรลุเป้าหมาย

สรุปผลการประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ ผ่านแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

จากการประเมินสถานะการบรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 23 ประเด็น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ผ่านข้อมูลสถิติ สถานการณ์ งานวิจัย และดัชนีชี้วัดที่จัดทำขึ้นจากหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ กับสถานการณ์ภายในและภายนอกประเทศไทย รวมถึงการดำเนินงาน/โครงการที่หน่วยงานของรัฐที่ถูกนำเข้าไปในระบบ eMENSCR สิ้นสุด ณ เดือนตุลาคม 2565 จำนวน 177,796 โครงการ พบว่า ใน พ.ศ. 2565 สถานะการบรรลุเป้าหมายแผนแม่บทระดับประเด็น ส่วนมากมีสถานะบรรลุตามค่าเป้าหมายที่กำหนดใน พ.ศ. 2565 แล้ว (สีเขียว) จำนวน 12 เป้าหมาย หรือคิดเป็นร้อยละ 32.43 ของเป้าหมายระดับประเด็น ซึ่งเป็นเป้าหมายระดับประเด็นเดิมจาก พ.ศ. 2564 จำนวน 8 เป้าหมาย และเป้าหมายระดับประเด็นใหม่ใน พ.ศ. 2565 จำนวน 4 เป้าหมาย โดยสถานะการบรรลุเป้าหมายประเด็น (Y2) ทั้ง 37 เป้าหมาย มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับ พ.ศ. 2564 ที่มีการปรับเปลี่ยนค่าสีจากสถานะการบรรลุเป้าหมายระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมาย (สีเหลือง) เป็น เป้าหมายที่บรรลุเป้าหมาย (สีเขียว) จำนวน 2 เป้าหมาย จากสถานะการบรรลุเป้าหมายระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมายระดับเสี่ยง (สีส้ม) เป็น เป้าหมายที่บรรลุเป้าหมาย (สีเขียว) จำนวน 1 เป้าหมายและจากสถานะการบรรลุเป้าหมายระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมายขั้นวิกฤต (แดง) เป็น เป้าหมายที่บรรลุเป้าหมาย (สีเขียว) จำนวน 1 เป้าหมาย และพบว่าบางเป้าหมายระดับประเด็นมีการพัฒนาที่ลดลง โดยปรับเปลี่ยนจากสถานะการบรรลุเป้าหมายระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมาย (สีเหลือง) และจากสถานะการบรรลุเป้าหมายระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมายระดับเสี่ยง (สีส้ม) มาเป็น สถานะการบรรลุเป้าหมายระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมายขั้นวิกฤต (แดง) รวมถึงมีการปรับเปลี่ยนจากเป้าหมายที่บรรลุเป้าหมาย (สีเขียว) มาเป็นสถานะการบรรลุเป้าหมายระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมาย (สีเหลือง) และจากสถานะการบรรลุเป้าหมายระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมายระดับเสี่ยง (สีส้ม) ประกอบด้วย

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนแม่บทประเด็นที่บรรลุป้าหมาย ปี 2565		
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เป้าหมายแผนแม่บทระดับประเด็น	
ประเด็น (2) การต่างประเทศ	020001	การต่างประเทศไทยมีเอกภาพ ทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน มีมาตรฐานสากล และมีเกียรติภูมิในระดับสากล
ประเด็น (4) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	040001	การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม และบริการ
ประเด็น (6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ	060001	ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เกิดศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
	060002	ประเทศไทยมีพื้นที่ที่มีแผนผังภูมิวิเทศเพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชุมชนมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งโบราณคดี
ประเด็น (7) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล	070001	ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น
ประเด็น (9) เขตเศรษฐกิจพิเศษ	090002	การลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการยกระดับ
ประเด็น (11) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต	110001	คนไทยทุกช่วงวัยมีคุณภาพเพิ่มขึ้น ได้รับการพัฒนาอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และคุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ 21 รักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
ประเด็น (13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี	130001	คนไทยมีสุขภาพพลานามัยดีและมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น
ประเด็น (14) ศักยภาพการกีฬา	140001	คนไทยมีสุขภาพดีขึ้น มีน้ำใจนักกีฬา และมีวินัย เคารพกฎกติกามากขึ้น ด้วยกีฬา
ประเด็น (17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม	170001	คนไทยทุกคนได้รับการคุ้มครองและมีหลักประกันทางสังคมเพิ่มขึ้น
ประเด็น (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน	180001	สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน
ประเด็น (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ	200002	ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

หมายเหตุ : เป้าหมายระดับประเด็นที่มีทิศทางการพัฒนาที่ดีขึ้น โดยปรับสถานะบรรลุป้าหมายจากเดิม สีเหลือง สีส้ม สีแดง เป็น สีเขียว

นอกจากนี้ ในปี 2565 สถานะการบรรลุป้าหมายแผนแม่บทระดับประเด็นที่มีสถานะการบรรลุป้าหมายที่ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดใน พ.ศ. 2565 (สีเหลือง) คิดเป็น 9 เป้าหมาย หรือร้อยละ 24.32 ของเป้าหมายระดับประเด็น ประกอบด้วย

แผนแม่บทระดับประเด็นที่มีสถานะการบรรลุป้าหมายที่ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดใน พ.ศ. 2565		
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เป้าหมายแผนแม่บทระดับประเด็น	
ประเด็น (5) การท่องเที่ยว	050002	รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น
ประเด็น (8) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่	080001	ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น
ประเด็น (10) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม	100001	คนไทยมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และมีความรัก และภูมิใจในความเป็นไทยมากขึ้น นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิต สังคมไทยมีความสุขและเป็นที่ยอมรับของนานาชาติมากขึ้น
ประเด็น (12) การพัฒนาการเรียนรู้	120002	คนไทยได้รับการพัฒนาเป็นตามศักยภาพตามความถนัดและความสามารถของพหุปัญญาดีขึ้น
ประเด็น (16) เศรษฐกิจฐานราก	160001	รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้นอย่างกระจายและอย่างต่อเนื่อง
ประเด็น (19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ	190001	ความมั่นคงด้านน้ำของประเทศเพิ่มขึ้น
ประเด็น (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ	200001	บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ
ประเด็น (23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม	230001	ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีและด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ของประเทศเพิ่มขึ้น
	230002	มูลค่าการลงทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น

หมายเหตุ : เป้าหมายระดับประเด็นที่มีทิศทางการพัฒนาที่ดีขึ้น โดยปรับสถานะบรรลุป้าหมายจากเดิม สีส้ม เป็น สีเหลือง

 : เป้าหมายระดับประเด็นที่มีทิศทางการพัฒนาที่ลดลง โดยปรับสถานะบรรลุป้าหมายจากเดิม สีเขียว เป็น สีเหลือง

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ในขณะที่สถานการณ์บรรลุเป้าหมายระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมายระดับเสี่ยง (สีส้ม) มีจำนวน 6 เป้าหมาย หรือคิดเป็นร้อยละ 16.22 ของเป้าหมายระดับประเด็น ได้แก่

แผนแม่บทระดับประเด็นที่มีสถานการณ์บรรลุเป้าหมายระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมายระดับเสี่ยงใน พ.ศ. 2565		
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เป้าหมายแผนแม่บทระดับประเด็น	
ประเด็น (4) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	040002	ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น
ประเด็น (5) การท่องเที่ยว	050003	ความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยดีขึ้น
ประเด็น (15) พลังทางสังคม	150001	ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมเพิ่มขึ้น
ประเด็น (19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ	190003	แม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพให้ดีขึ้น
ประเด็น (22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม	220001	กฎหมายเป็นเครื่องมือให้ทุกภาคส่วนได้ประโยชน์จากการพัฒนาประเทศอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม
	220002	การอำนวยความสะดวกเป็นไปโดยความเสมอภาค โปร่งใส เป็นธรรมทั่วถึง และปราศจากการเลือกปฏิบัติ

หมายเหตุ : เป้าหมายระดับประเด็นที่มีทิศทางการพัฒนาที่ดีขึ้น โดยปรับสถานะบรรลุเป้าหมายจากเดิม สีแดง เป็น สีส้ม

 : เป้าหมายระดับประเด็นที่มีทิศทางการพัฒนาที่ลดลง โดยปรับสถานะบรรลุเป้าหมายจากเดิม สีเขียว สีเหลือง เป็น สีส้ม

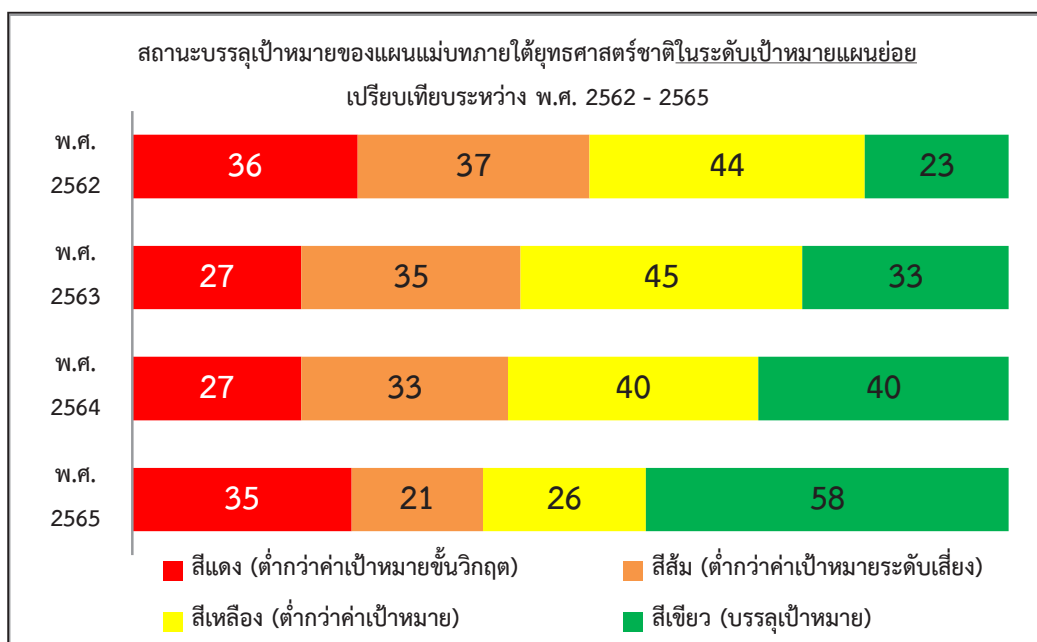
อย่างไรก็ตาม สถานการณ์บรรลุเป้าหมายในระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมายขั้นวิกฤต (สีแดง) ของเป้าหมายระดับประเด็นใน พ.ศ. 2565 มีจำนวน 10 เป้าหมายประเด็น หรือคิดเป็นร้อยละ 27.03 ของเป้าหมายระดับประเด็น ประกอบด้วย

แผนแม่บทระดับประเด็นที่มีสถานการณ์บรรลุเป้าหมายระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมายขั้นวิกฤตในปี 2565		
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เป้าหมายแผนแม่บทระดับประเด็น	
ประเด็น (1) ความมั่นคง	010001	ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับเพิ่มขึ้น
	010002	ประชาชนอยู่ดีกินดีและมีความสุขดีขึ้น
ประเด็น (3) การเกษตร	030001	ผลิตภัณฑมวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
	030002	ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
ประเด็น (5) การท่องเที่ยว	050001	ผลิตภัณฑมวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑมวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น
ประเด็น (6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ	060003	ช่องว่างความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ลดลง
ประเด็น (9) เขตเศรษฐกิจพิเศษ	090001	การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑมวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น
ประเด็น (12) การพัฒนาการเรียนรู้	120001	คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น มีทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถในการแก้ปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต
ประเด็น (19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ	190002	ผลิตภาพของน้ำทั้งระบบเพิ่มขึ้น ในการใช้น้ำอย่างประหยัดและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำ
ประเด็น (21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	210001	ประเทศไทยปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

หมายเหตุ : เป้าหมายระดับประเด็นที่มีทิศทางการพัฒนาที่ลดลง โดยปรับสถานะบรรลุเป้าหมายจากเดิม สีเหลือง สีส้ม เป็น สีแดง

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

สำหรับการดำเนินการในระดับเป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อย (Y1) รวม 140 เป้าหมาย พบว่า ใน พ.ศ. 2565 มีเป้าหมายที่ บรรลุตามที่กำหนดไว้ (สีเขียว) จำนวน 58 เป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 41.43 ของเป้าหมาย แผนย่อยทั้งหมด เพิ่มขึ้นจำนวน 18 เป้าหมาย จาก พ.ศ. 2564 ที่มีจำนวน 40 เป้าหมาย ขณะที่เป้าหมาย ระดับแผนแม่บทย่อย จำนวน 82 เป้าหมายยังคงมีสถานะการบรรลุเป้าหมายในระดับที่ต่ำกว่า ค่าเป้าหมาย ประกอบด้วย เป้าหมายที่มีสถานะการบรรลุเป้าหมายเป็นสีเหลือง จำนวน 26 เป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 18.58 ของเป้าหมายแผนแม่บทย่อย และสีส้ม จำนวน 21 เป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 15 ของเป้าหมายระดับแผนแม่บทย่อยและยังคงเป็นเป้าหมายที่ต่ำกว่าค่าเป้าหมายในระดับวิกฤตที่มีสีแดง รวม 35 เป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ 25 ของเป้าหมายแผนย่อยทั้งหมด ซึ่งมากกว่า พ.ศ. 2564 จำนวน 8 เป้าหมาย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการปรับปรุงข้อมูลตัวชี้วัดในบางเป้าหมายแผนแม่บทย่อย จึงทำให้ค่าสถานะการบรรลุเป้าหมายของปีที่ผ่านมาได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสถานะการบรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ระหว่างพ.ศ. 2564 และ 2565 พบว่า เป้าหมายที่บรรลุตามที่กำหนดไว้ในปี 2565 แล้ว (สีเขียว) จาก 58 เป้าหมายแผนแม่บทย่อย มีจำนวน 25 เป้าหมายแผนแม่บทย่อย จาก 11 แผนแม่บทฯ ที่มีสถานการณ์ดำเนินพัฒนาในทิศทางที่ดีขึ้นประกอบด้วย

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนแม่บทย่อยที่มีการพัฒนาจากปีก่อนหน้าโดยมีสถานะการบรรลุเป้าหมาย ปี 2565		
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เป้าหมายแผนแม่บทย่อย	
ประเด็น (1) ความมั่นคง	010301	หน่วยงานด้านการข่าวและประชาชนข่าวกรองทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นและแผนเตรียมพร้อมแห่งชาติมีความทันสมัยและปฏิบัติได้จริง
	010302	กองทัพอากาศและหน่วยงานด้านความมั่นคงมีความพร้อมสูงขึ้นที่จะเผชิญภัยคุกคามทุกรูปแบบทุกมิติและทุกระดับความรุนแรง
	010401	ประเทศไทยมีความมั่นคงและสามารถรับมือกับความท้าทายจากภายนอกได้ทุกรูปแบบสูงขึ้น
	010402	ประเทศไทยมีบทบาทเพิ่มขึ้นในการกำหนดทิศทางและส่งเสริมเสถียรภาพของภูมิภาคเอเชีย รวมทั้งเป็นประเทศแนวหน้าในภูมิภาคอาเซียน
	010501	กลไกการบริหารจัดการความมั่นคงมีประสิทธิภาพสูงขึ้น
ประเด็น (2) การต่างประเทศ	020201	ประเทศไทยเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริการ และความเชื่อมโยงที่สำคัญในภูมิภาคเอเชีย โดยมีระบบเศรษฐกิจที่มั่นคงนวัตกรรมดีขึ้น
	020202	ประเทศไทยเป็นส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืนกับต่างประเทศ เพื่อร่วมกับบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก
	020301	ประเทศไทยมีการพัฒนาที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในทุกมิติและสามารถมีบทบาทเชิงรุกในการร่วมกำหนดมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น
	020501	ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมขับเคลื่อนการต่างประเทศอย่างมีเอกภาพ และไทยเป็นส่วนร่วมความร่วมมือกับต่างประเทศในทุกมิติมากขึ้น
ประเด็น (4) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	040101	อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
	040301	อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
ประเด็น (5) การท่องเที่ยว	050102	เมืองและชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น
	050602	โครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวมีคุณภาพและมาตรฐานดีขึ้น
	050603	การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
ประเด็น (6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ	060101	เมืองในพื้นที่เป้าหมายที่ได้รับการพัฒนา เพื่อกระจายความเจริญและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
	060202	ความยั่งยืนทางภูมิวิเทศ ภูมิสังคม และภูมิวัฒนธรรม
ประเด็น (8) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่	080202	ลดภาระต้นทุนผ่านตลาด กุญแจของกิจการที่เริ่มต้นและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น
ประเด็น (10) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม	100101	คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความพร้อมในทุกมิติตามมาตรฐานและสมรรถนะด้านสติปัญญา คุณธรรมจริยธรรม มีจิตวิญญาณที่ดี เข้าใจในการปฏิบัติตนปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมดีขึ้น
ประเด็น (13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี	130201	จำนวนชุมชนสุขภาพดีเพิ่มขึ้น
	130301	มีระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานที่ประชากรทุกระดับเข้าถึงได้ดีขึ้น
ประเด็น (14) ศักยภาพการกีฬา	140101	คนไทยออกกำลังกาย เล่นกีฬา และนันทนาการอย่างสม่ำเสมอเพิ่มขึ้น
	140301	บุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการมีคุณภาพและมาตรฐานเพิ่มขึ้น
ประเด็น (19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ	190101	ระดับความมั่นคงด้านน้ำอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้นจากระดับ 3 ให้เป็นระดับ 4 (สูงสุดที่ระดับ 5)
	190102	ระดับการรับมือกับภัยพิบัติภัยด้านน้ำเพิ่มขึ้น
ประเด็น (22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม	220101	กฎหมายไม่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาภาครัฐและภาคเอกชนอยู่ภายใต้กรอบกฎหมายที่มุ่งให้ประชาชนในวงกว้างได้รับประโยชน์จากการพัฒนาประเทศโดยทั่วถึง

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

อย่างไรก็ตาม พบว่า มีเป้าหมายแผนแม่บทย่อยจำนวน 11 เป้าหมายย่อยที่มีการปรับค่าสถานะจากเดิมเป็นสถานะการบรรลุเป้าหมายในระดับวิกฤต (สีแดง) ดังนี้

แผนแม่บทย่อยที่มีการพัฒนาลดลงจากเดิมเป็นสถานะการบรรลุเป้าหมายในระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมายชั้นวิกฤต		
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	เป้าหมายแผนแม่บทย่อย	
ประเด็น (4) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	040201	อุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
ประเด็น (5) การท่องเที่ยว	050402	การขยายตัวของท่าเรือท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้น
ประเด็น (8) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่	080201	สินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่เฉลี่ยต่อปีเพิ่มขึ้น
	080401	อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบายดีขึ้น
ประเด็น (9) เขตเศรษฐกิจพิเศษ	090101	การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพิ่มขึ้น
	090201	การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้
ประเด็น (11) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต	110401	แรงงานมีศักยภาพในการเพิ่มผลผลิต มีทักษะอาชีพสูง ตระหนักใน ความสำคัญที่จะพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ สามารถปรับตัวและเรียนรู้ สิ่งใหม่ตามพลวัตของโครงสร้างอาชีพและความต้องการของ ตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น
ประเด็น (15) พลังทางสังคม	150202	ผู้สูงอายุมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง
ประเด็น (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ	200501	บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
ประเด็น (23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม	230101	ภาคอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ สร้างมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นจากการวิจัย และนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน
	230401	ประเทศไทยมีขีดความสามารถของเทคโนโลยีฐานถึง 4 ด้านทัดเทียม ประเทศที่ก้าวหน้าในเอเชีย

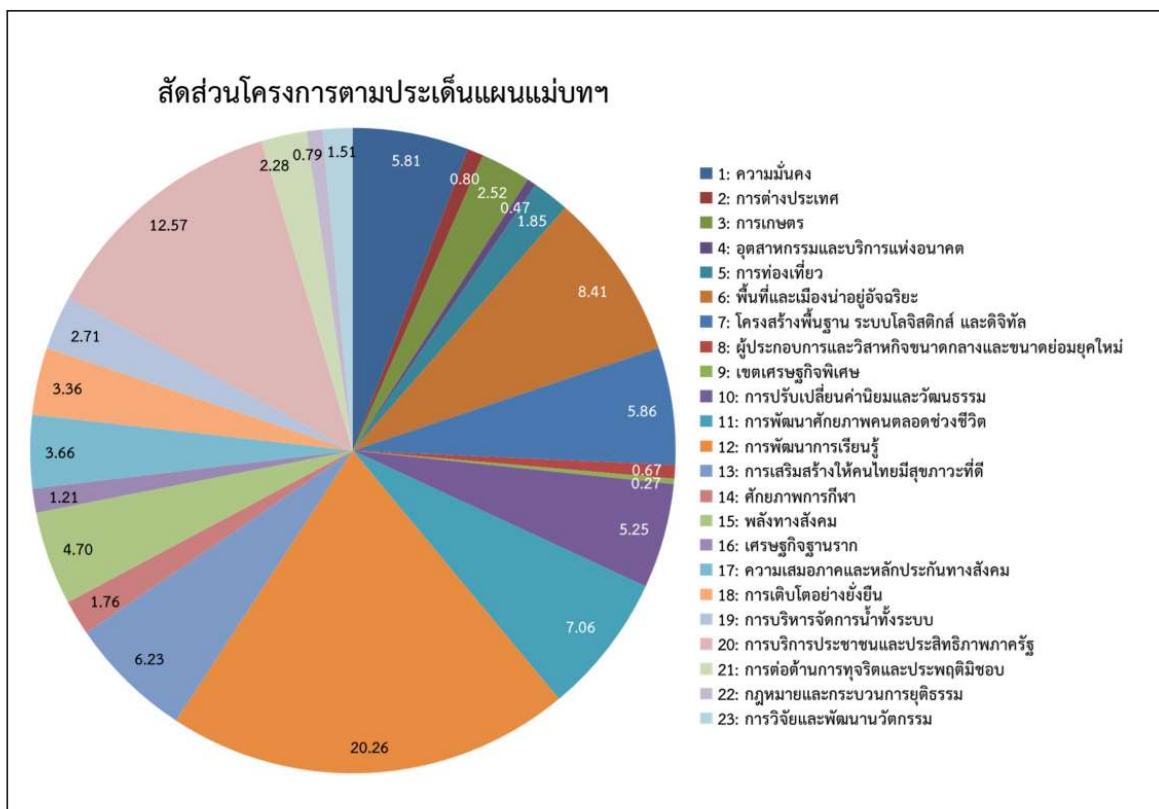
ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

รายละเอียดของผลการเปรียบเทียบสถานะการบรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ทั้ง 23 ประเด็น ในระหว่างพ.ศ. 2562 – 2565 แสดงผลดังตารางนี้

แผนแม่บท	พ.ศ.	ปีประเด็น	เป้าหมายแผนแม่บทย่อย											
1. ความมั่นคง	พ.ศ. 2562	010001	010002	010101	010102	010103	010201	010202	010301	010302	010401	010402	010501	
	พ.ศ. 2563	010001	010002	010101	010102	010103	010201	010202	010301	010302	010401	010402	010501	
	พ.ศ. 2564	010001	010002	010101	010102	010103	010201	010202	010301	010302	010401	010402	010501	
	พ.ศ. 2565	010001	010002	010101	010102	010103	010201	010202	010301	010302	010401	010402	010501	
2. การต่างประเทศ	พ.ศ. 2562	020001		020201	020202	020301	020401	020501						
	พ.ศ. 2563	020001		020201	020202	020301	020401	020501						
	พ.ศ. 2564	020001		020201	020202	020301	020401	020501						
	พ.ศ. 2565	020001		020201	020202	020301	020401	020501						
3. การเกษตร	พ.ศ. 2562	030001	030002	030101	030201	030202	030301	030302	030401	030501	030502	030601	030602	
	พ.ศ. 2563	030001	030002	030101	030201	030202	030301	030302	030401	030501	030502	030601	030602	
	พ.ศ. 2564	030001	030002	030101	030201	030202	030301	030302	030401	030501	030502	030601	030602	
	พ.ศ. 2565	030001	030002	030101	030201	030202	030301	030302	030401	030501	030502	030601	030602	
4. สุขภาพธรรมและบริหารงาน องคคต	พ.ศ. 2562	040001	040002	040101	040201	040301	040302	040401	040402	040501	040502	040601	040602	
	พ.ศ. 2563	040001	040002	040101	040201	040301	040302	040401	040402	040501	040502	040601	040602	
	พ.ศ. 2564	040001	040002	040101	040201	040301	040302	040401	040402	040501	040502	040601	040602	
	พ.ศ. 2565	040001	040002	040101	040201	040301	040302	040401	040402	040501	040502	040601	040602	
5. การท่องเที่ยว	พ.ศ. 2562	050001	050002	050003	050101	050102	050103	050201	050301	050302	050303	050401	050402	050501
	พ.ศ. 2563	050001	050002	050003	050101	050102	050103	050201	050301	050302	050303	050401	050402	050501
	พ.ศ. 2564	050001	050002	050003	050101	050102	050103	050201	050301	050302	050303	050401	050402	050501
	พ.ศ. 2565	050001	050002	050003	050101	050102	050103	050201	050301	050302	050303	050401	050402	050501
6. พื้นที่และเมืองน่าอยู่ด้วยชีวิต	พ.ศ. 2562	060001	060002	060003	060101	060201	060202							
	พ.ศ. 2563	060001	060002	060003	060101	060201	060202							
	พ.ศ. 2564	060001	060002	060003	060101	060201	060202							
	พ.ศ. 2565	060001	060002	060003	060101	060201	060202							
7. โครงสร้างพื้นฐาน ระบบ โลจิสติกส์ และดิจิทัล	พ.ศ. 2562	070001		070101	070102	070103	070104	070105	070201	070202	070203	070204	070301	
	พ.ศ. 2563	070001		070101	070102	070103	070104	070105	070201	070202	070203	070204	070301	
	พ.ศ. 2564	070001		070101	070102	070103	070104	070105	070201	070202	070203	070204	070301	
	พ.ศ. 2565	070001		070101	070102	070103	070104	070105	070201	070202	070203	070204	070301	
8. ผู้ประกอบการและวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมยุค ใหม่	พ.ศ. 2562	080001		080101	080102	080201	080202	080301	080302	080303	080401			
	พ.ศ. 2563	080001		080101	080102	080201	080202	080301	080302	080303	080401			
	พ.ศ. 2564	080001		080101	080102	080201	080202	080301	080302	080303	080401			
	พ.ศ. 2565	080001		080101	080102	080201	080202	080301	080302	080303	080401			
9. เขตเศรษฐกิจพิเศษ	พ.ศ. 2562	090001	090002	090101	090102	090201	090202	090203	090301	090302	090303			
	พ.ศ. 2563	090001	090002	090101	090102	090201	090202	090203	090301	090302	090303			
	พ.ศ. 2564	090001	090002	090101	090102	090201	090202	090203	090301	090302	090303			
	พ.ศ. 2565	090001	090002	090101	090102	090201	090202	090203	090301	090302	090303			
10. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและ วัฒนธรรม	พ.ศ. 2562	100001		100101	100201	100301								
	พ.ศ. 2563	100001		100101	100201	100301								
	พ.ศ. 2564	100001		100101	100201	100301								
	พ.ศ. 2565	100001		100101	100201	100301								
11. การพัฒนาศักยภาพคน ตลอดช่วงชีวิต	พ.ศ. 2562	110001		110101	110201	110301	110401	110402	110501					
	พ.ศ. 2563	110001		110101	110201	110301	110401	110402	110501					
	พ.ศ. 2564	110001		110101	110201	110301	110401	110402	110501					
	พ.ศ. 2565	110001		110101	110201	110301	110401	110402	110501					
12. การพัฒนาการเรียนรู้	พ.ศ. 2562	120001	120002	120101	120201									
	พ.ศ. 2563	120001	120002	120101	120201									
	พ.ศ. 2564	120001	120002	120101	120201									
	พ.ศ. 2565	120001	120002	120101	120201									
13. การเสริมสร้างโอกาสให้มี สุขภาวะที่ดี	พ.ศ. 2562	130001		130101	130201	130301	130401	130501						
	พ.ศ. 2563	130001		130101	130201	130301	130401	130501						
	พ.ศ. 2564	130001		130101	130201	130301	130401	130501						
	พ.ศ. 2565	130001		130101	130201	130301	130401	130501						
14. ศักยภาพการกีฬา	พ.ศ. 2562	140001		140101	140201	140301								
	พ.ศ. 2563	140001		140101	140201	140301								
	พ.ศ. 2564	140001		140101	140201	140301								
	พ.ศ. 2565	140001		140101	140201	140301								
15. พลังงานสังคม	พ.ศ. 2562	150001		150101	150201	150202								
	พ.ศ. 2563	150001		150101	150201	150202								
	พ.ศ. 2564	150001		150101	150201	150202								
	พ.ศ. 2565	150001		150101	150201	150202								
16. เศรษฐกิจฐานราก	พ.ศ. 2562	160001		160101	160201	160202								
	พ.ศ. 2563	160001		160101	160201	160202								
	พ.ศ. 2564	160001		160101	160201	160202								
	พ.ศ. 2565	160001		160101	160201	160202								
17. ความเสมอภาค และหลักประกันทางสังคม	พ.ศ. 2562	170001		170101	170201									
	พ.ศ. 2563	170001		170101	170201									
	พ.ศ. 2564	170001		170101	170201									
	พ.ศ. 2565	170001		170101	170201									
18. การเติบโตอย่างยั่งยืน	พ.ศ. 2562	180001		180101	180102	180201	180301	180401	180402	180403	180501			
	พ.ศ. 2563	180001		180101	180102	180201	180301	180401	180402	180403	180501			
	พ.ศ. 2564	180001		180101	180102	180201	180301	180401	180402	180403	180501			
	พ.ศ. 2565	180001		180101	180102	180201	180301	180401	180402	180403	180501			
19. การบริหารจัดการน้ำทั้ง ระบบ	พ.ศ. 2562	190001	190002	190003	190101	190102	190103	190201	190202	190203	190301			
	พ.ศ. 2563	190001	190002	190003	190101	190102	190103	190201	190202	190203	190301			
	พ.ศ. 2564	190001	190002	190003	190101	190102	190103	190201	190202	190203	190301			
	พ.ศ. 2565	190001	190002	190003	190101	190102	190103	190201	190202	190203	190301			
20. การบริการประชาชนและ ประสิทธิภาพภาครัฐ	พ.ศ. 2562	200001	200002	200101	200201	200301	200302	200401	200501					
	พ.ศ. 2563	200001	200002	200101	200201	200301	200302	200401	200501					
	พ.ศ. 2564	200001	200002	200101	200201	200301	200302	200401	200501					
	พ.ศ. 2565	200001	200002	200101	200201	200301	200302	200401	200501					
21. การต่อต้านการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ	พ.ศ. 2562	210001		210101	210102	210201								
	พ.ศ. 2563	210001		210101	210102	210201								
	พ.ศ. 2564	210001		210101	210102	210201								
	พ.ศ. 2565	210001		210101	210102	210201								
22. กฎหมายและ กระบวนการยุติธรรม	พ.ศ. 2562	220001	220002	220101	220102	220103	220201							
	พ.ศ. 2563	220001	220002	220101	220102	220103	220201							
	พ.ศ. 2564	220001	220002	220101	220102	220103	220201							
	พ.ศ. 2565	220001	220002	220101	220102	220103	220201							
23. การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม	พ.ศ. 2562	230001	230002	230101	230102	230201	230301	230401	230501	230502				
	พ.ศ. 2563	230001	230002	230101	230102	230201	230301	230401	230501	230502				
	พ.ศ. 2564	230001	230002	230101	230102	230201	230301	230401	230501	230502				
	พ.ศ. 2565	230001	230002	230101	230102	230201	2							

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจำนวนโครงการที่สอดคล้องกับเป้าหมายระดับประเด็นและเป้าหมายแผนแม่บทย่อย พบว่า ตั้งแต่มีการเปิดใช้ระบบ eMENSCR ใน พ.ศ. 2562 จนถึงสิ้นเดือนตุลาคม 2565 มีโครงการในระบบ eMENSCR ที่ผ่านการอนุมัติจากผู้บริหาร (M7) แล้ว จำนวน 177,796 โครงการ โดยแผนแม่บทประเด็นที่มีจำนวนโครงการน้อยที่สุดเป็นแผนแม่บท เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน อาทิ ประเด็น (9) เขตเศรษฐกิจพิเศษ มีจำนวนโครงการ 476 โครงการหรือคิดเป็นร้อยละ 0.27 ของจำนวนโครงการที่ผ่าน M7 ทั้งหมดในระบบ eMENSCR หรือประเด็น (4) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ที่มีจำนวนโครงการ 828 โครงการหรือคิดเป็นร้อยละ 0.47 ของจำนวนโครงการที่ผ่าน M7 ทั้งหมดในระบบ eMENSCR

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ขณะที่แผนแม่บทฯ ประเด็นที่ยังคงมีจำนวนโครงการมากที่สุดต่อเนื่องเป็นแผนแม่บทฯ เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ได้แก่ แผนแม่บทฯ ประเด็น (12) การพัฒนาการเรียนรู้ โดยมีจำนวนโครงการทั้งสิ้น 36,023 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 20.26 ของจำนวนโครงการที่ผ่าน M7 ทั้งหมดในระบบ eMENSER โดยเป้าหมายระดับประเด็นคนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้นมีทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถในการแก้ปัญหาปรับตัวสื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีจำนวนโครงการทั้งสิ้น 34,273 โครงการ อย่างไรก็ตาม เป้าหมายระดับประเด็นดังกล่าวถึงจะมีจำนวนโครงการมากที่สุดในระบบ แต่ยังคงมีสถานะการบรรลุเป้าหมายในระดับวิกฤต (สีแดง) และเป้าหมายระดับประเด็นคนไทยได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพตามความถนัดและความสามารถของพหุปัญญาดีขึ้น ซึ่งมีสถานะการบรรลุเป้าหมายในระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมาย (สีเหลือง) มีโครงการจำนวน 1,752 โครงการและเมื่อพิจารณาในรายเป้าหมายแผนแม่บทย่อยจำนวน

2 เป้าหมาย พบว่า เป้าหมายแผนแม่บทย่อย คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน มีทักษะการเรียนรู้ และทักษะที่จำเป็นของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถเข้าถึงการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตดีขึ้น มีสถานะการบรรลุเป้าหมายในระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมาย (สีเหลือง) โดยมีจำนวนโครงการมากถึง 30,864 โครงการ สำหรับประเด็นที่มีโครงการจำนวนมากเป็นอันดับที่ 2 คือ แผนแม่บทฯ ประเด็น (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ มีโครงการภายใต้แผนแม่บทฯ ทั้งสิ้น 22,351 โครงการ โดยเป้าหมายระดับประเด็น บริการของภาครัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ ซึ่งมีสถานะการบรรลุเป้าหมายในระดับต่ำกว่าค่าเป้าหมาย (สีเหลือง) มีจำนวนโครงการทั้งสิ้น 16,697 โครงการ และเป้าหมายประเด็น ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ ซึ่งมีสถานะบรรลุเป้าหมายในระดับบรรลุเป้าหมาย (สีเขียว) มีจำนวนโครงการทั้งสิ้น 5,668 โครงการ ซึ่งเป็นแผนแม่บทฯ เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบบริหารจัดการภาครัฐ

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ทั้งนี้ หากพิจารณาหน่วยงานระดับกระทรวงที่มีการบันทึกข้อมูลโครงการ/การดำเนินการในระบบ eMENSCR มากที่สุด พบว่า **กระทรวงมหาดไทย**ได้นำเข้าข้อมูลโครงการ/การดำเนินการในระบบ eMENSCR จำนวน 4,947 โครงการ โดยมีความเกี่ยวข้องกับแผนแม่บทฯ ประเด็น (12) การพัฒนาการเรียนรู้ ถึง 15,282 โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ 16.10 ของโครงการภายใต้กระทรวงมหาดไทย

โดยโครงการทั้งหมดในระบบจำนวน 177,796 โครงการ เป็น**โครงการเพื่อขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565** จำนวนทั้งสิ้น 356 โครงการ ซึ่งแผนแม่บทฯ ประเด็นที่มีจำนวนโครงการเพื่อขับเคลื่อนฯ น้อยที่สุด อาทิ ประเด็น (21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ที่มีโครงการขับเคลื่อนฯ เพียง 1 โครงการ ประเด็น (2) การต่างประเทศ จำนวน 4 โครงการ และประเด็น (22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม จำนวน 4 โครงการ ในขณะที่แผนแม่บทฯ ประเด็นที่มีจำนวนโครงการเพื่อขับเคลื่อนฯ มากที่สุด คือ ประเด็น (3) การเกษตร จำนวน 46 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 12.92 ของโครงการเพื่อขับเคลื่อนฯ ทั้งหมด รองลงมาคือ ประเด็น (11) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต จำนวน 41 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 11.52 ของโครงการเพื่อขับเคลื่อนฯ ทั้งหมด

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

โดยรายละเอียดจำนวนโครงการที่สอดคล้องกับ 37 เป้าหมายระดับประเด็น และ 140 เป้าหมายแผนแม่บทย่อยสรุปได้ดังนี้

แผนแม่บท	เป้าประเด็น		เป้าหมายแผนแม่บทย่อย												โครงการเพื่อขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 *
1: ความมั่นคง	010001	010002		010101	010102	010103	010201	010202	010301	010302	010401	010402	010501		20 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 10,324 โครงการ	5,956	4,516		5,122	621	182	2,818	513	128	71	155	299	415		
2: การต่างประเทศ	020001			020201	020202	020301	020401	020501							4 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,420 โครงการ	1,735			335	408	264	265	148							
3: การเกษตร	030001	030002		030101	030201	030202	030301	030302	030401	030501	030502	030601	030602		46 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 4,480 โครงการ	1,256	3,224		739	955	277	229	17	538	142	949	513	121		
4: อุตสาหกรรมและบริการอันอนาคต	040001	040002		040101	040201	040301	040302	040401	040402	040501	040502	040601	040602		11 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 828 โครงการ	431	400		123	157	125	39	22	41	88	17	91	125		
5: การท่องเที่ยว	050001	050002	050003	050101	050102	050103	050201	050202	050301	050302	050303	050401	050402	050501	19 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 3,281 โครงการ	462	1,410	1,412	1,227	613	26	359	17	93	10	19	39	7	213	
6: พื้นที่เมืองน่าอยู่ดิจิทัล	060001	060002	060003	060101	060201	060202									10 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 14,955 โครงการ	12,111	2,800	44	12,983	105	1,867									
7: โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล	070001			070101	070102	070103	070104	070105	070201	070202	070203	070204	070301		9 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 10,426 โครงการ	10,429			903	548	33	7,094	505	78	164	790	58	253		
8: ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่	080001			080101	080102	080201	080202	080301	080302	080303	080401				9 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,200 โครงการ	1,200			250	240	49	19	57	124	184	277				
9: เขตเศรษฐกิจพิเศษ	090001	090002		090101	090102	090201	090202	090203	090301	090302	090303				6 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 476 โครงการ	252	227		148	113	31	6	10	54	85	29				
10: การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม	100001			100101	100201	100301									6 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 9,340 โครงการ	9,340			9,127	35	178									
11: การพัฒนาที่ยั่งยืนและลดช่องว่างดิจิทัล	110001			110101	110201	110301	110401	110402	110501						41 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 12,552 โครงการ	12,552			2,328	651	6,695	2,092	144	642						
12: การพัฒนาการเรียนรู้	120001	120002		120101	120201										13 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 36,023 โครงการ	34,273	1,752		30,864	5,159										
13: การเสริมสร้างไทยนิยมสู่สากล	130001			130101	130201	130301	130401	130501							16 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 11,075 โครงการ	11,075			715	195	7,594	2,297	274							
14: ศักยภาพการกีฬา	140001			140101	140201	140301									7 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 3,129 โครงการ	3,129			2,712	305	112									
15: พลังทางเลือก	150001			150101	150201	150202									29 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 8,348 โครงการ	8,348			8,088	112	148									
16: เศรษฐกิจฐานราก	160001			160101	160201	160202									10 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 2,148 โครงการ	2,155			1,443	514	191									
17: ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม	170001			170101	170201										12 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 6,514 โครงการ	6,514			815	5,699										
18: การเติบโตอย่างยั่งยืน	180001			180101	180102	180201	180301	180401	180402	180403	180501				25 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 5,967 โครงการ	5,970			410	2,253	260	369	720	83	1,644	228				
19: การบริหารจัดการน้ำจืดระบบ	190001	190002	190003	190101	190102	190103	190201	190202	190203	190301					13 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 4,813 โครงการ	2,800	1,256	757	1812	286	192	645	308	770	800					
20: การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ	200001	200002		200101	200201	200301	200302	200401	200501						15 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 22,351 โครงการ	16,697	5,668		1,369	3,966	433	120	12,861	3,602						
21: การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	210001			210101	210402	210201									1 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 4,056 โครงการ	4,060			2,654	1,248	154									
22: กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม	220001	220002		220101	220102	220103	220201								4 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,404 โครงการ	438	990		190	248	76	892								
23: การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม	230001	230002		230101	230102	230201	230301	230401	230501	230502					30 โครงการ
จำนวนโครงการ/การดำเนินการ รวมทั้งสิ้นจำนวน 2,686 โครงการ	1,857	830		402	198	476	203	546	705	156					

หมายเหตุ* : โครงการเพื่อขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ที่หน่วยงานรับผิดชอบได้มีการปรับปรุงรายละเอียดของข้อเสนอโครงการและนำเข้าระบบเพื่อรายงานความก้าวหน้า ซึ่งอาจจะไม่ครอบคลุมจำนวนโครงการเพื่อขับเคลื่อนฯ ที่ผ่านการคัดเลือก